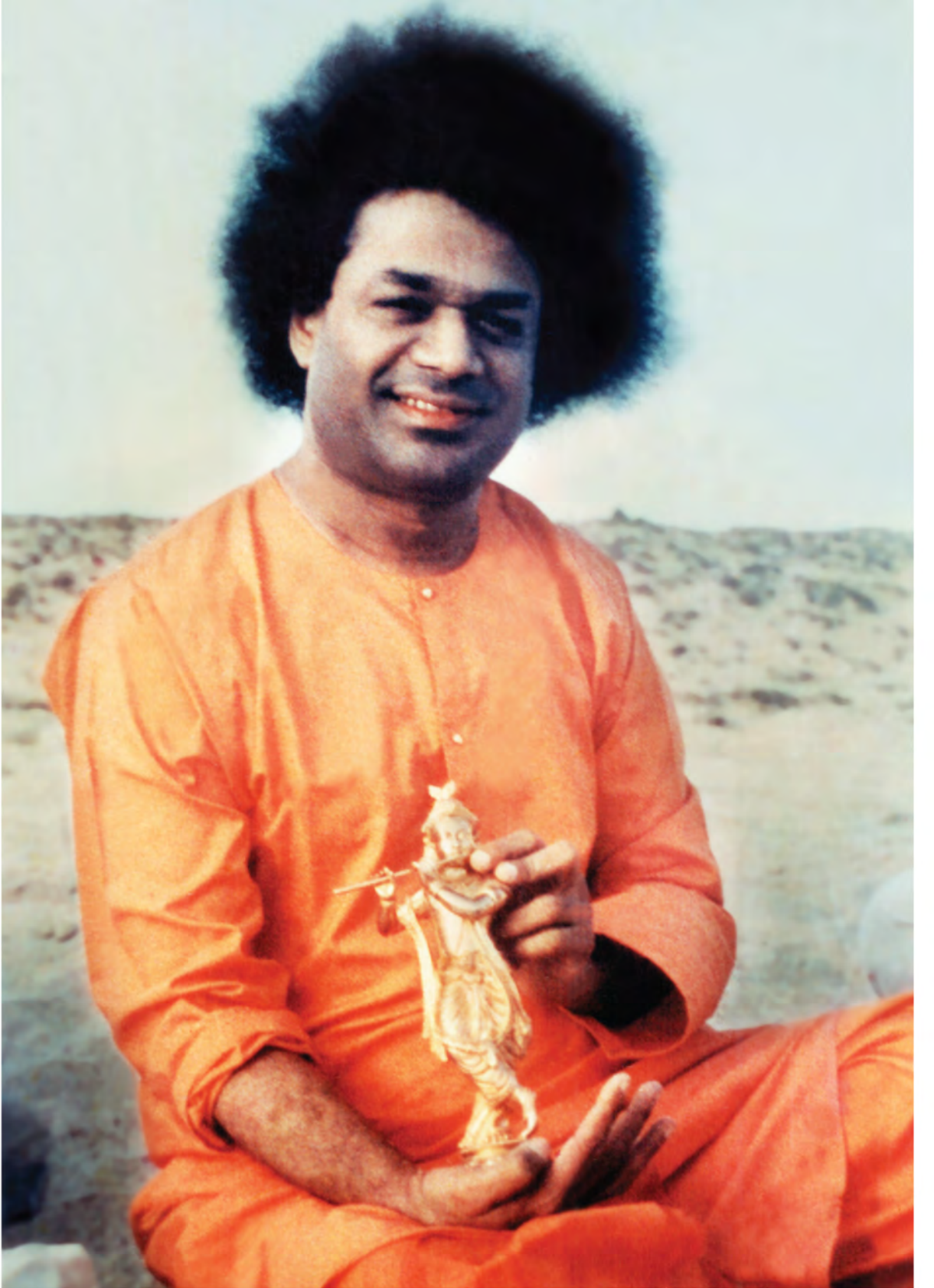

సనాతన సారథి

సెప్టెంబరు 2018

“కస్తూరీ తిలకం కపోలఫలకే, మౌళౌ జటామండలం...”

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 61
సంచిక 9

సెప్టెంబరు 2018

ప్రచురణ తేదీ
ఆగస్టు 23

1. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	4
2. వినాయక పూజ : అంతరార్థ పరమార్థాలు	అవతారవాణి	6
3. 'అచ్చం నీవు చేసిన వినాయకుడే!'	పోన్నూరు వేంకట భరద్వాజ	9
4. జీవాత్మ, పరమాత్మల అవినాభావ సంబంధం	గోకులాష్టమి సందేశం	10
5. ప్రభువు సమక్షంలో సేవాభాగ్యం (ద్వితీయ భాగం)	కుప్పం విజయమ్మ	13
6. కృష్ణ భక్తియే సర్వసుఖాలు....	శ్రీ సత్యసాయి గేయసుధ	15
7. నిరాటంక ధ్యానానికి కోరికల్ని త్యజించాలి	ఆచార్య ముదిగొండ వీరభద్రయ్య	16
8. ముత్యాల సరాలు (ధారావాహికం)	ప్రొ కె. అనిల్ కుమార్	19
9. ప్రశాంతిధామ్నే	వి.ఎస్.ఆర్. మూర్తి	22
10. 'నీ భారము నాపై పడేయి'	దివ్యానుగ్రహ లేఖ	24
11. అచ్యుతుని కృపాశ్రయంలో (గత సంచిక తరువాయి)	నిడదవోలు సూరిబాబు	26
12. భగవానునితో... బందిపూర్ అడవిలో...	తోటపల్లి నాగరాజు	29
13. 'కరుణయే ఆతడు, ఆతడే కరుణ'	1958 సెప్టెంబరు స.సా. నుండి	31
14. 'దయకు ప్రేమకు రూపుదాల్చిన దైవమా...!'	జి.వి. రవిశంకర్	33
15. ప్రశాంతి సమాచారం	డా దివి చతుర్వేది	36
16. 'ఫాలో ది మాస్టర్'	ఇంటర్వ్యూ - ఇన్నర్వ్యూ	40
17. శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టువారి ప్రకటన		41

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రహ్మ, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతినిలయం

టెలిఫోన్: 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128, పుస్తకాలు మరియు అడియో వీడియో సీడిలకొరకు ఆర్డర్లు Extn. 162)

STD: 08555 ISD CODE: 0091-8555

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రహ్మ, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రిస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ప్రింటర్ అండ్ పబ్లిషర్ : కె.ఎస్. రాజన్, ఎడిటర్ : ఐ. శ్రీనివాసులు

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామచంద్రాగ్రో వాదాగ్రో

(గత సంచిక తరువాయి - 55వ భాగం)

రామచంద్రుడు అక్కడినుండి శరభంగ మహాముని ఆశ్రమమును ప్రవేశించెను. అక్కడ దానికి పూర్వమే రామునిగురించిన వృత్తాంతములు, సంభాషణలు జరుగుచు నుండెను. ఆ సమయమునకే సీతా లక్ష్మణ సమేతుడైన రామచంద్రుడక్కడ ప్రవేశించగనే ఋషులు సత్యమును గుర్తించిరి.

రాముని దివ్యమంగళ విగ్రహమును చూచి శరభంగుడు, ఇది నిజమా, లేక కలయా, లేక ఒకవిధమైన సమాధిస్థితియా అని భ్రమించెను. కొంతసేపటికి సాక్షాత్ శ్రీరామచంద్రుడే అని గుర్తించి అమితానందముతో మువ్వరినీ సత్కరించి, ఆదరించి, తమ తపఃఫలము ఈరీతిగా సాక్షాత్కరించినదని భావించి, “రామా! ఋషి మానస సరోవరములందు సంచరించే రాజహంసవు. ఆహా! నేటికి నా జన్మ ధన్యమైనద”ని అనేకవిధముల స్తుతించెను. “రామా! నేనెట్టి సాధనలూ యెరుగను. కేవలం ఒక్క ప్రేమతో మాత్రమే నిన్ను

పొందగల్గితిని. నిన్ను చూచిన ఈ నేత్రములు, మరొకదానిని చూడనొల్లకున్నవి. నీవు ఋషి అభీష్టములను నెరవేర్తువని ఆనాడు మాట యిచ్చియుంటివి. నీ ప్రతిజ్ఞను నీవు నిలబెట్టుకొమ్ము. నేను ఈ శరీరమును విడచిపెట్టునంతవరకూ నీవు నా యెదుట నిలచియుండుము. నిన్ను చూచుచూ ఈ కాయమును చాలింతున”ని, క్షణములో చితి పేర్చి, అందులో చిరునవ్వులు చిందులుద్రొక్క రెప్పవాలృక సీతారామలక్ష్మణులను చూచుచూ కాయమును భస్మమొనరించుకొనెను.

ఈప్రకారము శరభంగుడు రామప్రేమరసమును హృదయపూర్వకముగ ఆరగించి, రామచంద్రుని ప్రత్యక్ష ఆశీర్వాదములను అందుకొంటూ నీలమేఘచ్ఛాయను తన హృదయ సరోవరమున చేర్చుకొని, ఆ దృశ్యములోనే లీనమై పరమపదవిని చేరెను. ఆశ్రమవాసులు గురు వియోగమునకు చింతించిననూ, తరువాత, తమ గురువునకు ఇట్టి పవిత్రస్థితి చేకూరెనని, సాక్షాత్ శ్రీమన్నారాయణుడే సాకారరూపుడై వచ్చి గురువును తనలో చేర్చుకొనెనని అమితానందముతో రాముని స్తుతించుచూ, తమ జన్మలు సార్థకమయినవని తలంచిరి. జయజయధ్వనులు సలుపుచూ తమ గురువు కళేబరపు భస్మమును నొసట ధరించిరి. ఈ వార్తను విని చెంతనున్న ఆశ్రమవాసులు పరుగిడి వచ్చి రామచంద్రుని పాదములపైబడి, “హే నాథా, శరభంగుడెంతటి ధన్యుడో కదా! మిగిలిన ఋషులు రాక్షసుల నోటబడి ప్రాణములు విడుచుచుండ, శరభంగుడు పరమాత్మ కంటబడి, కాయమును పరమాత్మకే అంకితము గావించుకొనెను. దేవా! మమ్ములను రాక్షసుల బారినుండి కాపాడి, మా సాధనకు, తపస్సునకూ యెట్టి ఇక్కట్లూ

రానీయక, అంత్యమున మా తపః
ఫలితముగా తమ సాన్నిధ్యమును
అనుగ్రహించుమ”ని ప్రార్థించిరి.

సుతీష్ణుడను ముని వచ్చి
రామచంద్రుని పాదములపై బడెను.
అతను అగస్త్య మహాముని
శిష్యుడు, రామచంద్రుని అమితంగా
ప్రేమించినవాడు. ప్రేమచేతనే

పరమాత్మను బడయవలెనను
సంకల్పము అతనిలో తీవ్రముగా
నుండెడిది. అన్యరూపములను అతడు స్వప్నమందైనను
ఊహించేవాడు కాదు. అతడు రామ ముఖపద్మమును
రెప్పలార్చక చూచుచు, “ఓ నాథా! నన్ను
కటాక్షించుటకే ఇటు వచ్చితివా?! నన్ను నీ ప్రేమలో
చేర్చుకొనవా?! ప్రత్యక్షముగా సాకారుడవైకూడనూ,
నన్ను నిరాకార ఆరాధనలో ఉండుమనుట నీకష్టమా?!
ఎట్టి యజ్ఞ యాగాది క్రతువులూ నాకు తెలియవు.
నీ ప్రేమస్వరూపమును పొందగోరు పరితాపమే నా
తపస్సుగా భావించి ప్రేమించుచున్నాను. ఇది చాలదా!

“ఓ భవమోచనా! శ్రీవారిని ప్రేమతో సేవించుట
కంటే అధికమగు భజన యొకటి లేదు కదా! నీ
గుణగణములను గానము చేయుచూ, చింతించుచూ,
ఆనందముతో పరవశమగుటకంటే వేరు ఆనందము
ఉన్నదా!” అని ఆ మునీశ్వరుడు అనేకవిధముల
ప్రార్థించుచూ, యెక్కడ వున్నాడో యేమి చేస్తున్నాడో
యేమి పలుకుచున్నాడో తెలియని స్థితిలో అటూ
ఇటూ దిక్కుతోచనిరీతి పిచ్చివానివలె, కంటిధారలు
కారుచుండగ, సీతారామలక్ష్మణులను చూచుచూ
ఉండ, శ్రీరాముడు అతని నిశ్చలభక్తిని కనిపెట్టి
చెంతచేర్చి, అనేకవిధములుగా ఓదార్చి, ఆలింగనము
గావించుకొన, మునీశ్వరుడు తనను తాను మరచి,
రామహస్తములలో పరమానందముతో సమాధినిష్ఠు
డాయెను.

ముని ఒక బొమ్మవలె కదలక
మెదలక నిలచిపోయెను. కొంత
సేపటికి శ్రీరాముడు ఆ మునిని
మేల్కొలుపగా, ముని ప్రజ్ఞ తెచ్చుకొని
రాముని పాదములపై పడి, సాష్టాంగ
నమస్కారము సలిపి హస్తములు
జోడించుకొని, “నాథా! మోహ
మనునట్టి దట్టమగు అరణ్యమును
దహించుటకు నీవు పావకుడవు!
సజ్జనులనునట్టి పద్మములను

వికసింపజేయుటకు నీవు సాక్షాత్ సూర్యుడవు.
రాక్షస కుంజరములను సంహరించుటకు నీవు
మృగరాజువు. సంసారమనునట్టి పక్షి నెగురగొట్టుటకు
నీవు డేగవంటివాడవు. ఓ నాథా! నీ నేత్రములు
రాజీవములు. నీ దివ్య మంగళ విగ్రహమును చూడ
ఈ రెండు నేత్రములు చాలవు. జానకి నయన
చకోరములకు నీవు చంద్రుడవు. ఋషుల మానస
సరోవరములందు నివసించు రాజహంసవు. సంశయ
సర్పములను భక్షించుటకు నీవు గరుత్మంతుడవు.
కాష్ఠవాదము, విషాదము, కర్మశము నీ కటాక్షమువలన
భస్మమైపోగలవు” అని ఇంకా అనేకవిధముల
రామచంద్రుని వర్ణించుచూ, తనివితీర రాముని
దర్శించుచూ, కాలము తెలియక, కాయమును మరచి,
కంటిరెప్పలు ఆర్చక స్తుతించు మునీశ్వరుని చూచి
రామచంద్రుడు లేవనెత్తి, “సుతీష్ణుడా! నీవు సకల
గుణసంపన్నుడవు. నీకేమి కావలెనో కోరుకొమ్ము,
అనుగ్రహింతును” అని పలుక, ముని, “ఓ
దీనబంధూ! సీతా లక్ష్మణులతో గూడి ధనుర్ధరుడవై నా
హృదయాంతరాళమున సదా నివసించుము” అని
ప్రార్థించెను. ‘తథాస్తు’ అని రాముడు సీతా లక్ష్మణ
సమేతుడై మునిని వెంటబెట్టుకొని అగస్త్యుని
ఆశ్రమమునకు ప్రయాణమయ్యెను.

(సశేషం)

వినాయక పూజ : అంతరార్థ పరమార్థాలు

భౌరతీయులు వినాయకుణ్ణి పార్వతీ తనయుడనీ, గణాధిపుడనీ స్తుతిస్తూ ఉంటారు. పార్వతి శక్తిస్వరూపిణి అనీ, ఆమెకు జన్మించినవాడే గణపతి అని భావిస్తున్నారుకాని, దీని అంతరార్థమును గుర్తించడానికి ప్రయత్నించడం లేదు. పార్వతి అనగా పృథ్వి. కనుక, పార్వతీ తనయుడనగా పృథ్విపుత్రుడని అర్థం. అర్జునునికి పార్థుడనే పేరున్నది. పార్థుడనగా పృథ్విపుత్రుడు. ప్రతి మానవుడు ఈ పృథ్వినుండి జన్మించినవాడే! కనుక ప్రతి మానవుడు పార్థుడే; ప్రతి మానవుడు గణపతియే.

గణపతి అనగా అర్థమేమిటి? ఏమిటీ గణములు? ఎక్కడున్నవి? దశేంద్రియములు, మనస్సు, బుద్ధి - ఈ ద్వాదశాదిత్యులకే గణములని పేరు. వీటికి అధిపతి అయినవాడు గణపతి. 'గ' అనగా బుద్ధి, 'ణ' అనగా

విజ్ఞానము. కనుక బుద్ధి, విజ్ఞానములకు అధిపతి గణపతి. ఇతడు ప్రతి మానవునియందు బుద్ధి, జ్ఞానస్వరూపుడై ఉన్నాడు.

నాయకుడు లేనివాడు వినాయకుడు. ఇతడు మానవునియందు ఆత్మస్వరూపమును ధరించినాడు. ఆత్మకు మరొక నాయకుడు లేడు కదా! ఇట్టి వినాయక తత్త్వమును గుర్తించాలంటే మన దృష్టిని అంతర్ముఖంగావించుకోవాలి. మనస్సున్నవానికే నాయకుడుకాని, మనస్సే లేనివానికి నాయకుడెక్కడ?! మనస్సుకు అతీతమైనది వినాయకతత్త్వం. దీనిని అర్థం చేసుకోలేక - వినాయకుడనగా ఏదో ఏనుగు తొండంతో, నాలుగు చేతులతో, చేటలవంటి చెవులతో కనిపించే స్వరూప మని భావిస్తున్నారు.

భౌతికమైన పురాణములందు సిద్ధి, బుద్ధి ఇరువురూ వినాయకుని భార్యలని అన్నారు. బుద్ధి, విజ్ఞానము - ఈ రెండింటిచేత మానవునకు సుఖము, ఆనందము ప్రాప్తిస్తున్నాయి. కనుక, సుఖానందములు వినాయకుని కుమారులని పేరు పెడుతూ వచ్చారు. లోకసంబంధమైన ఇట్టి ఉపమానములే మానవునికి కొంత తృప్తినిందిస్తుంటాయి. లేనిచో ఎట్టి అభీష్టమూ లేని, ఎట్టి మనోభావమూ లేని వినాయకునకు భార్యలేమిటి?! పుత్రులేమిటి?! పతి అనగా కేవలం భర్త అని కాదు, అధిపతి అని అర్థం.

మూషికవాహనుడనగా...

వినాయకుడు మూషికవాహనుడు. అతనికి పేరు ఎందుకు వచ్చింది? మూషికము చీకటికి గుర్తు. చీకటి అనగా అజ్ఞానం. చీకటిలో ప్రయాణం చేసేది

మూషికము. కనుక, మూషికవాహనుడనగా అజ్ఞాన మనే చీకటిని అణగద్రొక్కినవాడని అర్థం. దీనికి మరొక అర్థం కూడా ఉన్నది. మూషికమునకు వాసన చాలా ప్రధానమైనది. వాసనను బట్టి ఏ పదార్థం ఎక్కడున్నదో కనుక్కోగలదు. జన్మాంతర వాసనలవల్లనే మానవుడు ఈ ప్రాకృత జీవితంలో పెడమార్గం పడుతుంటాడు. వాసనలనగా కోరికలు. కనుక కోరికల నణగద్రొక్కిన వాడు మూషికవాహనుడు. చూశారా! మూషికవాహను డనగా ఎంత పవిత్రమైన అంతరాత్థాలున్నవో! వీటిని గుర్తించకుండా పెద్ద పొట్ట కల్గిన వినాయకుడు చిన్న ఎలుకపై ఎందుకు ప్రయాణించాలి? అని యోచిస్తారు కొందరు.

ఆరోగ్యభాగ్యాన్ని అందించే నైవేద్యం

భారతీయులు వినాయకునికి కుడుములు, ఉండ్రాళ్ళు నైవేద్యం పెడుతుంటారు. వీటిని తైల సంస్కారం లేకుండా ఆవిరితో ఉడికిస్తారు. బియ్యం పిండిలో బెల్లము, నువ్వులు కలిపి, ఆవిరితో ఉడికించి కుడుములను తయారుచేస్తారు. ఇది ఆయుర్వేదంలో చాలా ప్రధానమైనది. ఆవిరితో ఉడికిన కుడుములు ఆరోగ్యానికి ఎంతో మంచివి. బెల్లం వాత పిత్త దోషాలను పరిహారం గావిస్తుంది, నువ్వులు రక్తాన్ని పరిశుద్ధం చేస్తాయి. అంతేకాదు, దృష్టిని అభివృద్ధి పర్చుతాయి. ఆవిరితో ఉడికిన పదార్థం ఎవరికైనా సరే, సులభంగా జీర్ణమవుతుంది. ఆసుపత్రిలో హార్ట్ ఆపరేషన్ జరిగిన పేషంట్కు రెండవ దినమే ఇడ్లీలు పెడతారు; ఉప్పా, బోండా, పకోడాలు పెట్టరు. అనగా, వినాయకునికి పెట్టే నైవేద్యం మానవునికి ఆరోగ్యభాగ్యాన్ని చేకూర్చుతుంది. ఆరోగ్యం, ఆనందం, శాంతి, జ్ఞానం మున్నగువాటిని చేకూర్చే తత్త్వమే వినాయకతత్త్వం, దీని నెవ్వరూ పూర్తిగా అర్థం చేసుకోవడం లేదు. ఏదో ఇంత మట్టి తెచ్చి వినాయకుని బొమ్మ చేసి, దానిపై పనికిరాని

పుష్పములను వేసి, దానిని నీటిలో ముంచి, చాలా ఘనంగా పూజ చేశామని సంతృప్తిపడుతున్నారు. ఇది కాదు మనం చేయవలసింది, మనకు ప్రీతికరమైనది మనం అర్పితం చేయాలి.

ఏది నిజమైన పూజ?

ప్రేమస్వరూపులారా! అనేకమంది విద్యార్థులు ఈనాడు వినాయక పూజ చేసి, తాము గొప్ప విద్యావంతులం కావాలని, గొప్ప పేరు పొందాలని ఆశిస్తున్నారు. కాని, మంచి బుద్ధి, జ్ఞానము, మంచి నడత ఎవ్వరూ కోరుకోవటం లేదు. ఏ చిన్నపనినైనా ప్రారంభించటానికి ముందు, “దీనిని భగవంతుడు మెచ్చుకుంటాడా లేదా? ఇది భగవంతునికిష్టమైన పనియా కాదా?” అని విచారణచేయాలి. భగవంతునికి ప్రీతికరమైన ఏ కార్యంలో ప్రవేశించినా మానవుడు తప్పక విజయం సాధించగలడు. కాని, ఈనాటి మానవుడు తన ఇష్టమును మాత్రమే తాను అనుసరిస్తూ స్వార్థపరునిగా మారిపోతున్నాడు. స్వార్థ స్వప్రయోజనాలను ప్రక్కకుపెట్టి దైవేచ్ఛననుసరించాలి. హృదయపూర్వకంగా భగవంతుణ్ణి ప్రేమించి, ప్రార్థించి, సర్వకార్యములనూ భగవంతునికి అంకితం చేయాలి. అప్పుడే స్వల్పకార్యంకూడా గొప్పదిగా రూపొందుతుంది. దివ్యత్వాన్ని అనుభవించాలంటే బుద్ధి, సిద్ధి రెండూ ఉండాలి. గణపతి బుద్ధి, సిద్ధి ప్రదాత. మంచి బుద్ధి ఉన్నప్పుడే సిద్ధి చేకూరుతుంది. భారతీయులు గణపతి పూజకు చాలా ప్రాముఖ్యత నిస్తారు. అయితే, గణపతి మీ హృదయస్థాయి నుండియే ప్రకాశిస్తూ ఉన్నాడు. చాలామంది పూజలే ప్రధానమనుకొని మిగిలిన అన్ని పనులూ మానుకుంటారు. ఇది చాలా పొరపాటు. పూజలు ప్రధానమే. అయితే, ఏది పూజ? మార్కెట్నుండి తెచ్చిన పూలను అర్పించటమా? కాదు, కాదు. మీ హృదయ పుష్పాన్ని భగవంతునికి అర్పించాలి.

భారతదేశంలో ఎక్కడ ఏ చిన్న శుభకార్యం జరిగినా మొట్టమొదట విఘ్నేశ్వర పూజ జరుగుతుంది. దీని అంతరార్థమేమిటి? నడవటానికికూడా దారిలేని ప్రదేశంలో ఏనుగు ఒక్క పర్యాయం నడిస్తే చాలు, అక్కడ దారి ఏర్పడిపోతుంది. అందువల్లనే అందరికీ మార్గదర్శకమైనది గజము. గజతెలివి చాల గొప్పది. మరొక విశేష మేమిటంటే, ఇది చాలా కృతజ్ఞత కల్గిన జంతువు. కృతజ్ఞత మానవునికి ప్రధానంగా ఉండవలసిన గుణము. అంతేగాకుండా గజముయొక్క చెవులు చాలా పెద్దవిగా ఉంటాయి. అనగా ప్రతీ దానిని మొట్టమొదట మనం చక్కగా వినాలి. శ్రవణ మనన నిదిధ్యాసనములు వేదాంతమునకు ప్రధాన శిరస్సులు. మొదట విని తరువాత మననం చేసినప్పుడే దానిని ఆచరణలో పెట్టడానికి వీలవుతుంది. గజము కూడా దూషణగాని, భూషణగాని వింటుంది. భూషణమైతే చక్కగా లోపలకు తీసుకొంటుంది; దూషణమైతే చేటలవంటి తన చెవులతో విసిరి విసిరి బయటకు పడేస్తుంది. అనగా, చెడ్డను బయటకు విసురుతుంది; మంచిని లోపలకు స్వీకరిస్తుంది. ఇదియే గజకర్ణము యొక్క అంతరార్థము.

ఏ ఇబ్బందులూ కలుగకుండా మనం నిరంతరం సుఖసంతోషాలతో ఉండాలంటే సర్వవిఘ్నహరుడైన విఘ్నేశ్వరుని ప్రార్థించాలి. అంటే, విఘ్నేశ్వరుని గుడికి

పోవలెనా? కాదు, 'దేహో దేవాలయ ప్రోక్తో జీవోదేవ స్సనాతనః' దేహంలోనే ఉన్నాడు వినాయకుడు. మన బుద్ధియే వినాయకుడు, మన విజ్ఞానమే వినాయకుడు, మన తెలివే వినాయకుడు. వీటిని సరియైనరీతిగా ఉపయోగపెట్టుకున్నప్పుడు మన కోరికలు అన్నీ నెరవేరుతాయి. దశేంద్రియాలకు అధిపతి గణపతి. కనుక, ఏనాడు నీవు నీ దశేంద్రియాలను వశం చేసుకుంటావో ఆనాడు నీవే గణపతివి. పది దినములు గణపతిని పెట్టుకొని పూజించడంలో అంతరార్థ మేమిటి? ఒక్కొక్క దినము ఒక్కొక్క ఇంద్రియమును అరికట్టుకోవాలి.

విద్యార్థులారా! వినాయకచవితి జరుపుకోవడ మంటే ఏవో బాహ్యమైన పూజలు చేయడం కాదు. అవి కూడా మనకు అవసరమే. కాని, అంతర్భావము లేని ఆచరణవల్ల ప్రయోజనం లేదు. మీలోనే దైవత్వం నిండి నిబిడీకృతమైయున్నదనే సత్యాన్ని గుర్తించి వర్తించండి. మీ బుద్ధియే గణపతి స్వరూపం. దానిని మీరు సద్వినియోగం చేసుకోండి. దాని నిమిత్తమై దైవానికి ప్రీతికరమైన పనులు చేస్తారండి. భగవంతునికి మితభాష ప్రీతికరమైనది; ద్వేషము, అసూయవంటి దుర్భావములు ప్రీతికరమైనవి కాదు. కనుక ముందు వాటిని అణగద్రొక్కండి.

(శ్రీవారి దివ్యోపన్యాసాలనుండి)

వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞానయజ్ఞం 2018

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దివ్య అనుగ్రహశీస్సులతో, “సమస్త లోకాః సుఖినో భవంతు” అన్న మహత్తరమైన ఆశయంతో ప్రతి యేటా ప్రశాంతినిలయంలో దసరా ఉత్సవాలలో భాగంగా నిర్వహింపబడే వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞానయజ్ఞం ఈ సంవత్సరం అక్టోబరు 13వ తేదీన మొదలై అక్టోబరు 19వ తేదీ విజయదశమినాడు పూర్ణాహుతితో పరిసమాప్తమవుతుంది. అందరూ ఆహ్వానితులే!

- స॥

“అచ్చం నీవు చేసిన వినాయకుడే!”

పొన్నూరు వేంకట భరద్వాజ

ప్రశాంతినిలయంలో 1963వ సంవత్సరం వినాయక చవితినాడు ‘శ్రీ సత్యసాయి వేదశాస్త్ర పాఠశాల’కు తాము విచ్చేయనున్నట్లు స్వామి కస్తూరిగారిద్వారా కబురంపారు. పూజ నిమిత్తం కేంటీన్ ఇన్‌ఛార్జి సూరయ్యగారిద్వారా పసుపు పచ్చని వినాయకుని ప్రతిమను పంపించారు.

అప్పుడు పాఠశాలలో మాకు వేదపాఠములు బోధించుటకు బ్రహ్మశ్రీ యదవల్లి సూర్యసుబ్రహ్మణ్య ఘనాపాఠి, శాస్త్ర పాఠములు బోధించుటకు బ్రహ్మశ్రీ కుప్పా శివరామ బైరాగి శాస్త్రి గురువులుగా నియమితులై ఉన్నారు.

గురువుల ఆదేశం మేరకు విద్యార్థులం ఆశ్రమం వెనుకనున్న కొండమీదకు వెళ్ళి వినాయక ప్రతానికి కావలసిన పత్రిని దండిగా కోసుకొని తెచ్చి పూజకు అన్నీ సిద్ధం చేశాము. మేము ప్రతకథలు పూర్తిచేసి, భజన చేస్తూండగా స్వామి విచ్చేసి మంగళహారతి స్వీకరించారు. పసుపు పచ్చని పట్టు వస్త్రములు ధరించి వచ్చిన ఆనాటి స్వామి దివ్యసుందర విగ్రహమును ఇప్పటికీ ఎప్పటికీ మరచిపోలేము. “పావన పురుషా సాయీశా...” అని మేమందరం పాడుతూ హారతి ఇచ్చిన తరువాత స్వామి స్వయంగా ఆ హారతి పశ్చెరాన్ని తీసికొని మాకందరికీ చూపుతూ, “నమస్కారం చేసుకోండి. మళ్ళీ ఇటువంటి అవకాశం రాదు” అని మందహాసవదనంతో పలుకుతూ ఉంటే ఆనాటి మా అదృష్టానికి మురిసిపోయాము.

ఆ తర్వాత స్వామి సింహాసనంలో ఆసీనులై మా ఇరవైమంది విద్యార్థులనూ, గురువులనూ ఒకరి తరువాత ఒకరిని దగ్గరకు పిలిచి వినాయకునికి నివేదించిన కుడుములను స్వయంగా ప్రసాదించారు.

మాలో ఒకడైన శ్యామ్‌సుందర్ అనే విద్యార్థి తాను తయారుచేసిన మట్టి వినాయకుణ్ణి స్వామికి చూపించాడు. అది వంకరటింకరగా ఉంది. స్వామి వెంటనే

హస్తచాలనం చేసి ఒక ఉంగరం సృష్టించారు. ఆ ఉంగరం మీదున్న వినాయకుడి బొమ్మ అచ్చం అతను తయారు చేసిన వినాయకుడి బొమ్మ మాదిరి వంకరటింకరగా ఉంది! “ఒరేయ్, పిండి కొద్ది రొట్టె అన్నట్లు, నీవు ఎలాంటి వినాయకుడిని చేశావో అలాంటి వినాయకుడినే నీకిస్తున్నాను. అచ్చం నీవు చేసిన వినాయకుడే, చూసుకో” అన్నారు స్వామి. అతను స్వామి పాదాలు పట్టుకొని, “స్వామీ, నాకు వినాయకుణ్ణి తయారుచేయడం చేతకాలేదు. కాబట్టి, నేను చేసిన వినాయకుడి రూపం నాకొద్దు” అన్నాడు. స్వామి నవ్వుతూ ఆ ఉంగరంపై ఉభయంట్లా ఊదగా దాని మీదున్న వినాయకుని ఆకృతి అత్యంత సుందరంగా రూపుదిద్దుకుంది.

ఆ తరువాత స్వామి మా గురువుగారిని ఉద్దేశించి, “నేను ఇచ్చిన ప్రసాదాన్ని మీరు తిన్నారుకదా! వాటి పేరేమి ఘనాపాఠిగారూ?” అని అడిగారు. “ఆవిరి కుడుములు, స్వామీ” అన్నారాయన. “ఐతే, వాటిలో ఇప్పుడు ఆవిరి ఉన్నదా? లేదు కదా! ‘కుడుములు’ అనే పదంలో ప్రతి అక్షరానికి కొమ్ము ఉన్నది. అహంకారమనేది కొమ్ము లాంటిది. అది ఆవిరైపోవాలి. అనగా, అహంకారం నశించాలి. అప్పుడు ప్రత్యక్ష గణపతి వచ్చి మీరు అర్పించింది స్వయంగా అందుకొని తింటాడు. అప్పటి వరకూ దేవునికి చూపులు, మీకు మేపులు! ఈనాటి మీ అదృష్టం ఏమిటంటే, వినాయకుని ప్రక్కన పరమేశ్వరుణ్ణి మీరు దర్శించుకుంటున్నారు. మన పాఠశాల పిల్లలకు పర్వదినములయొక్క పవిత్రమైన అంతరార్థములను బోధించండి. నా పిల్లలకు ఆచరణ ఒక ఔన్స్ అయినా నేర్పితే మీరూ స్వామీ ఏకమైపోతారు. ఇంతకు మించిన ఆనందం మరొకటి లేదు” అని బోధించి భగవాన్ గురువులకూ, మాకందరికీకూడా పాదనమస్కార భాగ్యం ప్రసాదించి ఆశీస్సులందించారు. ❖

జీవాత్మ, పరమాత్మల అవినాభావ సంబంధం

అందములోనే ఆనందము; అందముద్వారా ఆనందము చేకూరును. చక్కని వికసించిన పుష్పము, అందమైన వర్ణరంజిత రెక్కలు గల పక్షి, అందమైన భవనము, చిత్రము, వ్యక్తి వీటిని చూచినపుడు ఆనందమంకురించుట సహజం. అయితే, వీటినుంచి మానవులు అందుకొనే ఆనందము శాశ్వతము కాదు;

కేవలము తాత్కాలికమే! అందమైన గులాబీ పుష్పము రాత్రిలోపల రేకలు రాలి వాడిపోవును. దృశ్య కల్పితమైన ప్రతి పదార్థము తాత్కాలికానందమునే అందించును. వ్యక్తియొక్క అందమూ, దానివలన దొరకే ఆనందముకూడను అంతే! శాశ్వతానందము శాశ్వత పదార్థమునుంచి మాత్రమే లభించును. నిత్య సుందరుడైన పరమాత్ముడే నిత్యానందము నందించ గలడు. భగవత్సత్యమే పరిపూర్ణానందదాయక తత్త్వం. గోపికలు శ్రీకృష్ణుని దివ్యత్వమును తెలుసుకున్నారు. కాబట్టి, వారు ఆ లీలామానుష విగ్రహుని పొందుటకు కాత్యాయనీ వ్రతము నాచరించారు.

గోపికలు కృష్ణుని దివ్యత్వమును తెలుసుకున్నవారే కాని అజ్ఞానులు కారు. కృష్ణుడు మానవాతీతుడు. నల్లటివాడైనా, అందరినీ మోహింపజేసే సౌందర్యము అతనిది; చిద్విలాసము ఎల్లప్పుడూ అతనిలో తాండవ మాడును. అతని అందానందములు శాశ్వతములు. కృష్ణుడు తమకు నాథుడు కావాలి అనేది ఆ వ్రతము యొక్క ఉద్దేశ్యము. అది లౌకికమైన సతీపథుల సంబంధము కాదు. భర్త అంటే భరించేవాడు; గోపాలుడు అంటే గో(జీ)వులను పరిపాలించేవాడు. ఈ యధార్థమును మరచి ఈనాటి కవులూ, పండితులూ, సినిమా, డ్రామా వాళ్ళు అందరూ భర్త అనే పదమునకు అపార్థములో పడి, ఈ పవిత్ర సంబంధమును పాడు చేయుచున్నారు. తమ భావములనే దానిలో కలిపి, తమకు తోచినరీతిగా వ్యాఖ్యానిస్తున్నారు. పదహారు వేలమంది భార్యలు అంటే అవన్నీ బింబ ప్రతిబింబములే. సర్వభూతాంతరాత్మగా తానే ఉండగా భార్య ఎవరు! భర్త ఎవరు!

గోపికల అనన్య భక్తి

జీవాత్మ, పరమాత్మల భావపూరిత అనురాగ సమ్మేళనము గోపికల గాఢయొక్క సారము. వారి హృదయమే బృందావనముగా మారినది. వారిలో కించిత్తైన దేహభ్రాంతి శేషముగా నిలచలేదు. వారు కృతయుగములో ఋషులు, త్రేతాయుగమందు వానరులు, ద్వాపరయుగమందు గోపగోపికలు. నిజముగా వారు దేవతలే! వాంఛలు నిండిన మనస్సుతో బాధపడేవారికి కృష్ణతత్త్వం అర్థంకాదు. గోపగోపికలకు అభిమానముకానీ, మమకారముకానీ లేదు. వారు సర్వసంగపరిత్యాగులు. ఇల్లు, వాకిలి, అత్త, మామ, పతి, సుతులు వీరితో ఏమాత్రమూ సంబంధము లేకుండా వారు కృష్ణతత్త్వములోనే లీనమై బ్రహ్మానుభూతి ననుభవించారు. అనేకత్వ భావమును విసర్జించి వారు ఏకత్వమునే గుర్తించి వర్తించారు.

గోపగోపికలు జ్ఞానులు; వారిది ప్రకాశవంతమైన జ్ఞానము. బహుళ గ్రంథ పఠనమునుంచి ఆర్జించిన జ్ఞానము కాదు. వారిది గోకులము, ఒక చిన్న పల్లె. అక్కడ వారికి విద్య నేర్చుటకు ఏ అనుకూలమూలేదు. వారిది కఠినమైన దినచర్య. కాబట్టి ఒకరికికూడ అక్షర జ్ఞానము లేదు. అయిననూ వారు ఆత్మజ్ఞానశూరులు. సత్యమార్గమునందు నడచుట, నిర్మల చింతన, ప్రేమ ప్రసారము, ఆత్మార్పణ బుద్ధి - ఇవే వారి నిత్య సాధనలు. వీటిని వారు సంపాదించి అనుసరించారు.

గోపికలు, గోపాలురు రాత్రింబవళ్ళు ఎన్ని అవస్థలకైనా వెరువక దివ్యత్వమైన కృష్ణుని పొందాలని పరిపరివిధాలుగా పరితపించారు. మధురమోహనమైన మురళీనాదమును విన్నంతనే మైమరచి మత్తులై, ప్రేమోన్మత్తులై, ఉన్నత్తులై వనాలన్నీ తిరిగారు. అర్ధరాత్రి వేళకూడా కేవలం భ్రమతో మురళీనాదం విని, కృష్ణుడే మురళి నూడుతున్నాడని భావించి, భవనాలు వదలి ఉద్యానవనాలకు పరిగెత్తేవారు. అర్ధరాత్రివేళ

బృందావనంలో కృష్ణుడు ఎక్కడ కనిపిస్తాడు?! వారి హృదయములందున్న కృష్ణుడే వారికి ఆ మధుర గానాన్ని వినిపించేవాడు. గోపికలు ప్రతి వృక్షాన్ని, ప్రతి పుష్పాన్ని కృష్ణునిగురించి ఆవేదనతో అడిగేవారు. “ఓ మల్లియలారా! మా సర్వము దోచుక వచ్చిన నల్లనివాడు మీ పొదల చాటున లేడు గదమ్మ చెప్పరే!” అని అడిగేవారు. వారి ఈ పరితాపము కృష్ణుని సర్వవ్యాపకత్వాన్ని చాటుతున్నది. అంతేకాని, కృష్ణుడు తమయందు లేడు, ఏ పొదలయందో ఉన్నాడని అజ్ఞానంతో వెతకడం గోపికల స్వభావం కాదు. గోపికల భక్తిప్రపత్తులు ఒక్క కృష్ణునికి తప్ప అన్యులకు తెలియవు.

ఉద్ధవునికి గోపికల జ్ఞానబోధ

ఉద్ధవుడు వ్రేపల్లెకు వచ్చి గోపికలతో, కృష్ణుని పొందే యోగం మీకు తెలుపడానికి వచ్చానన్నాడు. ఆ మాట విని ఒక గోపిక ఇట్లన్నది: “నిరంతరము కృష్ణుని మురళీనాదం నిండి ఉంటున్న మా కర్ణ రంధ్రముల ద్వారా మరో శబ్దము చేరడానికి అవకాశమే లేదు. మా కన్నులనిండా సుందరమైన కృష్ణ విగ్రహము నిండి తేజరిల్లుతూ ప్రకాశిస్తున్నది. కనుక ఈ కన్నులు మరొక వస్తువును చూడలేవు. మధురమైన కృష్ణనామము నిరంతరము మా నాలుకపై నాట్యమాడుతున్నది. కనుక, మరో పలుకును ఈ నాలుక ఉచ్చరించలేదు. కృష్ణ ప్రేమతో నిండి ఉన్న మా మనస్సుకు మరొక యోగమేదీ అక్కరలేదు”

ఈ మాటలు విన్న ఉద్ధవునికి చాలా ఆనందం కలిగింది. భగవత్తత్త్వం విద్యవల్లకాని, యోగంవల్లకాని, పాండిత్యంవల్లకాని, తెలివితేటలవల్లకాని లభించేది కాదని, భగవత్ప్రేమచేత మాత్రమే పొందుటకు సాధ్యమవుతుందని గ్రహించి, గోపికల భక్తి ప్రపత్తులను తనలో తాను ఎంతో వర్ణించుకున్నాడు. “అమ్మా! మీరు బృందావనంలో సంచరిస్తూ కృష్ణుని

కోసం పొదలంతా వెతుకుతున్నారు. పుష్పములను, మొక్కలను విచారిస్తున్నారు. కృష్ణనితో ఏరితిగా సంబంధ బాంధవ్యం ఉండాలని మీరు ఆశిస్తున్నారు?” అని ప్రశ్నించాడు. విశ్వమే భగవంతుని స్వరూపము. కొండలు, అడవులు, వృక్షములు అన్నీ భగవంతుని ఆకారములే. భగవంతుని సంకల్పంచేతనే సర్వమూ ఆవిర్భవించినవి. “ప్రతి అణువునందు మా కృష్ణ పరమాత్మను మేము పొందాలి” అన్నారు గోపికలు. “ఏదో విధంగా కృష్ణనితో చేరిపోవాలి. కృష్ణనితో చేరి ఉండడమే అమృతత్వము, ముక్తితత్వము. ఎడబాటును క్షణంకూడా సహించలేము. కృష్ణని ప్రతిబింబాలమే మేము” అన్నారు. “తత్త్వమసి”, “ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మ”, “అయమాత్మా బ్రహ్మ”, “అహం బ్రహ్మస్మి” అనే మహా వాక్యాలద్వారా వేదములు దీనినే నిరూపిస్తున్నాయి.

దైవత్వాన్ని మీకంటే ప్రత్యేకమైనదిగా భావించరాదు. దైవత్వమూ మానవత్వమూ ఏకత్వంతోకూడిన బింబ ప్రతిబింబములేనని గుర్తించాలి. ఒక చిన్న ఉదాహరణ: ఒక గింజ ఉంది. ఆ గింజలో రెండు బద్దలున్నాయి. ఆ రెండు బద్దలూ చేరియున్నప్పుడే మొక్క తయారవుతుంది. ఏ ఒక్క బద్ద విడిపోయినా మొక్క రాదు. అట్లే, జీవాత్మ, పరమాత్మ అనే రెండు బద్దలు చేరినప్పుడే సృష్టి అనే అంకురము ఏర్పడుతుంది.

కనుక, భక్తుడు లేక భగవంతుడు లేడు; భగవంతుడు లేక భక్తుడు లేడు. భగవంతుడు ఏవిధంగా భక్తుని సృష్టిస్తున్నాడో భక్తుడుకూడా భగవంతుని ఆవిధంగా సృష్టించుకోవాలి. అదే ధ్యానము. భగవంతుని రూప నామములను తనలో తాను భావించుకొంటూ ఆ రూపాన్ని సాక్షాత్కరింపజేసుకోవటానికి తగిన కృషి చేయటం ఒక్క మానవుడే చేయగల సాధన. అందువల్లనే మానవజన్మ దుర్లభమైనది.

నవనీతచోరుడంటే ...

కృష్ణని నవనీతచోరుడన్నారు. ఆ నవనీతమేమిటి? మన హృదయమే! మన హృదయాన్ని తాను స్వీకరించడాన్ని చోరత్వమన్నారు! ఇది భక్తులు ప్రీతితో అన్న మాటేగాని నిజానికిది చోరత్వం కాదు. నీకు తెలియకుండా నీ వస్తువును కాజేయడం చోరత్వం. కానీ, నీకు తెలిపి, నిన్ను అడిగి, నీ ద్వారానే పొందడం చోరత్వమెట్లా అవుతుంది?! అజ్ఞానమనే నిద్రలో ఉన్న నిన్ను మేల్కొల్పి తాను ఇచ్చిన హృదయాన్ని తనకు అందించమని అడుగుతున్నాడు. “ఉత్తిష్టత! జాగ్రత! ప్రాప్యవరాన్ని బోధత” నిద్ర నుండి లేపి, హెచ్చరించి, నీ చేతులద్వారానే ఆనందాన్ని అందుకొంటున్నాడు.

(శ్రీవారి దివ్యోపన్యాసములనుండి)

‘సౌందర్య సార సర్వస్వం...’

బృందావనంలో స్వామి భక్తులకు దర్శనం ఇచ్చే సాయీరమేష్ హాలులో వేదికమీద ప్రతిష్ఠించడానికి శ్రీకృష్ణుడు త్రిభంగి ముద్రలో నిల్చుని వేణుగానం వినిపిస్తున్నట్లుగా ఉన్న ఒక విగ్రహం తెప్పించారు. ఆ సమయంలో అక్కడే ఉన్న నవానగర్ రాజమాతనుద్దేశించి స్వామి, “రాజమాతా! కృష్ణుడు ఎలా ఉన్నాడు? చాలా అందంగా ఉన్నాడు కదూ!” అన్నారు. రాజమాత స్వామివైపు ఆరాధనా భావంతో చూస్తూ, “నా సాయి కన్వయ్య అంత అందంగా ఎవరూ ఉండరు” అని సమాధానం చెప్పింది. ❖

ప్రభువు సమక్షంలో సేవాభాగ్యం

(గత సంఘిక తరువాయి)

కుప్పం విజయమ్మ

భక్తుల సంఖ్య రోజురోజుకూ పెరిగిపోతోంది. మిడుతలదండులా పర్తి చేరుతున్నారు. నిలయానికి దగ్గరే ఒక పెద్ద ఆడిటోరియం కట్టారు. పదివేలమంది సులభంగా కూర్చోవచ్చు. ఆరోజుల్లో శివరాత్రి, నవరాత్రి, గురుపూర్ణిమ మొదలైన ఉత్సవాలన్నీ ప్రొద్దున్న 7 గంటలకే ప్రారంభం. నాలుగు గంటలకే భక్తులు చుట్టూ కాచుకొని ఉంటారు. ఆలోపల వీరందరినీ లోపల కూర్చోబెట్టేయాలి. భక్తులు ఉండడానికి పెద్దుగానీ, రూములుగానీ లేవు. కనుక, ఆడిటోరియం చుట్టూ సామాన్లు సర్దుకొని అక్కడే వంటలు వండుకొనేవారు. శ్రీమతి చౌద్రీ, నేను, మాలతీ లక్ష్మి ప్రొద్దున్న నాలుగు గంటలకెళ్ళి చుట్టూ శుభ్రపరచి, భక్తుల వంటసామగ్రి దూరంగా పెట్టి, మరల కార్యక్రమం ముగియగానే ఎవరిది వారికి అందించి తగు ఏర్పాట్లు చేయాలి. మరల సాయంత్రం నాలుగు గంటలకే సభ ప్రారంభం. ప్రసంగాలు, నాటికలు, హరికథలు

ముగిసేసరికి రాత్రి పది గంటలు దాటిపోయేది. ప్రభువు చివరిదాకా కూర్చొని అన్ని కార్యక్రమాలనూ తిలకించి వారినందరినీ ఆశీర్వదించి వెళ్ళేవారు.

సూర్య భగవానుడు తూర్పు కొండలపైనుండి తొంగిచూడకముందే ఆడిటోరియం నిండిపోయేది. 7 గంటలకు కార్యక్రమమనగా భక్త పరాధీనులైన ప్రభువు భక్తబృంద పరివేష్టితులై రంచనుగా అదే సమయానికి వేదికపై ప్రత్యక్షమయ్యే సరికి ఈ భక్త సముద్రం ఆనందంతో ఉబ్బితబ్బిబ్బు అయిపోయేది. ప్రభువు అందంగా మెరిసిపోతూ నలుప్రక్కలా చక్కగా దర్శనమిస్తూ తిరుగుతుంటే, ఆ దివ్యమంగళ విగ్రహాన్ని పదిలంగా దాచుకోవడానికి ఈ గుప్పెడు గుండె చాలేది కాదు. ప్రభువు క్రిందికి దిగి భక్తుల మధ్య తిరుగుతూ ఉంటే, బైట ఉన్న భక్తులు తుపానుకు రేగిన ఆకుల్లా

అటూ ఇటూ పరుగులు తీస్తూ వారి దర్శన భాగ్యంకోసం తంటాలు పడేవారు. ప్రభువును చూడాలి అన్న ధ్యాస తప్పితే పిల్లలు, పెద్దలు నలిగిపోతున్నారే అన్న యోచనే వాళ్ళకు ఉండేది కాదు.

అన్ని పండుగలకన్నా శివరాత్రి పర్వదినాన భక్తుల సంఖ్య అపరిమితంగా ఉండేది. పరమాద్భుతమైన లింగోద్భవ దర్శన ప్రాప్తికై తిండి తిప్పలు మానుకొని ఆడిటోరియం ముందు సిద్ధమయ్యేవారు. మేము పెద్ద పాత్రలో కాఫీ పట్టుకొని వచ్చి వీలైనంతవరకు ఇచ్చేవారం. పిల్లలకు బిస్కెట్లు ఇచ్చేవారం. ఒకసారి ఉన్నట్లుండి భక్తులు ప్రవాహంలా లోపలికి తోసుకొని వచ్చారు. ముందువైపునుంచి జనాన్ని వెనక్కి తోస్తున్నాం. వేరే దారిలేదు. మేము గొంతులు చించుకుంటున్నా వారికి వినిపిస్తేనా! అందులో ఒక ముసలామెనుకూడా బలంగా వెనక్కి తోయాల్సి వచ్చింది. ఆమెకు కోపం వచ్చి, “నేనసలే

పేషంటును. నన్ను తోస్తావా?” అంటూ నా చెంప అదిరిపోయేలా కొట్టింది.

ఇంతలో ఒక వలంటీరు వచ్చి స్వామి పిలుస్తున్నారని చెప్పారు. మేడపైకి వెళ్ళాను. “ఎవరు నిన్ను లెంపకాయ కొట్టింది?” అని స్వామి ఎంతో ప్రేమగా అడుగుతుంటే నా హృదయం విలవిలలాడిపోయింది. అప్పుడే వీరికెలా తెలిసింది అన్న ప్రశ్న మదిలో తలెత్తగానే నా అజ్ఞానానికి సిగ్గుపడి, ‘స్వామీ, అమె కొట్టటంలో తప్పులేదు. నిజంగానే గట్టిగా తొయ్యాలివచ్చింది’ అని నేను సర్దిచెప్పటానికి ప్రయత్నిస్తుంటే, “నీ తలకాయ! బాగా తగిలింది. చెంప వాచింది, పాపం” అంటూ ఎంతో ఆప్యాయంగా ప్రసాదం అనుగ్రహించారు. కంటిధారలతో వారి దివ్యపాద రాజీవములపై వ్రాలిపోయాను. “నేనక్కడే ఉన్నాను, అన్నీ చూస్తున్నాను” అన్నారు. అంతేకదా! వారు లేని చోటేది!

పర్వదినాల్లో ఇన్ని వేలమందికి స్వామి సన్నిధిలోనే భోజనం. అతికష్టమీద అందరినీ ఆడిటోరియంలో కూర్చోబెట్టేసరికి తల ప్రాణం తోకకొచ్చేది. ఆకులు వేసి, పులిహోర, చక్కెర పొంగలి, పెరుగన్నం, పచ్చడి వడ్డించాక స్వామీ స్వయంగా వేంచేసి అందరికీ లడ్డూలు ప్రసాదించేవారు. అబ్బో! బైట గలాటా చెప్పలేము. ఒకసారి అది చూసి స్వామి నవ్వుతూ, “వందమంది మగవారిని సులభంగా సర్వవచ్చు. కానీ మూడు ‘కొప్పులు’ ఒకచోట చేరితే దేవుడే దిక్కు” అంటూ సాగిపోయారు.

పర్వదినాల్లో స్వామికి ఒక్క క్షణం విశ్రాంతి ఉండేది కాదు. ప్రారంభం నుండి రాత్రి 10 గంటలదాకా అన్నీ స్వయంగా పర్యవేక్షిస్తూ అన్ని ప్రోగ్రామ్స్లోనూ వారు పాల్గొనేవారు. ఇంక వారి ఆనందానికి హద్దే లేదు. ఆ వేయి తల్లుల ప్రేమకు హృదయాలు ద్రవించిపోయేవి. కంటితో సైగ చేస్తే చాలు, ఈ వానర సైన్యం ఏ పనికైనా సిద్ధంగా ఉంటుంది. అయినా వారే స్వయంగా ఎందుకు చేశారు? అదే కన్నతల్లి నిండు ప్రేమ. ప్రతి పర్వదినాన మాకు బ్యాడ్జీలు మార్చి ఇచ్చేవారు. కొత్తవారిని ఎన్నుకొని వారికి సేవాభాగ్యాన్ని అందించేవారు. దీన్ని ‘వలంటీర్స్ మీటింగ్’ అని పేర్కొన్నారు. గంటన్నరసేపు యెనలేని ఆనందం మా సొంతం.

“సేవ అనే చిన్న పదంలో అనంతమైన ఫలితం దాగి ఉంది. స్వర్గం అరచేతిలోనే ఉంది. వెతుక్కోనక్కరలేదు. చాలా పిసినారి ధనవంతుడు ఒకడుండేవాడు. ఎవరైనా సహాయం కోరి ఇంటికి వస్తే, అతి మర్యాదగా, “ఆ ఎదురింటిలోని పెద్ద మనిషి దండిగా దానం చేస్తాడు. అక్కడికి పొండి” అని చూపుడు వేలుతో దారి చూపేవాడు. ఇతను చనిపోయాక యమదూతలు వచ్చి ఇతన్ని ముందు స్వర్గానికి తీసుకెళ్ళారు. అక్కడ దేవతలు ఆ చూపుడు వ్రేలుకు మాత్రం చక్కని మల్లెపూల దండ చుట్టారు. నివ్వెరపోతూ ఇదేమిటని ప్రశ్నించాడు. “ఆ వ్రేలే కదా అందరికీ మంచి దారి చూపించింది. మంచినేవ చేసింది” అనగానే అతను కంటిధారలు కార్చుకుంటూ నిజంగా మనస్ఫూర్తిగా సేవ చేసి ఉంటే శాశ్వతంగా స్వర్గప్రాప్తి చిక్కి ఉండును కదా” అని వాపోయాడు. అక్కడినుండి అతణ్ణి నరకానికి తీసుకెళ్ళిపోయారు” అని ప్రభువు సెలవిస్తూ, “బంగారంలాంటి ఫలితం ఆకాశంనుంచి ఊడి మీ ఒడిలో పడింది. మీరు శ్రమ పడనక్కర్లేదు. ఒక్క పైసా ఖర్చు చేయనక్కర్లేదు. బయట వేలాది భక్తులు దర్శనానికై చకోర పక్షులరీతి కాచుకొని ఉండగా, నేను మీకు ఇంత ఆనందాన్ని అందిస్తున్నానంటే, మీరు ఈ అవకాశాన్ని ఎంత జాగ్రత్తగా, ప్రేమగా వినియోగించుకొని మనసారా సేవలు సల్పాలో మీరే యోచించండి. ఈ భాగ్యం మరల చిక్కుడు, చిక్కుడు” అని పదేపదే హెచ్చరిస్తూ ఉంటే, మా హృదయాలలో గంగాప్రవాహం ఉప్పొంగేది. ఒక కంట కన్నీరు, ఒక కంట పన్నీరు ధారలుగా ప్రవహించి హృదయాన్ని తడిపివేసేవి.

నవరాత్రి మహోత్సవం మా పాలి ఆనందోత్సవం. మహదానందకరమైన యజ్ఞవైభవం ఒకవైపు సాగుతుంటే, తైలధారవలె యెడతెరిపి లేక స్రవించే మధుర మకరందం లాంటి ప్రభు దివ్యభాషణమును మా హృదయ పేటికలో భద్రంగా దాచుకొనేవారం. పిలిచి మృష్టాన్న భోజనాన్ని నోటికి అందిస్తున్నారంటే, ఇది మన అదృష్టం అని పొంగిపోయేవారం. స్వామి సంకల్పాన్ని బుద్ధితో గ్రహించి, మన శరీరాన్ని, మనస్సును సేవాయోగంలో ముంచివేయాలి. అప్పుడే, ప్రభువు చెప్పినట్లు, విలువైన

కాలాన్ని సద్వినియోగపరచినవారమవుతాం. లేకుంటే ‘తిండికి చేటు, భూమికి బరువు’ అన్నట్లు, ఈ మానవ జన్మను దుర్వినియోగం చేసిన పాపులమవుతాం.

ప్రభువు సంభాషిస్తూ, “అవతారపురుషుడైన కృష్ణుడు ధర్మరాజును ఏమడిగాడో తెలుసా? “ధర్మజా! నీవు చేస్తున్న రాజసూయ యాగంలో అందరూ భుజించాక ఆ యెంగిలి ఆకులను తీసే ప్రాప్తిని నాకు అందించు” అని కోరాడు. ధర్మరాజు దిగ్భ్రమతో నివ్వెరపోయి చేతులు జోడించాడు. చూశారా! సేవలో గల మహాభాగ్యాన్ని నిర్లక్ష్యం చేయకండి. తరువాత తలలు బాదుకొన్నా ఈ బంగరు భాగ్యం చిక్కదు, చిక్కదు” అని సెలవిచ్చారు. భగవంతుడే మనముందు ప్రత్యక్షంగా నిలబడి అలా ఉద్బోధిస్తూ ఉంటే, మనం ఎలా ఎంతగా శ్రమించాలో ఒక్కసారి ఆలోచించండి. “వారికెంతైనా ఋణపడి ఉన్నాం మనం” అని కేవలం నోటితో కబుర్లాడడంకంటే కార్యసాధనలో మునిగి ఋణవిముక్తులం కావాలి.

ప్రభువు సంభాషిస్తూ, “స్వామీ, సేవ చేయాలని ఎంతో ఆసక్తిగా ఉందికాని, టైమ్ లేదు” అంటారు కొందరు. చాలా పొరపాటు. నీవు హృదయపూర్వకంగా సేవ చేయాలని తపనతో ప్రార్థిస్తే, నేను నీకు తప్పక ఆ సమయాన్ని ‘క్రియేట్’ చేసి ఇస్తాను. ఇది సత్యం! సత్యం! సత్యం! మీరు ఆఫీసుకిగాని, పనిమీదగాని వెళుతున్నప్పుడు ఎవరైనా రోడ్డుమీద పడి బాధతో మెలికలు తిరిగిపోతూంటే వెంటనే వారిని అనుప్రతికి తీసుకెళ్ళి సహాయం చేయండి. అయ్యో, లేటైపోయిందే! నా బాస్ కోప్పడుతాడే, అని దిగులు చెందకుండా సేవ చేస్తే, ఎలాంటి అవాంతరమూ రాకుండా చూసే పూచీ నాది” అని భరోసా ఇచ్చారు. ఒకరోజు ఒక సేవాదళ్ సభ్యుడు ఇలానే ఎవరికో సాయం చేసి ఆఫీసుకి ఆలస్యంగా వెళ్ళాడు. అతను ఆఫీసు చేరుకున్న తరువాతనే అతని బాస్ వచ్చాడు, మరింత ఆలస్యంగా. “నామీద భారం వేసి మంచిపనులు చేస్తే మంచి ఫలితాన్ని అందించే బాధ్యత నాది” అన్నారు కదా ప్రభువు.

“నేను వలంటీర్ని, నా మాట వినాలి” అని అధికారం చెలాయించావా, నీ నీడలా నీ వెనుకే పనిపెట్టు కాచి

ఉంటుంది. ఒకరోజు ఒక వలంటీరు, ఒకామె తనను కాస్త ముందు కూర్చోబెట్టమని, స్వామికి అర్జంటుగా ఒక లేఖ ఇవ్వాలని ఎంత బ్రతిమాలినా వినక గుడ్లురుముతూ, బ్యాడ్జి చూపిస్తూ కూర్చొమ్మని హుంకరించింది. స్వామి దర్శన మివ్వ వేంచేశారు. నేరుగా ఆ వలంటీరు దగ్గరికెళ్ళి ఆ బ్యాడ్జి తీసేసుకున్నారు. ఆమె మొత్తుకున్నా దయ చూపలేదు. స్వామికెలా తెలిసింది అని బుద్ధిమంతుల్లా ప్రశ్నిస్తాం. స్వామి సర్వాంతర్యామియని కీర్తించే మనమే పప్పులో కాలేస్తుంటాం.

(ఇంకా ఉంది)

శ్రీ సత్స్వాయి గేయసుధ:

కృష్ణ భక్తియే సర్వసుఖాలు...

కృష్ణ భక్తియే సర్వసుఖా లోరయ్యారయ్యో
అది లేనివారి గతి ఈ లోకములో నుయ్యో గొయ్యో
॥కృష్ణ భక్తియే॥

తెలివితేటలకు కొదవే లేదూ కలికాలములోనూ,
ఓ బాబూ, కలికాలములోనూ
గుణనీతులకూ స్థలమే లేదు పరిపాలనలోనూ
॥కృష్ణ భక్తియే॥

యెవరికి వారే యమునా తీరే అన్నా అన్నా
ఇల్లూ వాకిలి సిరిసంపదలూ సున్నా సున్నా
॥కృష్ణ భక్తియే॥

ప్రపంచమంతా పైసాకోసం ఒకటే ఆయాసం,
ఓ బాబూ, ఒకటే ఆయాసం
పైసా పదవులు ఉంటే వారికి అదియే కైలాసం
॥కృష్ణ భక్తియే॥

పుణ్యకార్యములు చేయకున్ననూ ఫరవాలేదండి
పాపకార్యములకు తలపడకున్నను అంతే చాలండి
॥కృష్ణ భక్తియే॥

నిరాటంక ధ్యానానికి కోరికల్ని త్యజించాలి

ముదిగొండ వీరభద్రయ్య

మనస్కి కోరిక ఎందుకు కలుగుతున్నది? లేక మనస్కి ఎందుకు కోరుకుంటున్నాడు? మంచి కోరికైనా, చెడ్డ కోరికైనా జరిగేది ఒక్కటే. అది మనస్సు తయారవడమే. మంచి కోరికతో తయారైన మనస్సును ఆటంకంగా భావించాల్సిన అవసరంలేదుకానీ, అంతిమంగా అట్లా కోరుకొనే స్వభావాన్నికూడా అది వదులుకోకపోతే, ఆత్మసాక్షాత్కారానికి అట్లాంటి మనస్సుకూడా అడ్డంకే అవుతుంది. అందువల్లనే రజన్, తమస్సులను వెండి, ఇనుప సంకెళ్ళుగా పోలుస్తూ సత్త్వగుణాన్ని బంగారు సంకెలగా పేర్కొన్నారు. సత్త్వాన్నికూడా దాటితే తప్ప ఆత్మనిష్ఠ వీర్పడదని సారాంశం.

కోరేది మనస్సు కాబట్టి, దానికి లొంగకుండా ఉండటానికి పూనుకొంటే అది తొలగిపోతుంది. దీనికోసం మనస్సుతో పేచీ పెట్టుకోకుండా, దానికి మిత్రునివలె ప్రవర్తించాలి. కానీ, అదే వేళలో దాన్ని లక్ష్యం కూడా చేయకూడదు. స్వామి ఇట్లా అన్నారు:

“మనస్సు ఎట్లు పారిపోతే అట్లు పారిపోనీ, నీవు మాత్రం ఉన్నచోటే ఉండు. మనస్సు ఏమీ తెలియని పసిబిడ్డ వంటిది. పసిబిడ్డకు మంచిచెడులు తెలియవు. అందువల్ల మనం అనుసరించవలసింది మనసును కాదు. అది ఎప్పుడూ బహిర్ముఖంగానే పోతుంటుంది. అందువల్ల దాని వెంటపడి పోకుండా నీవు ఉన్నచోటనే ఉండాలి. అట్లా ఉండడమే నిశ్చలత్వాన్ని సాధించడం. చాంచల్యాన్ని అరికట్టితే అదే ధ్యానం అవుతుంది. అక్కడే సత్త్వం కూడా జన్మిస్తుంది” అంటూ స్వామి, “ఏకాగ్రత పుట్టుక స్థానమే సత్త్వగుణము. అట్టి సత్త్వగుణము యొక్క జన్మభూమే ధ్యానము” అన్నారు.

సత్త్వం ఉదయించి పెరిగినకొద్దీ అన్ని దుర్గుణాలకూ, దుశ్చర్యలకూ కారణమైన వాసనలు నిర్మూలమవుతాయి. దీన్నిగురించి భగవాన్ ఎంతో వివరంగా తెలిపారు:

“వాసనలే మానవుని విషయ సుఖములకు కారణం. వాసనయే లేనియెడల మనస్సు నిర్మూలమగును. వాసనే సత్యమార్గమునకూ అమరత్వమునకూ శత్రువు.... వాసన నిర్మూలమైన మనసు మనసే కానేరదు. ప్రకృతియే వాసనామయ ప్రపంచము... వాసనలే నశించిన మనసు వస్తువుల విషయమై తలంచదు... ఇట్టి వాసనలను నాశనము చేయడమే మనుజుని ధ్యానధారణ.”

వాసనామయ ప్రపంచాన్ని మనసులోకి చేరుస్తున్నది జ్ఞానేంద్రియాల్లే. వాటిని విచ్ఛలవిడిగా విడిచిపెడితే, అవి మనస్సుని ఏర్పరచి లక్ష్యసిద్ధికి అడ్డుగోడగా నిలుస్తున్నవి. మనస్సులో ఆలోచనలు, ఆశలు, సంకల్పాలు, భవిష్యత్తుపై పిచ్చి ఊహలు... మొదలైనవన్నీ కలుగడానికి జ్ఞానేంద్రియాలు లోకంనుంచి మోసికొనివచ్చే సమాచారమే కారణం. దీన్నంతా వివరిస్తూ స్వామి ఇలా అన్నారు,

“విచ్ఛలవిడిగా పరుగెత్తే జ్ఞానేంద్రియాలను అరికట్టుము. వ్యాధికారణము తొలగుచున్నది. మనసు, దాని చేష్టలను గమనింపుము. ఆలోచనల పిచ్చిప్రవాహాన్ని అడ్డగించుము. ఆలోచనలయొక్క అలజడి తగ్గుటకు భగవన్నామము ఉచ్చరింపుము. దానివలన మనసునందు దుఃఖబాధలకు చోటుండదు. మనసు నాశము కాగా జ్ఞానోత్పత్తి కలుగును. అతడే పరిపూర్ణ మానవుడు.”

జ్ఞానేంద్రియాలను అరికట్టినట్లయితే ఆలోచనలకు మూలం నశించిపోతుంది. ధ్యానసాధన చేసే సాధకునికి జ్ఞానేంద్రియాలను అరికట్టుకోవడమూ, తద్వారా మనసుని నిర్మలం చేసికోవడమూ అబ్బుతుంది. భౌతిక విషయ సుఖాలు సంతోషాన్నిస్తున్నప్పుడు వాటినుంచి మనస్సు వెనక్కి మళ్ళడం కష్టమే. అందుకే వివేచనాశక్తితో ఆ లోకికానందం క్షణికమని గ్రహించి దానినుంచి విముఖుడు కావాలి.

“భౌతిక సుఖములు పరిమితమైన ఆనందాన్ని ఇస్తాయి. నిజమైన ఆనందము అపరిమితమైనది. అది బయటినుండి లభించదు; హృదయము నుండియే ఆవిర్భవిస్తుంది” అని తెలిపారు భగవాన్.

శాశ్వతానందం అంతరంగికమైనది. మన శరీరం ‘లోపల’ ఉన్న ఆనందాన్ని చూసి అనుభవించకుండా, శరీరానికి బయట ఉన్న అశాశ్వత వస్తువిషయానందాల ప్రలోభంలో పడుతున్నాము. ‘మనసు - మర్మము’లో భగవాన్ తెలిపిన ఈ క్రింది అంశాలను చూడండి:

“మనము గృహ యజమానులుగా తయారు కావలెకానీ గృహ పరిచారకులుగా కాకూడదు.

పరిచారకులకు గృహము వెలుపలి భాగములో ఉన్న వస్తువుల విషయము మాత్రమే తెలుస్తుందికానీ, భద్రమైనటువంటి గాడ్రేజ్ పెట్టెలో పెట్టిన విలువైన వస్తువుల విషయము తెలియదు. వాటి విషయము యజమానికి మాత్రమే తెలుసు. ఈనాడు మనం శరీరమనే గృహము వెలుపల ఉన్న విషయములనే చూస్తున్నాముకానీ, హృదయాంతరాళమునందున్న విలువైన వస్తువును చూడడంలేదు. కనుక, మనము నిజముగా గృహపరిచారకులమేకానీ యజమానులం కాదు. ‘పశ్యతీతి పశుః’ అనగా బయటి దృష్టి కలిగినది పశువు. అంతర్దృష్టి గలవాడు పశుపతి.”

ధ్యానసిద్ధినికి తన హృదయాంతరగతానందము చిక్కుతుంది. కారణం అతడు ప్రాపంచిక విషయ వాసనలను అరికట్టాడు కాబట్టి. అపేక్షలో లోకవాసనలు నిండి ఉంటాయికానీ, ఉపేక్షలో బుద్ధి మార్గదర్శకత్వం ఉంటుంది. వాసనలు మనల్ని సంసార జలధిలో ముంచుతాయి. వాటిని అరికట్టినప్పుడు జీవుడా జలధిలో మునిగిపోక తేలి తనను రక్షించుకొంటాడు. తనలోని సత్యాన్ని తెలిసికొనే శక్తి పరమేశ్వరుడు ఒక్క మానవజాతికే ఇచ్చినాడు. ధ్యానం అన్నది ఆ సత్యాన్ని తెలిసికోవడానికి ఉపకరించే గొప్ప సాధనం. ఆ ధ్యాన ప్రక్రియకు అడ్డుగా ఉండే మనస్సు మర్మాలను తెలిసికొని, వాటి నిర్మూలనకి పూనుకోవడం సాధకుని అవశ్య కర్తవ్యం. “... మరణమే నిశ్చయము మానవునకు; బుద్ధిమంతుడైన దేహ మున్నంతలో తన్ను తా తెలియవలయు” అన్నారు స్వామి. ఈ మార్గంలో పయనించడానికి ధ్యానమే ఉత్తమోత్తమ వాహనం. బైటి ప్రపంచాన్ని లోనికి (మనస్సులోకి) రానీయకపోవడమే కీలకమైన అంశం. బైట ప్రపంచం సుఖమిస్తుందన్న భ్రమకు లోనై దాన్ని లోపలికి తెచ్చుకుంటాము. దాన్ని నిరోధిస్తేనే యోగమంటూ బాబావారు, “భోగమును విడనాడువారికే యోగ మిలలో పట్టుపడురా” అన్నారు. “సుఖముకానీ, ఆనందముకానీ మనకు ధన కన వస్తువాహనాదుల వలన లభ్యంకాదు. వ్యక్తులవలన అసలే లభ్యంకాదు. ఆనందము హృదయము నుండియే ఆవిర్భవిస్తుంది” అని స్పష్టం చేశారు.

లొకికమైన కోరికలు మనిషిని బహిర్ముఖుణ్ణి చేస్తూండగా, కోరిని స్వభావం మనిషిని అంతర్ముఖుని చేసి, దైవ స్థానానికి చేర్చి, అక్కడ ఆనందాన్ని అనుభవించజేస్తుంది. అంతర్ముఖుని చేసే సాధనే ధ్యానం. దీనికి సాధకుడు పూనుకొనినప్పుడు కోరికలు పలుచబడి క్రమంగా నిర్మూలమవుతాయి. ఒకవేళ పూర్వజన్మ వాసనా బలంచేత అవి నిర్మూలం కాకపోతే వివేచన, విచారణలచేత, తీవ్ర జప, తప, ధారణ, ధ్యానాలచేత వాటిని నిర్మూలించాలి. కోరికల నుంచి విముక్తి కలిగిస్తే తప్పు మనస్సును నిర్మూలం చేయలేము. దీనికిగాను భగవాన్ బాబావారు మనకు తెలుపుతున్న ఉపాయం చూడండి:

“కేవలము బైట తలుపు వేసి లోతలుపు వేసికొనక నిద్రించిన తప్పుక అపాయము కలుగును. బైట ద్వారము మూసి, లోద్వారము కూడ మూసికొని నిద్రించిన ఎట్టి దొంగయినా లోపల ప్రవేశించుటకు

కష్టమగును. అట్లే, సాధకుడు మొదట తన శరీర భవనముయొక్క బహిర్ ద్వారములను మూయ వలెను. అనగా, ఇంద్రియములను అరికట్టవలెను. తరువాత విషయపరంపరలతో నిండియుండిన లోపలి మనసును శాంతిపల్లనూ, వైరాగ్యము వల్లనూ స్వాధీనపరచుకొనవలెను. అప్పుడు నిజమైన ఆనందమును, ఆత్మస్వరూపమును చూడగలడు.”

ఆనందమూ, ఆత్మస్వరూపమూ అన్న రెండూకూడ ఒకటేనన్న ఎటుక ఇది. లోపలి మనస్సును స్వాధీన పరచుకోవడానికి భగవాన్ నిర్దేశించిన మార్గం ఇది. శాంతి వైరాగ్యాలు కోరికను, ఇచ్చాకాంక్షలను, ఆశలను దగ్ధం చేసి మనోవైర్యల్యం కలిగిస్తాయి. ఎందుకు కోరుకోకూడదో సాధకుడు తెలిసికొని తాను నిరాటంక ధ్యానంతో ఆత్మస్వరూపుడుగా మిగులుతాడు. ❖

SRI SATHYA SAI GENERAL HOSPITAL

Prasanthi Nilayam –515134 Puttaparthi –Anantapur Dist, A.P

mail: hrngh@sssihms.org.in , Phone 08555-287256, 289409

Applications are invited for the following posts

Urgently required Obstetrics & Gynecology

Post of Senior Consultant/ Consultant / Junior Consultant / Senior Resident

Qualification : M.B.B.S + MD / DNB with relevant experience

Pediatrician

Post of Senior Resident/ Junior Consultant in the Department of Pediatrics

Qualification : M.B.B.S + MD / DNB/ D.C.H

Medical Superintendent

ముత్యాల సరాలు

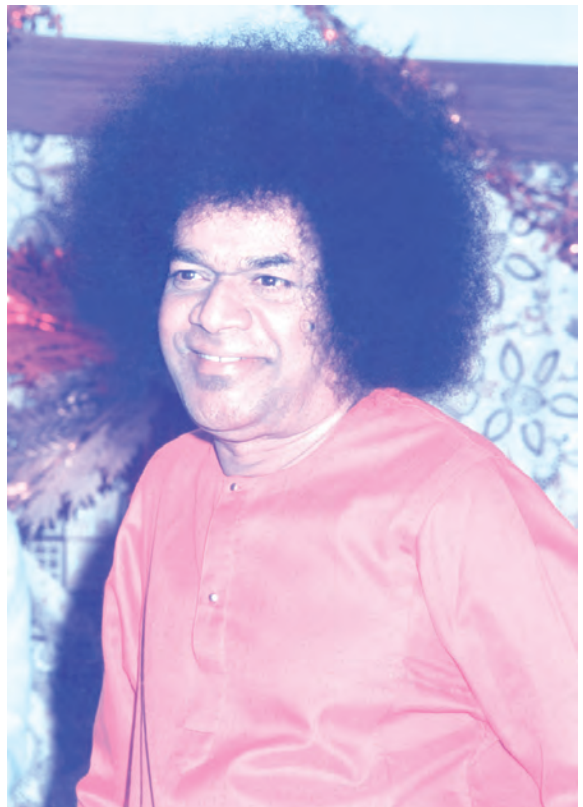
(ధారావాహిక - 24వ భాగం)

ప్రొ|| కామరాజు అనిల్ కుమార్

జీవిత సాందర్యం

మనలో చాలామందికి జీవితం ఒక ప్రశ్న - ఏం చేయాలి? ఏం చేయకూడదు? ఎక్కడికెళ్ళాలి? ఎక్కడికి వెళ్ళకూడదు? ఇలా ఇది ప్రతి ఒక్కరికీ వారివారి మతంతో, ఉద్యోగంతో, జాతితో ప్రమేయంలేని ప్రశ్న. అయితే, జీవితమొక ప్రశ్నకాదనీ, ప్రశ్నగా మిగిలిపోరాదనీ భగవాన్ చెప్తారు. ప్రశ్న అనుకోవడంలో ఒక బలహీనత ఉంది. ఎందుకంటే అది పలు సందేహాలనూ, అపోహలనూ సృష్టిస్తుంది. మనసునిండా ప్రశ్నలున్న మనిషికి ఎప్పుడూ మనశ్శాంతి ఉండదు. ప్రశ్న అనడంకంటే ఒక తపనతో కూడిన అన్వేషణే జీవితం అనడం సమంజసం. అది అనంతత్వంకోసం అన్వేషణ. మనం సఫలత పొందేదాకా, శాంతి అనుభవించేదాకా, ప్రేమభావంలో లీనమయ్యేదాకా అన్వేషణ సాగుతూనే ఉంటుంది.

కొందరు జీవితాన్ని ఒక సమస్యగాకూడా భావిస్తూ ఉంటారు. కానీ మనం అర్థం చేసుకోవలసిందేమిటంటే, జీవితం ఒక సమస్య అనుకుంటే శాంతిగా ఉండలేము. పైగా మన సమస్యలకు మనమే కారకులమని మనం ఒప్పుకొనితీరాలి. మరైతే జీవితం అంటే ఏమిటి? అది పరిష్కరించవలసిన సమస్యకాదు; అందులో కలసిపోయి కరిగిపోవలసినటువంటి దివ్యప్రవాహం. జీవితంలోకి ప్రవేశించడం ఏవో సమస్యలను పరిష్కరించటానికి కాదు, దైవభావంలో లీనమైపోవటానికి. ఒక సమస్యను పరిష్కరిస్తే మరో సమస్య తలెత్తుతుంది. మనం దైవ భావంలో లీనమైపోయినప్పుడిక సమస్యలే ఉండవు.

“యథార్థాన్ని స్వీకరించు”

జీవితం పరస్పర వైరుధ్యాల సమన్వయం. ఒక నిమిషం సంతోషంగా ఉంటాం, మరో నిమిషం విచారగ్రస్తులమవుతాం. ఒకసారి లాభాలు గడిస్తాం, మరోసారి నష్టాలు పొందుతాం. జీవితమంతా మిట్టపల్లాలతో నిండి ఉంటుంది. ఆశ, నిరాశలమధ్య, సుఖదుఃఖాలమధ్య ఊగినలాడిస్తుంది. కనుకనే, భగవాన్ బాబా, “యథార్థాన్ని స్వీకరించు” అని చెప్పారు. ఏమిటీ యథార్థం? జీవితం పరస్పర వైరుధ్యాల సమన్వయం అని మనం గ్రహించి స్వీకరించటంలోనే దాని అందం ఉంది. పగలు శ్రమించి పనిచేశాక విశ్రాంతి అనుభవించటానికి రాత్రి అవసరం. కాబట్టి పగలు, రాత్రి మనకు సమానమైన సంతోషం ఇస్తాయి. భగవాన్ దీనికి ఇంకో సామ్యం చెప్పారు. తియ్యని పండును కప్పి ఉన్న తొక్క చేదుగా ఉంటుంది. చేదుతొక్క ఆచ్ఛాదన లేకపోతే లోపలి మధుర

రసానికి రక్షణ ఉండదు. అట్లే, జీవితంలో తీపి, చేదులు వెన్నంటి ఉంటాయి. ఈవిధంగా, పరస్పర వైరుధ్యాలలోనే జీవిత సౌందర్యం ఇమిడి ఉన్నదని మనం గ్రహించాలి. అందుకే ఏది జరిగినా, “ఇది మన మంచికే” అనుకొమ్మని సూచించారు భగవాన్. మనం చెడు అనుకునేవికూడా మంచికి దారితీసిన సంఘటనలు ఎన్నో ఉంటాయి. అనేకమంది తమ జీవితాలలో ఎదురవుతున్న సమస్యలు, సవాళ్ళ కారణంగానే భగవాన్ దగ్గరకు వస్తారు కదా! అనగా, వ్యతిరేకమైనవిగా కనిపిస్తున్న సంఘటనలలోనించే సానుకూలమైన, శ్రేయోదాయకమైన ఫలితాలు పొందే అవకాశం ఉంది. ఏదీ పూర్తిగా వ్యతిరేకం కాదు, పూర్తిగా సానుకూలమూ కాదు. “కష్టసుఖములు రెండును కలసి యుండు, వీని విడదీయ నెవ్వరి వశము కాదు” అన్నారు భగవాన్. ధన, ఋణ ద్రువాలు రెండూ సంధించబడటం వల్లనే విద్యుచ్ఛక్తి ప్రసారం జరగుతుంది కదా! మానవ జీవితంలో సంపూర్ణత, సమగ్రత పొందుపరచబడి ఉన్నాయి. ఏది జరిగినా మంచికోసమే! కాబట్టి, మనం చేయవలసిందల్లా ఏదో కొరత కలిగిందన్న కోపమూ, బాధ వంటివి లేకుండా, షరతులు విధించకుండా జీవితాన్ని ఆస్వాదించటమే!

ఎవరి ప్రత్యేకత వారిది

నేటి సమాజంలో అందరూ సమానంగా ఉండాలని కోరుకుంటున్నారు. ప్రతిచోటా సమాన హక్కులకోసం పోరాటం జరుగుతోంది. మన సనాతన ధర్మం కేవలం సమానంగా ఉండటాన్ని మించిన ఒక ఉన్నత విశిష్ట స్థితి గురించి ప్రస్తావించింది. సమానతకోసం మనం ఎందుకు పోట్లాడుకోవటం?! నిజానికి మనమెవ్వరం సమానులం కాము. ఎవరికి వారమే మనదైన ప్రత్యేకత, విశిష్టతలు కలిగిన వ్యక్తులం. అది అన్నిటికంటే ఉత్తమమైన పదవి, ఉత్తమమైన స్థాయి. మనం జీవించి ఉన్నామంటే దైవం మనద్వారా వ్యక్తీకరింపబడుతున్నాడని కదా అర్థం! అదీ మన ప్రత్యేకత. మనలో ప్రతి ఒక్కరిద్వారా ఈ దైవత్వ వ్యక్తీకరణ జరుగుతోంది.

బాబావారి దివ్యజీవితం గమనిస్తే, వారు అందరిలోని ప్రత్యేక విశిష్టతను గుర్తిస్తారు కాబట్టి అందరిపట్లా ఒకే

ప్రేమను చూపిస్తున్నారని తెలుస్తుంది. భగవాన్ ధృష్టిలో హెచ్చుతగ్గుల విభజన లేదు. ప్రతివాళ్ళూ విశిష్టలే, ప్రముఖులే! సాంఘికశాస్త్రం, రాజనీతిశాస్త్రం మనము సమానతకోసం పోరాడటాన్ని సమర్థిస్తాయికానీ, ఆధ్యాత్మికత ఎలాంటి అవస్థలూ పడకుండా మన ప్రత్యేకతతో మనం ఉండగల హక్కు ఇస్తుంది. ఇది కేవలం ఒక నమ్మకం కాదు, మన జన్మహక్కు. మనదైన ప్రత్యేకత ఒకటి మనకుంది అనుకోవటం సర్వదా సమంజసమే!

“అన్ని దేశాలూ నావే!”

ప్రాంతీయత, కులం, మతం, జాతి పేరిట మనలో పెరిగిన సంకుచిత ధృక్పథాన్ని మనం వదులుకోవటం చాలా ముఖ్యం. ఇవన్నీ మనం సృష్టించుకున్నవే! ఏనుక్రీస్తు క్రైస్తవుడు కాదు. గౌతమ బుద్ధుడు బౌద్ధమతస్థుడు కాదు. క్రైస్తవమతంకానీ, బౌద్ధమతంకానీ ఆయా మహాపురుషుల తరువాతి కాలంలోనే ప్రాచుర్యంలోకి వచ్చాయి. ఇది మనం గుర్తించాలి. నేనొక బుద్ధుడినవాలి, కేవలం బౌద్ధమతస్థుడిగా మిగిలిపోరాదు. నేనొక క్రైస్తవుగా ఎదగాలే తప్ప క్రైస్తవ మతస్థునిగా మిగిలిపోరాదు. ఎందుకంటే క్రీస్తుమతం, హిందూయజం, జైనిజం, బుద్ధిజమలలోని “ఇజామ్”లన్నీ ఒక ఆలోచనావిధానంతో బద్ధమై ఉన్నాయి. బుద్ధుడు, క్రీస్తు ఆదర్శాలు. కాబట్టి, భావజాలాల సంకెళ్ళు ఛేదించుదాం. దానికి బదులు ఆదర్శాలు అమలు చేద్దాం. ఈ ప్రయత్నంలో కుల, మత, జాతి వివక్షతలను అధిగమించుదాం. అప్పుడు విశ్వమంతా ఉన్నది ఒకటే మానవజాతి అని మనకు అర్థమవుతుంది.

ఒకసారి మాటల సందర్భంలో నేను భగవాన్ తో, “స్వామీ, మన దేశంలో ఇలా జరుగుతోంది” అనటం సంభవించింది. వెంటనే భగవాన్ గంభీర స్వరంతో, “ఎందుకు నువ్వు ‘మన దేశం’ అంటూ అందులో నన్నుకూడా చేరుస్తున్నావు? ‘నా దేశం’ అను. నేను అన్నిదేశాలకూ చెందుతాను. అన్ని దేశాలూ నావే” అన్నారు. అదీ దివ్యత్వపు స్థాయి. “అన్ని భాషలూ నావే! అందరూ ప్రజలూ నావారే! అన్ని కులాలూ మతాలూ నామరూపాలూ నావే!” అన్ని పరిమితులనుంచీ సంపూర్ణ విమోచనం ఇది.

“యద్భవం తద్భవతి”

భగవంతుడు మనకంటే వేరని తలచటం అర్థరహితం అన్నారు భగవాన్. భగవంతుడిని ఒక గుడికో, చర్చికో, మసీదుకో పరిమితం చేయవద్దన్నారు. మన అస్తిత్వమే భగవంతుడు. దేవుడొక వ్యక్తి అయివుంటే నువ్వు ఆయనను బహుశా సోమవారం కలుసుకోవచ్చు. మిగతా దినాలలో ఆయన వేరేవారితో బిజీగా ఉండడంచేత నీవు ఆయనను కలుసుకోలేకపోవచ్చు! కాబట్టి, దేవుడొక వ్యక్తికాదు, ఒక మహాచైతన్యం. ఈ చైతన్యాన్ని మనం అనుభూతి చెందవచ్చు. కొంతమంది, “నేను దేవుడిని చేరుకోవాలి” అంటూ ఉంటారు. కానీ, భగవంతుడు మనం చేరుకోగల ప్రాంతమో పట్టణమో కాదు. చేప నీళ్ళలోనే ఉంటుంది కాబట్టి, అది నీళ్ళకోసం వెతుక్కుంటూ వెళ్ళనక్కర్లేదు కదా! మన పరిస్థితికూడా ఇటువంటిదే. మనం భగవంతుని యందే ఉన్నాము. కాబట్టి మనం భగవంతుడిని

వెతుక్కుంటూ వెళ్ళనక్కర్లేదు. అసలు ‘నీవే దైవానివి’ అని నొక్కిచెప్పారు భగవాన్. కాబట్టి, ఈనాడు మనకు ముఖ్యంగా కావలసింది నిరంతర సాధన, తత్త్వవిచారణ. వీటిద్వారానే మనం మన స్వస్వరూపమైన దైవత్వాన్ని అనుభవించగలుగుతాము.

ఒకసారి నేను భగవాన్తో, “స్వామీ! మీరు నాతో, ‘నీవు దైవానివి’ అని చెప్పినప్పుడు నేను నమ్మలేక పోతున్నాను. ఈ మనిషి ఒక కప్పు వేడి కాఫీకోసం తహతహలాడ్తాడు. అటువంటివాడు దేవుడెలా అవుతాడు! కాబట్టి, నేనలా అనుకోలేను స్వామీ” అన్నాను. అప్పుడు స్వామి హాస్యంగా, “సరే! నిన్ను నీవు దైవమని భావించుకో లేకపోతే దున్నపోతుననుకో. కానీ, దున్నపోతునని భావిస్తే నిజంగా నీవు దున్నపోతువే అవుతావు. ఏది ఆలోచిస్తే అదే అవుతావు” అని స్పష్టం చేశారు.

(సత్యం)

‘పాపోహం’ కాదు, ‘ప్రాప్తోహం’

“అహం బ్రహ్మస్మి” అనగా, నేను దివ్యమైన చైతన్యస్వరూపుడనని అర్థం. ఈవిధంగా వేదశాస్త్రాలు ఒకవైపున బోధిస్తుంటే మరొకవైపున ఈనాడు ఆచారవంతులు ఒక అనాచార సంబంధమైన శ్లోకాన్ని కల్పించారు. ఏమిటది? “పాపోహం పాపకర్మాహం పాపాత్మా పాపసంభవః...” అని చదువుతుంటారు. అనగా, “ఓ భగవంతుడా! నేను పాపిని, నేను చేసిన కర్మలన్నీ పాపముతో కూడినవే. నా ఆత్మ

పాపమే; నేనే కాదు, నా తల్లిదండ్రులుకూడా పాపులే...” అనే అర్థం వస్తుంది. ఇది ఎంత పొరపాటో మీరే యోచించండి. సమస్తమూ బ్రహ్మనుండియే ఆవిర్భవించిందని శాస్త్రం బోధిస్తుంటే, “ఈశ్వరస్సర్వ భూతానాం...” అని ఉపనిషత్తులు బోధిస్తుంటే మధ్యలో ఈ “పాపోహం పాపకర్మాహం...” అనేది ఎక్కడినుండి వచ్చింది?! కొందరు ఇలాంటివాటిని కల్పించి మానవులను భయపెట్టి, భ్రమింపజేసి వారికున్న విశ్వాసాన్నికూడా ఊడిపోయేటట్లు చేస్తున్నారు. ఇటువంటి విషయాలను నేటి విద్యార్థులు వినడంచేత వారిలో ఆధ్యాత్మికతపట్ల విశ్వాసమే లేకుండాపోతున్నది. కనుకనే, నేను ప్రశాంతినిలయంలో ఈ శ్లోకాన్ని మార్చించాను. ఇంతకుపూర్వం మా పూజారికూడా ‘పాపోహం పాపకర్మాహం...’ అని చదివేవాడు. దానిని మార్చివేసి, ‘ప్రాప్తోహం ప్రాప్త కర్మాహం ప్రాప్తాత్మా ప్రాప్త సంభవః...” అని చదువవలసిందిగా చెప్పాను. అనగా, “ఇదంతా నా ప్రాప్తి. నేనింత ఉత్తముడిగా, పవిత్రునిగా జన్మించాను. నా తల్లిదండ్రులుకూడా పవిత్రులు. నా ఆత్మ పవిత్రమైనది, నా కర్మ పవిత్రమైనది” అనే అర్థం వచ్చేరీతిగా మార్చివేశాను.

- బాబా

ప్రశాంతిధామ్న

వి.ఎస్.ఆర్. మూర్తి

“జపధేయంబునకు సత్యనామంబిచ్చి
నడతకెల్ల ధర్మనిరతి నెరపి
ఎల్లసృష్టిని శాంతి కాంతుల వెల్లార్చి
వచ్చె మా స్వామి మల్హారమై
విచ్చె మా స్వామి కల్వారమై”

స్వామి తమ దివ్య ఉపాధికి పెట్టుకున్న పేరు ‘సత్యం’. స్వామి నడచి చూపించిన మార్గమంతా ధర్మబద్ధమే. తాము నేర్చినదంతా కర్మబద్ధమే. స్వామి స్ఫురణ, స్వామి తలపు, స్వామి నామము, స్వామి రూపము తలచుకోగానే ఒక అద్భుతమైన శాంతి మనస్సును ఆవరించివేస్తోంది. స్వామి ఎట్లా వచ్చారంటే, సహస్రదశాలతో వికసించినటువంటి పూర్ణత్వంగా వచ్చారు. తాము శుద్ధ బంగారమై వచ్చారు కనుకనే, మనల్నందరినీ వారు ‘బంగారూ’ అని పిలువగలుగుతున్నారు. ఎవరికి ప్రేమతత్త్వం తెలుసునో వారు మాత్రమే ప్రకృతానిని ‘ప్రేమస్వరూపులారా’ అని పిలువగలరు. ఎవరు దివ్యస్వరూపమో వారే మనలను ‘దివ్యాత్మస్వరూపులారా’ అని సంబోధించగలరు. మనము స్వామిని ఆంతరంగికంగా అనుభవించినప్పుడు ఒక తాదాత్మ్యస్థితిలో ‘త్వమేవాహం న సంశయః’ అన్న అనుభూతి కలుగుతుంది. “నీవు నేనే, నేను నీవే” అంటారు కదా స్వామి. ఆ భావనలోకి మనము ఎదిగేటట్లు తోడ్పడడానికి ఆ పరమేశ్వరుడు గురుస్వరూపమై, సాయీశ్వరుడై ఈ జగత్తులోకి వచ్చారు.

ఈ గురువుయొక్క లక్షణాలు ఏమిటి? ఏ గురువు అత్యుత్తమమైనటువంటి గురువు? సద్గురువుయొక్క సన్నిధానంలో అన్ని ఆలోచనలూ అణగిపోతాయి. వికారాలన్నీ భస్మీపటలం చెందుతాయి. వెలుగై వెన్నెలై మనస్సును ఆక్రమించుకున్నటువంటి ఆ పూర్ణత్వంవలన జన్మాంతరవాసనలన్నీ నెమ్మది నెమ్మదిగా కరిగిపోతూ ఉంటాయి. అటువంటి గురువును వెదుకగలిగినటువంటి

శక్తి, వీరే నా గురువని గుర్తించగలిగినటువంటి శక్తి మనకు లేదు కనుక, మనకోసం ఆ పరమ గురువే తనకు తానుగా ఆవిర్భవిస్తాడు. ఎట్లా?

“ప్రత్యక్ష కల్యాణ భువే సునామ్నై
ప్రత్యర్థ పీయూష దుహే స్వధామ్నై
ప్రత్యక్షర స్వాదు రసైక సీమ్నై
భూమ్నై నమస్తే నిగమాగ్రధామ్నై”

అంటారు శ్రీ దీక్షితులు. ప్రత్యక్షంగా ఉంటాడు. సాలోక్యంగా, సామీప్యంగా, సాన్నిధ్యంగా ఉండి సాయుజ్యానికి మార్గం చూపిస్తాడు. ఆయన ఎక్కడ ఉంటాడో అక్కడ నిత్యకల్యాణ వైభోగాలు ఉంటాయి. అది నిరంతరమూ మహాచైతన్య ప్రవాహంవలె మనల్ని ముంచెత్తుతూ ఉంటుంది. అది గురువుయొక్క ప్రథమ లక్షణం. ఆ గురువును చూడగానే మన మనస్సు శాంతి చెందుతుంది. ఆనందం రసతుందిలమవుతుంది. అన్నీ సమసిపోయి ఏమీ అక్కరలేని ఒక తాదాత్మ్యమైనటువంటి శాంతి పరిధివిల్లుతుంది.

“సునామ్నై” అంటే ఒక మంచి పేరు కలిగి ఉంటాడు ఆ గురువు. “రామో విగ్రహవాన్ ధర్మః” ధర్మానికి ఒక ఆకారం ఉండి ఉన్నట్లయితే అది ఆ రాముడే అంటాము. కృష్ణుణ్ణి ‘గోపీజనవల్లభాయ’ అంటాము. అంటే, దైవ దర్శనంకోసం ఆర్తితో, తపనతో నిరంతరం కాంక్షించిన, నిరీక్షించిన గోపగోపికలందరికీ ఆయన వల్లభుడైనాడు. ఈరకంగా ఒక్కొక్క అవతారపురుషుడిని ఒక్కొక్క నామంతో పిలుస్తూ వచ్చాము. మరి మన స్వామిదగ్గరికి వచ్చేసరికి, ‘సాయీరాం’ అని స్తుతిస్తున్నాము. మనము ఖండ ఖండాంతరాలు దాటి ఎక్కడ కలుసుకున్నా ఒకరినొకరం “సాయీరాం” అని పలకరించుకుంటాము. ఈ దివ్య నామము వెనుక పరాత్పరుడైన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి మూర్తిమంతమైన స్వరూపముంది, స్వామి భావన ఉంది,

స్వామి అవతార వైశిష్ట్యమున్నది, అవతార వైభవమున్నది, లీలాకాండ ఉన్నది, జ్ఞానకాండ ఉన్నది. పరమపురుషుడు ఈ జగత్తులోకి అవతారపురుషుడై, ‘సునామ్నే’, మంచి పేరుతో వచ్చారు. ‘ప్రత్యక్షర స్వాదు రసైక సీమ్నే’ అన్నట్లు సాత్విక రసప్రధానులై ఉన్నారు. సత్వగుణం తప్ప వారికి రజస్తమో గుణాలులేవు. సత్వగుణాన్ని మనకు అలవరచి, ఆ మార్గంలో ప్రవేశపెట్టి, మిగతా రెండు గుణాలని నిర్మూలించి, చివరికి సత్వగుణానికికూడా అతీతంగా తమదైనటువంటి దివ్యస్థాయిలోకి మనల్ని తీసికొని వెళుతున్నాడు.

‘భూమ్నే’ అంటే శ్రుతులు ఒక గొప్ప అర్థం చెప్పినాయి. ‘భూమ్నా’ అంటే అందుకోవలసినవాడు, అందుకోతగినవాడు, అందినవాడు, అందీ అందనట్లు ఉన్నవాడు, అందీ చెందనివాడు, చెందీ అందకుండా ఉన్నవాడు, ఏనాటికైనా పొందవలసినవాడు, “అట్టివానికి నేను సమస్కారం చేస్తున్నాను.” అటువంటి మహా పురుషుడి ముందు మాత్రమే మనం శిరసు వంచాలి. “సమస్తే” అంటే? మనకి మన్నింపుమున్నది, మనస్సున్నది, తెలివితేటలున్నాయి. వేల శ్లోకాలు, వేల పద్యాలు చెప్ప గలిగియుండవచ్చు. కానీ, “పరాత్పరా, గురుస్వరూపమా, నిన్ను దర్శనం చేసినప్పుడు అవన్నీ నేను ప్రక్కనపెట్టి వచ్చాను. ‘స’, ‘మస్తే’, అవి నాకు అక్కర్లేదు. పరిపూర్ణమైన శరణాగతితత్వంతో నీదగ్గరకు వచ్చానయ్యా” అంటాము. మరి గురువుకి ఒక అడ్రస్ ఉండాలే! బాబా పుట్టపర్తికి పరిమితమై ఉన్నారా? శిరిడికి పరిమితమై ఉన్నారా? వారి అడ్రస్ ఎక్కడంటే, “నిగమాగ్రధామ్నే” ఆగమాలకి అందనిచోట, నిగమాలకు చిక్కనిచోటే ఆ పరమేశ్వరుడి అడ్రస్. అక్కడికి ఎగబాకి వెళ్ళాలి.

గురువుకి ఎట్లా సేవ చేయాలి? ఏమి చేస్తే గురుసేవ అవుతుంది? “సమాజానికి సేవ చేయండి, మానవుడికి చేస్తే మాధవుడికి అందుతుంది” అన్నారు స్వామి. భక్తి యోగంలో మనం ప్రవేశించి, స్వామి చెప్పిన మాటను తు.చ. తప్పకుండా పాటిస్తూ, ప్రపంచంలో మనకు కలిగే కష్ట సుఖాలను సమదృష్టితో కనుక స్వీకరించగలిగినట్లైతే, స్వామికి మనం సేవ చేసినట్లే! నిజానికి స్వామికి మన సేవ

అక్కర్లేదు, స్వామీ మనకు ఎక్కువగా సేవ చేస్తున్నారు. ఎప్పుడైనా స్వామికోసం పనిచేయవలసివస్తే కొందరు ఏవో అడ్డంకులను సాకుగా చూపి వాయిదా వేస్తారు. కానీ, వాళ్ళకి ఏ ఇబ్బంది కలిగినా ‘కాలింగ్ బెల్’ నొక్కినట్లు స్వామిని పిలిస్తే, ఆయన పరుగెత్తుకుని రావాలని ఆశిస్తారు. మరి స్వామి పనికి మనం అట్లా పరుగెత్తుకుని వెళుతున్నామా?!

“అవతారపురుషులు జగత్తుకు చేసే గొప్ప ఉపకార మేమిటి?” అని ఒకరు రమణులవారిని ప్రశ్నించగా, ఆయన చెప్పారు: “పరమేశ్వరుడు నీవంటి శరీరాన్ని ఆశ్రయించి ఈ జగత్తులో నీతోపాటు నాలుగు అడుగులు వేస్తాడే! అదే మహత్తరమైనటువంటి సేవ. ఆయనకి ఏమవసరం ఉన్నది నీ వంటి శరీరం ధరించటానికి, నీవలె యాతనలు పడటానికి, నీ యాతనలన్నీ వినటానికి!” మనకోసమే ఆయన ఈ జగత్తులోకి వచ్చారు. మనకు సమ్యక్ దృష్టి అలవరచటానికే వచ్చారు. అంటే, అందరిలో దైవాన్ని చూడగలగటం. ఎక్కడికి వెళ్ళినా, ఎవరిని చూసినా, సాయినే చూశాను, నాలో నేను సాయినే చూశాను అనేది గొప్ప భావన.

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి మానవుడా? మాధవుడా? అన్న ప్రశ్నకు సమాధానంగా మహాకవి నందూరి రామకృష్ణమాచార్యులవారు ఇలా వ్రాశారు:

“అరయ సత్యసాయి వరదేవుడైనచో
ఆయన మానవతకు అంజలింతు
అరయ సత్యసాయి నరమాత్రుడైనచో
ఆయన దివ్యగరిమకు అంజలింతు”

స్వామి దేవుడైతే ఆయనలో ఉన్న మానవత్వానికి సమస్కారం. ఆయన మానవమాత్రుడైతే ఆయనలోని మానవాతీతమైన మహాదివ్యప్రభంజనానికి నేను సమస్కారం చేస్తున్నాను, అన్నారు. మానవత్వంలో ఉన్న పరిపూర్ణ దైవత్వం స్వామి. దైవత్వంలో పరిమళించే గురుమూర్తి స్వామి. అటువంటి స్వామి ఆవరణంలో, స్వామి భావనలో, స్వామి బోధనలో ఈ భూమండలంమీద సంచారం చేస్తున్న మనమంతా ధన్యులం. ❖

26.7.52

అందుకు అశ్విశాసములు.

[illegible][illegible]

ఆరంభ వింధ రహిత ఉపకరణము.

మీ కొడుకు గ్రా. కలెక్టరేట్ కు ఉన్నాడని తెలుసుకున్నాం. ముంబై కు వెళ్లి ఉన్నాడని తెలుసుకున్నాం. కొరకంకొండకు వెళ్లి ఉన్నాడని తెలుసుకున్నాం. బాంబే కు వెళ్లి ఉన్నాడని తెలుసుకున్నాం. గాంధీ నగర్ కు వెళ్లి ఉన్నాడని తెలుసుకున్నాం. చివరకు గాంధీ నగర్ కు వెళ్లి ఉన్నాడని తెలుసుకున్నాం. చివరకు గాంధీ నగర్ కు వెళ్లి ఉన్నాడని తెలుసుకున్నాం.

అంతా ఆరంభం వ్వవస్థలను పరిశీలించి
మరియు అన్ని వ్యాసము.

صفحه

શ્રી મહારાજ

“నీ భారము నాపై పడేయి”

తిరుమలాచారీ! అందుకో ఆశీర్వాదములు.

కుమార్ రాజాగారితో పంపిన నీ కమ్మని జాబును కనులారా చూచితిని. మనసారా దయ తలచితిని. అందలి భక్తితరంగములు ప్రేమప్రవాహములో విల్లువిరసి ప్రతిధ్వనులతో పారుచుండెను. ఆ తరంగములలో నీ జీవిత నావను నేను సారథినై నడుపుచుండ యెందులకు నీవు చూచియూ భయపడుచున్నావు? యేమియు తొందరలేక తప్పక నేను వడ్డుకు తెచ్చుచున్నాను. నీ నావకేనాటికికూడనూ తొందర రాదు, భయము లేదు. సారథి నేను కనుక సందేహము వదలు. సన్నిధిలో వుండు. సంతోషము పొందు. యెల్లప్పుడూ నా పయనము భక్తుల వెనువెంటను మాట మరచితివా? వేరు పయనము నాకెక్కడిది? కానీ యెటు ప్రక్క తిరిగిననూ మీ వెన్ను వెనుకలనుండు కనుక మీకు త్వరలో కనుపించుట కష్టము. అయితే నా నిలయము మీ హృదయమే. మీ ఆనందమే నా ఆహారము. మీ సౌఖ్యమే నా సంతోషము. అయినా మానవులు చపలచిత్తులు కనుక పరిపరివిధముల ప్రకృతికి లోనై ఆశలు అను అంధకారములో పడి, ఆది అంత్యము తెలియక అవస్థపడుదురు. అయితే అదికూడా దైవముయొక్క సృష్టే, ఆజ్ఞయే. కానీ దానికి చిక్క సుజ్ఞానమను కత్తిని సంపాదించిన, వచ్చు అజ్ఞానములన్నిటినీ చూరుచూరు చేయవచ్చును. అది అనుగ్రహమునకు పాత్రులైన మీబోటి భక్తులకు అతిసులభము.

ఎవరో రైలునకని బయలుదేరి, వక మూట యెత్తుకొని రైలులో యెక్కి తననూ తన మూటనూ మోయునటువంటి రైలుండగా మరచి ఆ మూటను తన తలపైనే పెట్టుకొని మోయుచుండెనట. అట్లే మిమ్ములనూ మీ బాధలనూ మోయుటకు నేను సంసిద్ధుడనైయుండ తిరిగి మీ మూటలు మీపై యెందుకు వుంచుకొందురు? త్వరలో బంధరహితుడవు కమ్ము. మీ కొమార్తెకూ అల్లునకూ ఆశీర్వాదములు అందజేయి. మన భక్తులందరికీకూడా అందజేయి. శారీరకంగా మానసికంగా భావంగా బాహ్యముగా ప్రత్యక్షముగా పరోక్షముగా ఇహముగా పరముగా అన్నివిధములా నే చూచుకొందును. అనన్యచింతతో నాపై పడేయి. నీ మనోరథమునకు నన్ను సారథిగా ధరించు. త్వరలో దర్శన స్పర్శన సంభాషణలిత్తును. ఇచ్చుచున్నాను.

ఇట్లు మీ

బాబా

[వేంకటగిరి ఆస్థాన పండితులు, ‘సత్యం శివం సుందరం’ తొలి రెండు సంపుటాలు, శ్రీ సత్యసాయి సుప్రభాతం రచించిన శ్రీ దూపాటి తిరుమలాచార్యులుగారికి భగవాన్ వ్రాసిన దివ్యానుగ్రహ లేఖ ఇది]

అచ్యుతుని కృపాశ్రయంలో...

అచ్యుతరామయ్య కుటుంబం

(గత సంచిక తరువాయి)

నిడదవోలు సూరిబాబు

“ఏంటి బంగారూ, మీరు ఆయనకి చెప్పకుండా ఎందుకొచ్చారు?” అని అడిగారు. అప్పుడు మా పనావిడ స్వామితో, “స్వామీ, ఈయనకి ఎనమందుగురు సంతానం. ఎప్పుడూ స్వామీ, స్వామీ, స్వామీ అంటుంటాడు, రూపాయి వెనకేయడు. వచ్చిందంతా ఖర్చుపెట్టేస్తున్నాడు. కనీసం మీరైనా చెప్పండి, లేకపోతే ఈ పిల్లలందరూ ఏమైపోతారు!” అంది. అప్పుడు స్వామి వీళ్ళిద్దరూ ఉండగానే మా నాన్నగారిని కూడా పిలిచి, “చూడు, మీ ఇంట్లో పనిచేసే అడమనిషి నీగురించి ఎంతగా వేదన చెందుతోందో!” అని బాధ్యతల్ని గుర్తుచేస్తూ సున్నితంగా మందలించారు.

మా నాన్నగారు కాలం చేయడానికి కొద్ది రోజుల ముందు త్యాగరాజ ఆరాధనోత్సవాలలో యథాప్రకారం చివరిరోజున బుట్టకథ చెప్పవలసిందని నిర్వాహకులు మా నాన్నగారిని కోరినప్పుడు, “ఈసారి నేను వద్దు, మా పిల్లలు బాగా చెబుతున్నారు, వాళ్ళని పెట్టండి” అన్నారు. ఆహ్వాన పత్రికలో మా పేర్లుకూడా వేయించారు. మేము కథ చెప్పింది మా నాన్నగారు గతించిన పద్నాలుగవరోజున. ఇది మా పనావిడ గుర్తుపెట్టుకొని, “పిల్లల్ని విజయదశమికి పుట్టపర్తికి పంపేయండి. స్వామిదగ్గర మనకున్న అవకాశం పోగొట్టుకోకూడదు. వాళ్ల నాన్నకి స్వామి ప్రతి సంవత్సరం విజయదశమినాడు బుట్టకథకి అవకాశమిచ్చారు. అలాగే ఇప్పుడు పిల్లలకి కూడా ఇస్తారు” అని చెప్పింది.

ఒకసారి మా నాన్నగారు పుట్టపర్తికి వెళ్ళిన సందర్భంలో ఆయనకి తెలియకుండా ఆయన వెనుకనే మా అమ్మగారు, మా ఇంట్లో పనిచేసే అవిడని వెంటపెట్టుకుని వెళ్ళారు. స్వామి వీళ్ళిద్దరినీ పిలిచారు ఇంటర్వ్యూకి. అది చూసి మగవాళ్ళవైపునుండి మా నాన్నగారు లేచి వస్తుంటే, “నిన్ను పిలవలేదు, కూర్చో” అన్నారు. వీళ్ళిద్దరినీ లోపలికి పిలిచి,

అవిడ చెప్పింది నిజమే. ఇంక మేము ఆ పరిస్థితిలో స్వామి దగ్గరికి చేరుకోకపోతే మాకు దిక్కెవరు! మేము విజయదశమికి మూడు రోజులు ముందుగానే పుట్టపర్తి చేరుకున్నాము. అది 1970 అక్టోబరు నెల. మా తండ్రిగారు పోయింతర్వాత మేము స్వామిని

దర్శించుకోవడం అదే మొదటిసారి. మేము వచ్చినరోజే స్వామి మమ్మల్ని దర్శనం లైన్లలో పలకరించారుకానీ, ఆ తర్వాత మూడు రోజులు మమ్మల్ని పట్టించుకున్నట్లనిపించలేదు. కథగురించి స్వామి మాట్లాడకపోయేసరికి మాకు కంగారు పుట్టింది. మేము బుట్టకథ చెప్పాలి, స్వామి మాకు డబ్బలివ్వాలి, మేము తిరుగు ఖర్చులు పెట్టుకోవాలి. అదీ అప్పటి మా పరిస్థితి.

తెల్లవారితే విజయదశమి అనగా మేమొక నిర్ణయానికి వచ్చాము. ఈరోజు గనుక స్వామి మనతో మాట్లాడకపోతే ఇంక రేపు మన బుట్టకథ ఉండదు. కాబట్టి, మనం ఎవరి దగ్గరైనా అప్పు చేసి తిరిగి వెళ్ళిపోదాం అనుకున్నాం.

ఆరోజున స్వామి జనరల్ ఆసుపత్రి నూతన భవన ప్రారంభోత్సవానికి వస్తారని తెలిసి వేదపాఠశాల బ్లాక్ వెనకాల ఉన్న కొండెక్కి కూర్చున్నాం. స్వామి రిబ్బన్ కట్ చేస్తూ మావంక చూసి చిరునవ్వులు చిందిస్తూ అభయహస్తంతో ఆశీర్వదించారు. వెంటనే మా అందరికీ ధైర్యం వచ్చింది, స్వామి తప్పకుండా మాకు అవకాశమిస్తారని.

ఆరోజు సాయంత్రం స్వామి సంస్థ పెద్దలు కొందరిని పిలిచి, “అచ్యుతరామయ్య పిల్లలు వచ్చారు. ఎలా చెబుతున్నారు బుట్టకథ?” అని అడిగారట. “మేము వినలేదు స్వామీ” అని ఒకరు, “మా ఊర్లో బాగానే చెబుతున్నారు స్వామీ, కాని ఇక్కడ ఇంతమంది జనం ముందర పిల్లలు భయపడితే చెప్పలేము” అని మరొకరు చెప్పి తప్పించుకున్నారు. ఎవ్వరూ ‘రిస్కు’ తీసుకోదలచుకోలేదు. కానీ, “ఇతరులెరుగకున్న ఈశ్వరుడెటుగదా!” అప్పుడు స్వామి, “రేపు మొట్టమొదటిరోజు పిల్లల బుట్టకథ పెట్టండి. వాళ్ళ కార్యక్రమంతో మనం ప్రారంభం చేద్దాం” అన్నారు.

మా బుట్టకథ టీమ్లో మా అక్కయ్యగారు కథకురాలు, నేను హాస్యం, మా మేనల్లుడు రాజకీయం. మరుసటిరోజు పూర్ణచంద్ర హాలులో ‘శ్రీనివాస కల్యాణం’ బుట్టకథ చెప్పాము. స్వామి దయతో మా కార్యక్రమం అద్భుతంగా జరిగింది. నా హాస్యానికి స్వామి చాలా మెచ్చుకున్నారు. తరువాత ఆరు సంవత్సరాలు వరుసగా

స్వామి దసరా ఉత్సవాలలో మాకు అవకాశం ఇచ్చి అనుగ్రహించారు.

చివరిగా, మా జీవితంలో జరిగిన మరొక అతి ముఖ్యమైన లీలను నేను ఇక్కడ వివరించకపోతే, స్వామి మా కుటుంబంపై చూపిన అవ్యాజ కారుణ్యాన్ని, వారి భక్తపరాయణత్వాన్ని నేను కొంత దాచినవాడనవుతాను. నన్ను పది సంవత్సరాల వయస్సులో మా తండ్రిగారు ఇక్కడ రాజమండ్రి బ్రెయింగ్ కాలేజీలో 6వ తరగతిలో చేర్చారు. ఆ కాలేజీలోకి ప్రవేశించడానికి తుంటరి కుర్రాళ్ళు కొంతమంది కలసి దానిచుట్టూ ఉన్న ప్రహరి గోడకి ఒక కన్నం పెట్టారు. చుట్టూ తిరిగి మెయిన్ గేటులోనుండి వెళ్ళే అవసరం లేకుండా ఈ ఏర్పాటు చేశారు. ప్రతి రోజూ నేనుకూడా ఆ కన్నంలోంచి దూరి లోపలికి వెళ్ళేవాడిని. ఒకరోజు నేను అలా దూరి వెళుతుంటే వెనకనుండి ఒక ముసుగు వచ్చి నా తలమీద పడింది. నాకు ఊపిరి ఆడలేదు. ఏమవుతోందో తెలియలేదు.

మళ్ళీ స్పృహ వచ్చేసరికి ఒక రైల్వే ఉన్నాను. అది రాజమండ్రి గోదావరి బ్రిడ్జిమీద వెళుతోంది. కంపార్టుమెంటులో ఇవతలి గుమ్మం దగ్గర ఒకడు నిలబడి ఉన్నాడు. చుట్టూ చూస్తే ఇంకెవరూ లేరు. నాకు ఏడుపొచ్చింది. అయితే అవతలి గుమ్మం దగ్గరున్న చిట్టచివరి సీట్లో ఒక పెద్ద మనిషి కనిపించడంతో ఆయనదగ్గరికి పరుగెత్తాను. జరిగిన సంగతి చెప్పాను. ఆయన వెంటనే లేచి వచ్చి ఇవతలి గుమ్మందగ్గర నిలబడ్డ ఆగంతకునితో, “ఎవరు నువ్వు? ఎందుకు ఈ కుర్రాడిని తీసుకొస్తున్నావు?” అని నిలదీశాడు. వాడు తనకేమీ తెలియదంటూ బుకాయించాడు. అప్పుడా పెద్దాయన, “కొవ్వూరులో రైలు ఆగుతుంది కదా, అప్పుడు వీడి పని చూద్దాలే, నువ్వేం భయపడకు” అన్నాడు నాతో. బ్రిడ్జి దాటుతూనే ఆ దుండగుడు రైలు ఆగకుండానే క్రిందికి దూకేసి పారిపోయాడు. అప్పుడీయన, “కొవ్వూరులో నీకెవరైనా చుట్టాలున్నారా?” అని అడిగాడు. మా పెద్దబావగారున్నారని చెప్పాను. ఆయన నన్ను మా పెద్దబావగారి ఇంటివరకు దిగబెట్టారు.

మా అన్నయ్య అప్పుడు పుట్టపర్తిలో స్వామి దగ్గర వేదపాఠశాలలో చదువుకుంటున్నాడు. “ఒరేయ్, ఈరోజు మీ తమ్ముణ్ణి దొంగలెత్తుకుపోయారూరా, స్వామి వెళ్ళి వాణ్ణి మీ అక్కయ్య ఇంటిదగ్గర దిగబెట్టి వచ్చారు” అని స్వామి మా అన్నయ్యతో చెప్పారు. వెంటనే మా అన్నయ్య స్వామి ఇలా చెప్పారంటూ మా నాన్నగారికి ఉత్తరం వ్రాశాడు.

ఆ తరువాత వచ్చిన సమ్మర్ హాలీడేస్ లో మళ్ళీ ఇలాంటిదే జరిగింది. మా ఇల్లు గోదారిగట్టు శివాలయం దగ్గర ఉండేది. ఆరోజున గట్టుదిగి క్రిందికి వెళ్ళి ఆడుకుంటున్నాను. వెనుకనుండి మళ్ళీ తలమీద ముసుగు పడింది. ఈసారి కళ్ళు తెరిచేటప్పటికి ఒక గోనెబస్తాలో మూటకట్టబడి ఉన్నాను. బయటినుండి మాటలు వినిపిస్తున్నాయి. “ఏంట్రా, బస్తా కదులుతోందే!” అని అడుగుతున్నాడు ఒకాయన. “కోళ్ళు, సార్” అంటున్నాడు ఇంకొకడు. “విప్పు మూట, సన్నాసీ” అన్నాడాయన. మూట విప్పితే లోపల నేను! అడుగుతున్న వ్యక్తి ఒక కానిస్టేబుల్. అవతలివాడు అంతకుముందు నన్ను ఎత్తుకుపోయినవాడే! కానిస్టేబుల్ నన్ను లేవదీసి ఏం జరిగిందని అడుగుతుంటే, నాకు ఓ పావు గంట పట్టింది భయంతో నోటినుండి మాట పెకలడానికి. ఆ కానిస్టేబుల్ నన్ను ఒక గూడ్సుబండి డ్రైవర్ కి అప్పజెప్పి కొవ్వూరులో దిగబెట్టమన్నాడు.

అదే సమయంలో పుట్టపర్తిలో స్వామి మా అన్నయ్యతో, “మీ తమ్ముణ్ణి మళ్ళీ పట్టుకుపోయారూరా, మళ్ళీ నేను ఇంట్లో దిగబెట్టాను” అని చెప్పారు.

మా తండ్రిగారు కాలం చేశాక, మొట్టమొదటిసారి బుజ్జకథ చెప్పడానికి పుట్టపర్తికి వెళ్ళిన సందర్భంలో స్టేజిమీద మేము మేకప్ వేసుకున్నాక, స్వామి మా దగ్గరికి వచ్చినప్పుడు మా అన్నయ్య, “వీడినే స్వామీ, దొంగలెత్తుకుపోయింది” అన్నాడు.

వెంటనే స్వామి, “ఒకతూరి కాదురా, రెండుతూర్పు, స్వామే వీణ్ణి క్షేమంగా ఇంటిదగ్గర దింపాడు” అన్నారు. వెంటనే అందరం స్వామి పాదాలపై పడ్డాము.

స్వామి సర్వాంతర్యామిత్వానికి ఇదొక అద్భుతమైన ఉదాహరణ. ఇలా ఇంట వెంట జంట ఉండి మన యోగక్షేమాల్ని చూసుకోవడంకంటే మనం స్వామినుండి కోరేదేముంది!

మా అక్కయ్యగారి పెళ్ళి కుదిర్చి మా తండ్రిగారు గతిస్తే, స్వామి ఈస్టుగోదావరి జిల్లా సాయిసంస్థల పెద్దలకి ఏమి ఆదేశించారో తెలుసా? వాళ్ళకు ఒక్క పైసా ఖర్చు లేకుండా ఆ అమ్మాయి పెళ్ళి మీరు చెయ్యండి అన్నారు. మా ఇంట్లోనే ఘనంగా పెళ్ళి జరిపించారు. పట్టుచీరలు, మంగళసూత్రం గొలుసు, మా బావగారికి కాళ్ళు కడిగే కంచం, చెంబుతో సహా సమస్తం స్వామి సమకూర్చారు. తరువాత ఎప్పుడో మా అక్కయ్యగారింట్లో దొంగలు పడినప్పుడు స్వామి ఇచ్చిన గొలుసు ఒక్కటే వెనక్కి తిరిగి వచ్చింది.

మా చెల్లాయి పొద్దున్నే నాలుగున్నరకి లేచి సాయిగాయత్రీ జపం చేస్తూంటుంది. ఆవిడకి ఆ మధ్య ‘బ్రెస్ట్ క్యాన్సర్’ వచ్చింది. కొందరు డాక్టర్లు ట్రీట్మెంటు వద్దు, మూడు నెలలకంటే ఎక్కువ బతకదన్నారు. ఇది జరిగి ఏడు సంవత్సరాలైంది. ఆవిడ సుఖంగా ఉంది. ఆవిడకి సర్జరీ చేసిన డా॥ రఘురామ్ గారు (ఎమ్.ఎన్.జె. ఇన్ స్టిట్యూట్ ఆఫ్ ఆంకాలజీ, హైదరాబాద్) ఇప్పుడు రోజూ సాయిగాయత్రీ జపం చేస్తారు. ఆవిడ బతికి బట్ట కట్టిందంటే, అది సాయి గాయత్రీ మహిమనేనని ఆయన విశ్వాసం.

స్వామి మా కుటుంబాన్ని ఎన్నివిధాలుగా కాపాడుతూ వచ్చారో చెప్పలేను. ఆరోజుల్లో నేను ఒకటే ప్రార్థించే వాడిని, “స్వామీ, పువ్వులమ్మినచోట మేము కట్టెలమ్మకుండా చూడండి, ఏ ఒక్కరి దగ్గరా మేము అప్పులు అడగకుండా కాపాడండి” అని. రెండూ నెరవేర్చారు స్వామి. భగవంతుడు ఏ భక్తుడికైనా ఇవ్వగలిగే ఆత్మవిశ్వాసం ఇంతకుమించి ఏముంటుంది! ఇది కేవలం భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి మాత్రమే ఇవ్వగలరు. ‘అన్యథా శరణం నాస్తి’.

(రేడియో సాయి సౌజన్యంతో...)

భగవానునితో ... బందిపూర్ అడవిలో...

శ్రీ తోటపల్లి నాగరాజు

1969 జూన్ 9వ తేదీ. బెంగళూరులోని వైట్‌ఫీల్డ్‌లో స్వామి శ్రీ సత్యసాయి కళాశాలను ప్రారంభించిన రోజుది. స్వామి ఆజ్ఞానుసారం నేను నా మిత్రులతో బృందావనం చేరుకున్నాను. రెండు మూడు రోజులు స్వామి సన్నిధిలో ఆనందంగా గడిచాయి. ఒకరోజున స్వామి నాదగ్గరకు వచ్చి, “ఒరేయ్, రెండు మూడు రోజులకు సరిపడే బట్టలు సర్దుకుని రెడీగా ఉండండి” అన్నారు.

ఒక గంటలో రెడీ అయ్యాము. అందరం రెండు కార్లలో స్వామితోపాటు ప్రయాణం అయ్యాము. ఎక్కడికో తెలియదు. కొన్ని గంటల ప్రయాణం తర్వాత మైసూరు చేరుకున్నాం. అక్కడ గెస్ట్ హౌస్ దగ్గర కర్ణాటక విద్యుత్ సంస్థ చైర్మన్ శ్రీ అప్పారావు, మరికొందరు భక్తులు వేచి యున్నారు. స్వామిని స్వాగతపూర్వకంగా గెస్ట్ హౌస్‌లోకి తీసుకువెళ్ళారు. అక్కడే మాకందరికీ వసతి కల్పించారు. అందరం స్వామితో కలసి భోజనం చేసిన తరువాత, “త్వరగా పడుకోండి. తెల్లవారుఝామునే నిద్ర లేవాలి” అన్నారు స్వామి.

అదే ప్రకారం తెల్లవారుఝామున 5 గంటలకే కార్లలో బయల్దేరాము. స్వామి, “మీరు ఊటీ చూశారా?” అని అడిగారు. “లేదు, స్వామీ” అన్నాము. దారిలో బందిపూర్ అడవిలో గెస్ట్ హౌస్‌లో దిగాము. అక్కడ బైనాక్యులర్స్‌తో రాజారెడ్డిగారు మాకు ఏనుగుల గుంపు చూపించారు. చెట్లు దట్టంగా ఉండటం వల్ల ఏనుగుల గుంపు సరిగ్గా కనిపించలేదు. ఒకదాని తోక, మరొకదాని తొండం కనిపించాయి. అప్పుడు స్వామి, “చూడు, అక్కడ బృందావనంలో మన ‘సాయిగీత’ ఉంది. దాన్ని తోకనుండి తొండంవరకు మొత్తంగా

చూడవచ్చు. దాన్ని స్పృశించవచ్చుకూడా. కానీ, ఈ అడవిలో తోక కనిపిస్తోంది, తొండం కనిపిస్తోంది అని ఆనందపడుతున్నారు. అలాగే, దేవుడుకూడా ఎదురుగా నిలబడితే మీకు నిర్లక్ష్యం. అదే ధ్యానంలో స్వామి గౌను కనిపించినా మీకు ఆనందంగా ఉంటుంది” అని చమత్కరించారు.

అక్కడినుండి వ్యానులో బయలుదేరాము. ఒక మిట్ట ఎక్కుతున్న సమయంలో అది చాలా ఏటవాలుగా ఉండడం వల్ల వ్యాను క్రిందికి జారడం మొదలుపెట్టింది. భగవాన్ కూడా మాతోపాటు ఆ వ్యానులో ఉన్నారు. మేమంతా ‘సాయిరాం! సాయిరాం’ అంటూ బిగ్గరగా అరిచాం. వ్యాను నెమ్మదిగా జారి క్రిందికి వచ్చి ఆగింది. అటూ, ఇటూ లోయ ఉంది. “ఊఁ... ఇప్పుడు పోనీ” అన్నారు స్వామి దైవరుతో. అంతే! అంత ఎత్తును వ్యాను సునాయాసంగా ఎక్కేసింది. అందరం “జై సాయిరాం” అని నినాదాలు చేశాం. “ఆధ్యాత్మికంగాకూడా ఒక్కొక్కప్పుడు క్రిందికి జారుతుంటారు. అప్పుడు ఎక్స్‌ట్రా గేరుతో మళ్ళీ పైకి ప్రయాణం చేయాలేగానీ వెనక్కు మళ్ళికూడదు” అంటూ స్వామి ఆధ్యాత్మిక తత్వాన్ని అతిసూక్ష్మంగా బోధించారు.

స్వామి బందిపూరు గెస్ట్ హౌసులో ఉండి మమ్మల్ని అప్పారావి కారులో ఊటీకి పంపారు. చీకటి పడకముందే తిరిగి రమ్మని ఆదేశించారు. కానీ, మార్గమధ్యంలో వర్షం కుండపోతగా కురిసింది. దారి సరిగా కనపడటం లేదు. దైవరు చాలా నెమ్మదిగా నడుపుతున్నాడు. ఇంతలో జీపు ఒకటి ఎదురుగా వస్తూ మా కారుని ఢీకొట్టి, ఆపకుండా చీకట్లో ముందుకు వెళ్ళిపోయింది. మా కారు వేగంగా

రోడ్డు చివర లోయవైపు దూసుకువచ్చి ఒక బండరాయిని ఆనుకొని నిలిచిపోయింది. స్వామివారి 'అదృశ్యహస్తం' ఆ రాయివైపుకి మా కారుని మళ్ళించకపోతే మా గతి ఏమైయుండేదో ఊహించడానికే భయమేసింది.

మేమంతా కారు దిగి పరిస్థితి అంచనా వేశాం. ఇంజను పనిచేస్తున్నది. కానీ, కారు ముందు మడ్గార్డు ఎడమప్రక్క చక్రంవైపు వంగి చక్రాన్ని కదలకుండా చేసింది. స్వామిని ప్రార్థించుకుంటూ అందరం కలసి ఆ మడ్గార్డును మా చేతుల్లో అతికష్టం మీద వంచి చక్రాన్ని కదిలేటట్లు చేయగలిగాం. మేము గెస్టు హౌసు గేటువద్దకు చేరేటప్పటికి చేతిలో టార్చిలైటు పట్టుకొని అప్పగారు మాకోసం నిరీక్షిస్తున్నారు. మమ్మల్ని చూడగానే ఆయన అడిగిన మొదటి ప్రశ్న, మేమంతా సురక్షితంగా ఉన్నాము కదా అని. మా ఆలస్యానికి కారణం చెప్పడానికి ఆయన మాకు అవకాశం ఇవ్వలేదు. ఎందుకంటే, అంతకుముందే స్వామి మాకు జరిగిన ప్రమాదాన్నిగురించి చెప్పారట. అందరూ ఏదో విషయం గురించి చర్చిస్తున్నప్పుడు స్వామి ఒక్కసారిగా గంభీరంగా మారిపోయి, మా కారుకు ప్రమాదం జరిగిందని, మేమంతా సురక్షితంగానే ఉన్నామని, రాత్రి 9.30 నిఃలకు తిరిగి రాగలమని చెప్పారట. సరిగ్గా స్వామి చెప్పిన సమయానికే మేము తిరిగి వచ్చాం.

ఆరోజు రాత్రి మేము భోజనం చేస్తున్న సమయంలో అప్పగారు స్వానుభవాలను కొన్నిటిని మాకు చెప్పారు. మాంసాహారం పూర్తిగా మానేయమని బాబావారు చెప్పగా ఆయన మానేశారు. అయినా ఒకసారి ఏదో ఒక ఆధికారిక సంబంధమైన విందులో మిత్రుల బలవంతంమీద ఆయన మాంసాహారం తీసుకున్నారు. భోజనం తరువాత చేయి కడుక్కుంటుంటే, స్వామి ఆయనకిచ్చిన ఉంగరం వ్రేలి నుంచి జారి క్రిందపడింది. దాన్ని తీసుకుని మళ్ళీ వ్రేలికి పెట్టుకుంటే నొప్పిగా అనిపించింది. పరిశీలించి చూస్తే ఆ ఉంగరం బీట తీసింది. తన తప్పిదాన్ని క్షమించమని స్వామిని వేడుకునేందుకు ఆయన బృందావన్ వెళ్ళారు. ఆయన ఎప్పుడు వెళ్ళినా స్వామి తప్పకుండా పలకరించే వారట. అటువంటిది ఈసారి స్వామి ఆయన ముఖంకేసి చూడలేదు. పదహైదు రోజులు గడిచాయి. ఇక, పూర్తిగా

నిరాశచెందారు. స్వామికి అసంతృప్తి కలిగించిన తరువాత బ్రతికి ప్రయోజనమేమిటని ఆత్మహత్య చేసుకునేందుకు ఒక విషం సీసాను కొనుక్కున్నారు. చివరిసారిగా మరో ప్రయత్నం చేద్దామన్న తలంపుతో దర్శనంకోసం వెళ్ళి కూర్చున్నారు. అప్పుడు కూడా స్వామి ఆయన్ని నిర్లక్ష్యం చేయడంతో, ఇక తన జీవితాన్ని అంతం చేసుకునేందుకు దృఢంగా నిశ్చయించుకుని, అక్కడినుండి లేవబోతుంటే, బృందావన్ కేర్టేకర్ రామబ్రహ్మంగారు ఆయన్ని వెతుక్కుంటూ వచ్చి స్వామి పిలుస్తున్నారని చెప్పారు. ఆయన పరుగుపరుగున స్వామి సమక్షంలోకి వెళ్ళేసరికి స్వామి, “నువ్వు విషమైనా త్రాగుతావుకానీ, మాంసాహారం వదలిపెట్టవు. అవునా?” అని మందలిస్తూ, “సరే, ఆ ఉంగరం ఇలా ఇవ్వు” అని ఆ ఉంగరాన్ని తమ చేతిలోకి తీసుకుని, దానిమీద ఒక్కసారి ఊదారు. దాంతో ఆ బీట మాయమైపోయి ఆ ఉంగరం అప్పగారి వ్రేలికి సరిగ్గా సరిపోయింది.

మరుసటిరోజు ఉదయం మేము బందిపూర్నుండి వైట్ ఫీల్డ్ కి తిరుగు ప్రయాణమయ్యాము. కానీ, స్వామి తీవ్రమైన జ్వరం, ఒళ్ళు నొప్పులకు గురికావడం మాకు ఆందోళన కలిగించింది. జ్వరం ఎంత తీవ్రంగా ఉందంటే, కారుదగ్గరికి స్వామిని పట్టుకొని నడిపించి తీసుకు రావలసి వచ్చింది. వైట్ ఫీల్డ్ చేరుకున్న తరువాత కూడా వారి గదికి అలాగే పట్టుకొని తీసుకువెళ్ళాము. మరుసటిరోజున అనగా, జూన్ 18వ తేదీన రెండు వందలమంది కవులు పాల్గొనే కవి సమ్మేళనానికి వారు అధ్యక్షత వహించవలసి ఉండినది. దాంతో ఆ రాత్రంతా వారి ఆరోగ్యం గురించి మేము చాలా ఆందోళన చెందాము. కానీ, మరుసటిరోజు ఉదయం ఎవరి సహాయమూ లేకుండా వారు మెట్లు దిగి, సమ్మేళనం జరిగేచోటికి తమకేమీ జరగనట్లే చకచకా నడచి వెళ్తుంటే చూసిన మా ఆశ్చర్యాన్ని మాటల్లో చెప్పలేను.

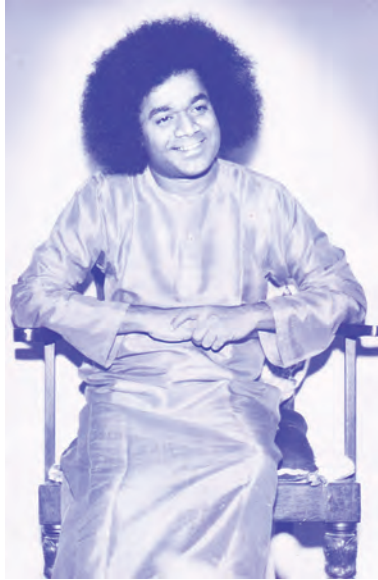
అనన్యభక్తితో తమను కొలిచేవారి యోగక్షేమాల బాధ్యతను వహించే సాయి భగవానుడు భక్తుల వ్యాధి బాధలను తమపైకి తీసుకోవడం మనకు కొత్త కాదు. ఈ సంఘటన కూడా అలాంటిదే అని మాకు బోధపడింది. ❖

“కరుణయే ఆతడు, ఆతడే కరుణ”

స్వామిని నేను ప్రేమావతారిగా భావించినప్పుడల్లా నాకు మూడు ఉదాహరణలు జ్ఞాపకమొస్తాయి. వారు పలికే ప్రతి మాట, వారు ప్రకటించే ప్రతి కదలిక, వారు ప్రసరించే ప్రతి దృగ్భావన ప్రేమతో, కరుణతో నిండి ఉంటాయి. మనం ఎండలో ఎందుతూ, వానలో తడుస్తూ ఉండడం వారు సహించలేరు. ప్రతి భక్తునికి ఇది అనుభవైకవేద్యమే. బలహీనులపైన, బాధా దగ్ధజీవుల పైన, బడుగుజీవులపైన స్వామి తమ సానుభూతి వర్షాన్ని నిరంతరం కురిపిస్తూనే ఉంటారు. అది అనంతమైన స్వామి ప్రేమతత్త్వమే.

అదే అందరినీ ఒకటి చేసి ఏకోన్ముఖంగా నడిపించేది. స్వామి ప్రేమకు సంబంధించిన అతిరమ్యమైన, హృద్యమైన సంఘటనలను చెప్పమని నన్నడిగితే, ఈ మూడు సంఘటనలను వివరిస్తాను.

ఇది జరిగింది కొన్నేండ్ల క్రితం. అప్పటికి పుట్టపర్తి నుండి బుక్కపట్నానికి కారు వెళ్ళే రోడ్డు లేదు. కర్నాటనాగే పల్లివరకు కాలినడకన వెళ్ళి అక్కడినుండి బుక్కపట్నానికి కారులో వెళ్ళవచ్చును. బుక్కపట్నంలో ఉన్న భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబా ఉన్నత పాఠశాల తన వార్షికోత్సవాన్ని జరుపుకుంటున్నది. స్వామివారి జన్మదినం, పాఠశాల వార్షికోత్సవం ఒక తేదీనే అయినందున అది నవంబరు 23నే జరుగుతోంది. స్వామి ఆ పాఠశాల వార్షికోత్సవానికి స్వయంగా హాజరై ఆ బాలురకు ఆనందాన్ని కలిగించారు. శ్రీవారు తమ దివ్యోపన్యాసం తరువాత విద్యార్థులందరినీ పుట్టపర్తికి వెళ్ళమన్నారు. అక్కడ తమ జన్మదినోత్సవ

వేడుకలలో పాలుపంచుకొని, అక్కడ ఏర్పాటైన విందు భోజనాన్ని ఆరగించ మన్నారు. బాబావారు పాఠశాల నుంచి కర్నాటనాగేపల్లికి తిరిగి వస్తూ తమ పిల్లలు పుట్టపర్తికి ఎండలో నడచి రావడం చూశారు. ఎండకు ఎందుతూ చెమటలు కార్చుతూ తమ పిల్లలు నడచి రావడం స్వామి సహించలేకపోయారు. వెంటనే తమ కారును ఆపి, కాసేపు రోడ్డుప్రక్కనున్న చెట్టునీడలో ఆ పిల్లల్ని కూర్చోమని చెప్పారు. వాళ్లందరినీ కర్నాటనాగే పల్లికి కారులో చేరుస్తానని వాళ్ళకు హామీ ఇచ్చారు. ఆవిధంగా స్వామి కారు, మరో ముగ్గురు భక్తుల కార్లు

పిల్లల్ని కర్నాటనాగేపల్లికి చేర్చడంలో నిమగ్నమైనాయి. అంతసేపు స్వామి చిత్రావతి నడికి ఆవలివైపున వారి కోసం నిరీక్షిస్తూ నిలబడే ఉన్నారు. పుట్టపర్తిలో ఉన్న ఉత్సవ నిర్వాహకులకు ఎందుకు స్వామివారి రాక ఆలస్యమైనదో తెలియరాలేదు. ఆ మూడువందలమంది విద్యార్థులు ఆ చిన్నకార్లలో అక్కడికి చేరుకోవడానికి మూడు గంటలపైన సమయం పట్టింది. అప్పుడుగాని స్వామి చిత్రావతి ఇసుకలో అడుగులు వేస్తూ పుట్టపర్తివైపు సాగిరాలేదు. అదికూడా ఉపాధ్యాయులు స్వామికి, ఒక్క కుర్రవాడుకూడా వెనుక మిగిలిపోయి ఉండలేదన్న హామీని ఇచ్చిన తరువాతనే. మామూలుగా అయితే ఎవరుకూడా, ఆ రెండు మైళ్ళు నడవడాన్ని పెద్దగా పట్టించుకొని ఉండేవారు కారు. అయితే, స్వామి దృష్టి వేరు కదా! వారికి తర, తమ భేదం లేదు. జీవకారుణ్యం వారి లక్షణం. అందుకనే, ఆ పిల్లలు పడ్డ కష్టాన్ని సహించలేకపోయారు.

రెండవ దృష్టాంతం పుట్టపర్తిలో దసరా ఉత్సవాల సమయంలో జరిగింది. అప్పటికి దసరా ప్రారంభమై నాల్గు రోజులైంది. రాత్రి 9 గంటల సమయం. ఒక యువ బృందానికి స్వామి కబురు పంపించారు, ఆ యువకు లందరూ ప్రార్థనా మందిరంలో సమావేశం కావాలని, వాళ్ళు అర్జంటుగా ఒక పని చేయాలని. కొద్ది నిమిషాలలో అనేకమంది యువకులు ఆ మందిరంలో సమావేశ మయ్యారు. స్వామి బయటికి వచ్చి కార్యక్రమాన్ని విశదీకరించారు. దసరా నిమిత్తం మందిరంలో అలంకరించిన పూలదండలన్నీ కొద్దిగా వాడిపోయినవని; జెండాలు, పూలగుత్తులన్నీ వెలిసిపోయినవని; వాటిని తొలగించి క్రొత్త అలంకరణలు చేయాలని అన్నారు. ఆ రాత్రే ఆ అలంకరణలు పూర్తి కావాలని చెప్పారు. దాదాపు తెల్లవారే సమయం వరకు ఆ పని జరుగుతూనే ఉంది. స్వామి ఆ రాత్రంతా పిల్లలతోనే గడిపారు, వాళ్ళను ప్రోత్సహిస్తూ, వాళ్ళకు కావలసినవి సమకూరుస్తూ. ఆ యువకులకు అదొక మధురమైన అనుభూతి. వారిలో ఒకడు ధైర్యం చేసి అడిగాడు, ‘స్వామీ! దసరాల్లో ఐదవ రోజు ప్రాముఖ్యం ఏమిటి? అంత ప్రత్యేక శ్రద్ధ ఎందుకు?’ అని. ఆ కుర్రవాడికి వచ్చిన సమాధానం ఇలా ఉంది, “నీకు తెలియదా రేపటి విందుకు మీ బంధువులు వస్తారని?” అది మాకు తెలుసు. ఆ మరునాడు దరిద్ర నారాయణులనేకమంది మందిరానికి వచ్చి ప్రసాదం గ్రహిస్తారు; స్వామి ఇచ్చిన వస్త్రాలను తృప్తితో అందుకుంటారు. కాని, ఎవరికి తెలుసు - స్వామి ప్రేమ ఎంత గొప్పదో, ఎంత గాఢమైనదో, ఎంతటి విశ్వజనీనమైనదో! బీదవారు రావడాన్ని ఏదో మామూలుగా తీసుకోకుండా వారికి అంతటి అపూర్వమైన రీతిలో స్వాగతం పల్కడం ఒక్క స్వామికే చెల్లింది.

అంత గొప్పగా నారాయణసేవ చేయడం, చీరల్ని ధోవతుల్ని లెక్కకు మిక్కిలిగా పంచిపెట్టడం పత్రికల్లో ప్రకటించడం బాగుంటుందని ఒకరు సలహా చెప్పారు. వెంటనే స్వామి అతనివైపు తిరిగి అన్నారు, “ఏమిటి, నీ స్నేహితులు, నీ బంధువులు నీ ఇంటికి వచ్చి తృప్తిగా ఆరగించడాన్ని నువ్వు పేపర్లో ప్రకటిస్తావా?”

ఇక, మూడవ ఉదాహరణ: స్వామి ఎప్పుడు బయటకు ప్రయాణం చేసినా కారులోనే వెళుతుంటారని అందరికీ తెలుసు. ఐతే, ప్రయాణం చేస్తున్నప్పుడు మార్గమధ్యంలో కనిపించే బడుగు జీవులపట్ల వారు కనబర్చే ప్రేమను గురించి చాలామందికి తెలియదు. స్వామికి రహదారుల్లో వచ్చే అన్ని ప్రదేశాలూ క్షుణ్ణంగా తెలుసు. ఆ ప్రదేశాల్లో ఎక్కడెక్కడ రోడ్లప్రక్కన మాడిన డొక్కలతో బడుగు జీవులు నిలబడి ఉంటారో వారికి తెలుసు. వారిలో ముఖ్యంగా అంగవికలురు, రోగ పీడితులు ఎవరన్నది వారికి బాగా తెలుసు. కాబట్టి, ఆ ప్రత్యేక ప్రదేశాలు రాకముందే వారికి తాము ఏమి అనుగ్రహించాలో వాటి పంపకానికి స్వామి సిద్ధంగా ఉంటారు. సహాయంకోసం నిలబడ్డ వ్యక్తి కనిపించగానే స్వామి తమ కారును ఆపుతారు. ఆ వ్యక్తిని దగ్గరకు రమ్మంటారు. ప్రేమగా అతనిని పలుకరిస్తారు. ఆ దరిద్ర నారాయణుడి చేతుల్లో ఈ శ్రీమన్నారాయణుడు తాము ఈయదలచిన వస్తువును భద్రంగా ఉంచుతారు. అహో! శ్రీవారికి ఆ ప్రదేశమంతా ఎంత బాగా తెలుసు! ఎవరికి తాము ఏ వస్తువును ఈయవలెనో ఎంత క్షుణ్ణంగా వారి మనస్సులో ఉంటుంది! తాము ఎవరిపై అనుగ్రహ వర్షం కురిపించాలో ఆ వ్యక్తి ఆ సమయంలో ఆ స్థలంలో కనిపించకపోతే అతనికోసం స్వామి ఏవిధంగా అటూ ఇటూ చూస్తారో, చూసినవారికే తెలుస్తుంది. అందుకనే, అనేకసార్లు స్వామినిగురించి మనం చెప్పుకుంటాము, “స్వామి పేరే కరుణ” అని. స్వామియే కరుణ, కరుణయే స్వామి. వివేకచూడామణి అనే బృహత్ గ్రంథంలో ఆది శంకరులవారు ఇలా చెప్పారు, “గురువు అహేతుక దయాసింధు”. అంటే, గురుకృపకు కారణం ఉండ నక్కర్లేదు. సమస్త ప్రాణి కోటిపై వారి అనంతమైన దయా దృష్టి ఎల్లప్పుడు ప్రసరిస్తూ ఉంటుంది. వారు కృపా సముద్రులు. ఆ కృప అపారం, అనుభవైకవేద్యం. వారే మన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబా. వారే మన గురువు, బంధువు, సచివుడు, దేవుడు. సమస్తమూ వారే మనకు - మన ప్రాణం, మన జీవితం, మన జీవనం.

- ఎన్. కస్తూరి

(స.సా. 1958 సెప్టెంబరు సంచికనుండి)

‘దయకు ప్రేమకు రూపుదాల్చిన దైవమా...!’

ఆ

జి.వి. రవిశంకర్

ఐ

దాహార్తితో అలమటించిన పుట్టపర్తి చుట్టుప్రక్కల గ్రామాలకు శ్రీ సత్యసాయి త్రాగునీటి పథకంద్వారా నీటి సదుపాయం కలిగిన తొలినాళ్ళలో, వాటిలోని ఒక గ్రామంలో సాయి పూర్వవిద్యార్థులం ఒక వైద్యశిబిరం నిర్వహించాము. ఆరోజంతా ప్రేమమయ వాతావరణంలో స్వామి సేవలో, స్వామి నామస్మరణతో గడిపి, సాయంత్రం మేము ప్రశాంతినిలయానికి బయల్దేరే సమయానికి ఎవరో ఒక పెద్దాయన పరుగుపరుగున మావద్దకు వచ్చాడు. స్వామి విద్యార్థులొచ్చారని తెలిసి, ఎలాగైనా మమ్మల్ని కలుసుకోవాలని వచ్చినట్లు ఆయాసపడుతూ చెప్పాడు. కొద్ది రోజుల క్రిందటే తన భార్యకు పుట్టపర్తి శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆస్పత్రిలో విజయవంతంగా గుండె ఆపరేషన్ జరిగిందని చెప్పతూ, తనదగ్గరున్న అటెండెంట్ కార్డును చూపించాడు. ఆ తరువాత ఆయన చెప్పిన మాటలు భగవాన్ ప్రేమకు నిలుపుటద్దాలు.

భార్యకు ఆపరేషన్ జరిగాక మొదటిసారి ఆమెను చూడడానికి తాను ఆసుపత్రికి వెళ్ళినప్పుడు డాక్టర్లు, నర్సులు, సేవాదళ్ సభ్యులు ఆమెపట్ల చూపుతున్న ప్రేమ, అప్యాయతలను గమనించి పొంగిపోయానని; అంత శ్రద్ధగా, ప్రేమగా ఆమెను చూసుకునే వ్యక్తులు అక్కడ ఉండగా తాను ప్రత్యేకంగా వెళ్ళి ఆమెను చూసుకోవలసిన అవసరం లేదని తనకు తోచిందని చెప్పాడు. కేవలం స్వామి ప్రేమే తన భార్యను బ్రతికించిందని చెప్పున్నప్పుడు అతని మాటల్లో కృతజ్ఞత, కన్నుల్లో ఆనందబాష్పాలు తొణికిసలాడాయి. తమ గ్రామ ప్రజలకు స్వామి పుణ్యమా అని త్రాగునీరు కూడా అందుతోందని చెప్పి, స్వామికి తన గ్రామస్థుల తరపున ధన్యవాదాలు అందజేయమని మమ్మల్ని కోరాడు. ప్రేమ, అణకువ, కృతజ్ఞతలకు సంబంధించి ఇంతకన్న గొప్ప పాఠం దొరుకుతుందా!

అదృష్టవశాత్తు నాకు స్వామి కాలేజీలో విద్యార్థిగా, ఆ తరువాత లెక్చరరుగా కూడా ఉండే అవకాశం లభించింది. నేను పుట్టి పెరిగింది అమెరికాలో అయినా, మా కుటుంబ మంతా స్వామి భక్తులు కావడంవల్ల, తరచు స్వామి సన్నిధికి వచ్చేవాళ్ళం. తల్లి తండ్రిని, తండ్రి గురువును, గురువు దైవాన్ని చూపిస్తాడంటారు. అయితే, మా తల్లిదండ్రులు నన్ను దేవదేవుని దివ్య సన్నిధికి చేర్చారు. అందుకు నేను వారికి ఎల్లప్పుడు ఋణపడి ఉంటాను.

నేను స్వామి కాలేజీలో చేరిన తరువాత ప్రతి రోజూ విద్యార్థుల సంక్షేమంగురించి స్వామి స్వయంగా వాకబు చేయడం నన్ను ఆకట్టుకుంది. “ఎలా ఉన్నారు? ఉదయం ఏం తిన్నారు? మధ్యాహ్నం భోజన మెలా ఉంది?” అని అన్నీ అడిగేవారు. విద్యార్థులకోసం తరచు ప్రసాదం పంపించేవారు. నిర్ణీత సమయాల్లోనో, ఆకస్మికంగానో స్వామి కాలేజీ సందర్శించే క్షణాలు మా జ్ఞాపకాల్లో ఎప్పటికీ నిలిచిపోయే మధుర స్మృతులు. హాస్టల్లో చేరిన తరువాత నాకు నిజంగా స్వామివారి వేయి తల్లుల ప్రేమ అనుభవానికి వచ్చింది. స్వామి తరచు నా ఆరోగ్యం గురించి వాకబు చేసేవారు. పోస్టులో మా నాన్నగారి దగ్గరనుండి ఉత్తరం రావడానికి సరిగ్గా ఒకరోజు ముందు, “మీ నాన్నదగ్గరనుంచి ఉత్తరమొచ్చిందా?” అని నన్ను అడిగేవారు. స్వామి అలా అడగడం నాకు బాగా అలవాటై, ఆ మరుసటిరోజు మా నాన్నగారిదగ్గరనుండి ఉత్తరం రానున్నదని నాకు ముందుగానే తెలిసిపోయేది.

స్వామి సన్నిధిలో జీవనమే విద్యార్థులకు ఎన్నో పాఠాలు నేర్పుతుంది. ఆచరణాత్మకమైన ఆధ్యాత్మికత గురించి స్వామి చెప్పేదంతా అత్యంత ప్రేమభరితంగా ఉంటుంది. ప్రశాంతినిలయం మందిరంలోనో, శ్రయీ బృందావన్లోనో స్వామివారి పాదపద్మములవద్ద జీవిత పాఠాలు నేర్చుకున్న క్షణాలు ప్రతి విద్యార్థి జీవితంలో మరచిపోలేని మధుర స్మృతులు. స్వామి చేసి చూపించే ప్రతి కార్యమూ మనకు ప్రేమ, సేవలగురించి చెప్పే పాఠమే.

మనం ఇప్పుడు చూస్తున్న బృహత్సేవాపథకాలన్నీ, స్వామి తమ చిన్ననాటినుండి చేస్తున్న కార్యక్రమాలకి కొనసాగింపే అనేది, 1985లో స్వామి 60వ పుట్టినవంద గ సందర్భంగా, మేము అనుభవపూర్వకంగా తెలుసుకున్నాం. 60వ పుట్టినవంద గను పురస్కరించుకొని పుట్టపర్తి చుట్టుప్రక్కల గ్రామాల్లో రోడ్లు, పాఠశాలలు, బోరుబావులు, దేవాలయాల నిర్మాణము లేదా మరమ్మత్తులవంటివి చేపట్టడం జరిగింది. అంతకు కొద్ది నెలలముందే, స్వామి ఆదేశం మేరకు, పోస్టు గ్రాడ్యుయేట్ విద్యార్థులం పరిసర గ్రామాల్లో నిర్వహించిన సామాజిక, ఆర్థిక స్థితిగతుల సర్వేలో పాల్గొన్నాం. మేము గ్రామాలకు వెళ్ళే ముందు,

స్వామి మాకు కొన్ని సూచనలు చేశారు. గ్రామస్థులతో మర్యాదగా మాట్లాడి, వారికి కావలసిన ప్రాథమిక వసతులు, సౌకర్యాలేమిటో తెలుసుకొమ్మన్నారు. అటుపైన ఆరోగ్యం గురించి, పారిశుధ్యం గురించి గ్రామస్థులకు చెప్పాలన్నారు. అయితే, ఏదో ఉపన్యాసమిస్తున్నట్లుకాక, ప్రేమగా చెప్పాలని ఉద్దేశించారు. సేవ అనేది మాకు లభించిన అపూర్వ అవకాశమని, మాటలో తీయడనం, హృదయంలో వినయం నింపుకుని సేవ చేయాలని మేము నేర్చుకున్నాం.

కొంతమంది సేవాదర్శ సభ్యులు, ట్రస్టు ఇంజనీర్లు, అధ్యాపకులతో కలసి మేము సమీప గ్రామాలకు వెళ్లి వచ్చేవారం. గ్రామస్థులను కలుసుకొని, “మీ గ్రామానికి ఏమి కావాలో స్వామి కనుక్కొనిరమ్మన్నారు” అని చెప్పగానే వాళ్ళు, “ఇప్పటికే స్వామి మాకొరకు ఎంతో చేస్తున్నారు” అనేవారు. వారి గ్రామంలో స్వామి కట్టించి ఇచ్చిన స్కూలునో, దేవాలయాన్నో, మసీదునో చూపించేవారు. ఉన్నదానితో తృప్తిపడడం అంటే ఏమిటో, రెక్కాడితేకాని దొక్కాడని ఆ గ్రామస్థులను చూసి మేము నేర్చుకున్నాం.

“మీ కర్తవ్యాన్ని మీరు నిర్వర్తించండి, ఫలితం నాకు వదలిపెట్టండి” అని స్వామి మాకు చెప్పేవారు. ఎక్కడున్నా, ఏమి చేస్తున్నా స్వామి చెప్పే అమూల్యమైన డక్టర పంచకం (డ్యూటీ, డివోషన్, డిసిప్లైన్, డెడికేషన్, డిటర్మినేషన్ - కర్తవ్యపాలన, భక్తి, క్రమశిక్షణ, అంకితభావం, దృఢ దీక్ష); WATCH (వాచ్ యువర్ వర్డ్స్, వాచ్ యువర్ యాక్షన్స్, వాచ్ యువర్ థాట్స్, వాచ్ యువర్ క్యారెక్టర్, వాచ్ యువర్ హార్డ్ - నీవు పలికే పలుకులను, చేసే పనులను, తలచే తలంపులను, నీ నడతను, నీ హృదయాన్ని జాగ్రత్తగా గమనించుకో) అనేవి నాకెంతగానో తోడ్పడ్డాయి. ఎలాంటి సవాలు ఎదురైనా, స్వామి విద్యాసంస్థలో పడిన పటిష్టమైన పునాది, సాయి విద్యార్థిని గట్టెక్కిస్తుంది. “విద్య జీవితంకోసమేకానీ జీవితంకోసం కాదు” అంటారు భగవాన్. ఇలా వ్యక్తిత్వ నిర్మాణంపై చూపే శ్రద్ధయే సాయి విద్యావిధానంయొక్క ప్రత్యేకత. వ్యాపారరంగానికి కీలకమైన క్లయింట్ రిలేషన్స్ (వినియోగదారులతో సంబంధాలు) బాధ్యతలు నిర్వహిస్తున్న నాకు, స్వామి బోధించే సత్య, ధర్మ, శాంతి,

ప్రేమ, అహింసలనే విలువలు ఎంతైనా అనుసరణీయమైనవి. ఎదుటివారిని గౌరవించడం, వ్యాపారంలో నిజాయతీ, క్లయింట్ రిలేషన్స్ లో శ్రద్ధ, అంకితభావం - ఇవన్నీ ఆయా క్లయింట్స్ లో మనపట్ల నమ్మకాన్ని, సత్సంబంధాలను పెంపొందిస్తాయి. మనకెంతో సంతృప్తి నిస్తాయి.

ఒకసారి కొడైకెనాల్ లో స్వామి మమ్మల్ని ఒక సుందరమైన ప్రదేశానికి తీసుకెళ్ళారు. ఇదే అదనుగా విద్యార్థులందరూ భగవాన్ తో విడివిడిగా ఫోటోలు తీయించుకోవాలని ఆశపడ్డారు. స్వామి దయతో అంగీకరించారు. నేను, మరికొందరు ఫోటోగ్రాఫర్లు, ఒక ఫూలమొక్క దగ్గర స్టూడెంట్స్ అందరికీ స్వామితో విడివిడిగా ఫోటోలు తీశాం. అప్పుడు స్వామి, “మీకందరికీ కెమేరాలున్నాయి. నా దగ్గర కెమేరా లేకపోయినా నేను ఎలా ఫోటో తీస్తానో చూడండి” అంటూ, ఒక పెద్ద గులాబీ మొక్క ముందు నిలబడి, హస్తచాలనంతో ఆ మొక్క తాలూకు ‘హోలోగ్రామ్’ చిత్రాన్ని సృష్టించి మమ్మల్ని సంభ్రమాశ్చర్యచకితుల్ని చేశారు. అది హోలోగ్రామ్ కావచ్చు, లేదా జనక మహారాజు శ్రీరామచంద్రునికి బహూకరించిన అంగుళీయకం కావచ్చు, ఛత్రపతి శివాజీ చేతికి తల్లి కట్టిన రక్ష కావచ్చు, మరేదైనా కావచ్చు. ఆయా సంఘటనలను వివరిస్తూ, వాటికి సంబంధించిన వస్తువులను స్వామి సృష్టించినప్పుడు మన కనులముందు వారి దివ్యత్వం అభివ్యక్తమవుతూ ఉంటుంది. అయితే,

అటువంటి అద్భుత సృష్టి చూసి మనం దిగ్భ్రమకు గురి కాకూడనే ఉద్దేశ్యంతో స్వామి వెంటనే ఏదో ఒక జోక్ చెప్పతారు; లేదా, తాము సృష్టించిన వస్తువుపై ఊది అది ఎక్కడినుండి వచ్చిందో అక్కడికి దానిని పంపివేస్తారు.

నా బేచిలర్ డిగ్రీ పూర్తి అవుతున్న సమయంలో స్వామి ఒకరోజు మా క్లాసు విద్యార్థులందరినీ ఇంటర్వ్యూకి పిలిచారు. మాలో కొందరిని మాస్టర్స్ డిగ్రీ చేయమన్నారు. కొందరిని ఇళ్ళకు వెళ్లి తల్లిదండ్రులకు తోడుగా ఉండమన్నారు. మీరెక్కడికి వెళ్ళినా నేను మీతోనే ఉంటానని చెప్పతూ, తమ విజిటింగ్ కార్డులు సృష్టించి అందరికీ ఇచ్చారు. అందరికీ పంచాక స్వామి చేతిలో ఒక కార్డు మిగిలింది. ఆ కార్డు తీసుకెళ్ళి, అనారోగ్యంతో ఆరోజు మందిరానికి రాలేక హాస్పిటల్ లోనే ఉండిపోయిన మా సహవిద్యార్థికి అందజేయమని చెప్పారు. అప్పటి వరకూ ఇంటర్వ్యూ రూమ్ లో అతను లేనట్లు మేము గమనించనే లేదు. మనం మరచిపోయినా స్వామి మనల్ని ఎన్నడూ మరువరు అనడానికి ఇదొక దృష్టాంతం.

మనలో ప్రతి ఒక్కరికీ స్వామితో అనుభవాలు ఎన్నో ఉంటాయి. మరి స్వామి మననుండి ఆశిస్తున్నదేమిటి? వారి బోధలలో ఏ ఒకటైనా ఆచరణలోపెడితే చాలంటారు. “చిక్కిన సాయిని వక్కలేయక చక్కచేసుకోండి...” అని స్వామివారు స్వయంగా సెలవిచ్చినట్లు, ఎన్నో జన్మల పుణ్యఫలంగా మనకి లభించిన స్వామిప్రేమ అనే అమూల్యమైన రత్నాన్ని చేజార్చుకోకూడదు. ❖

తెలుగు సేత: వసంతభాను

... ఆలోచిస్తే అర్థమయ్యేది!

ఒకసారి ప్రఖ్యాత భౌతికశాస్త్రవేత్త డా॥ సూరి భగవంతుంగారు ఒక శివరాత్రికి ప్రశాంతినిలయం వచ్చారు. ఆరోజున వేదికపై స్వామివారు శిరిడీ సాయిబాబావారి వెండి విగ్రహానికి విభూతి అభిషేకం చేసేముందు హస్తచాలనంతో ఒక ఆభరణాన్ని సృష్టించి విగ్రహం నుదుట నొక్కేసరికి అది అతుక్కుపోయింది. వెండి విగ్రహానికి ఆభరణం పెట్టి నొక్కితే అది పడిపోకుండా ఎలా అతుక్కుంది అని భగవంతుంగారు ఆశ్చర్యపడ్డారు. ఆరోజు సాయంత్రం తమ దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్ ఈ విషయం ప్రస్తావించి, “ఇక్కడ ఒక వ్యక్తి వెండి విగ్రహానికి ఆభరణం ఎలా అతుక్కుంది? అని గందరగోళపడుతున్నాడు. సృష్టించిన నేను అతికించలేనా? అని ఒక్కసారి ఆలోచిస్తే అతనికి అర్థమయ్యేది” అన్నారు. ❖

పర్యావరణ పరిరక్షణ సదస్సు,

వ్యాసపౌర్ణమి విశేషాలు

❖ డా॥ దివి చతుర్వేది

కంప్యూటర్ సైన్స్ విభాగం 25వ వార్షికోత్సవం

మేథమెటిక్స్ మరియు కంప్యూటర్ సైన్స్ విభాగము (DMACS - Department of Mathematics and Computer Science) శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయంలో భగవాన్ బాబావారి దివ్యపర్యవేక్షణలో 25 సం॥ల క్రితం ప్రారంభమైంది. ఆ సందర్భాన్ని పురస్కరించుకొని 2018 జులై 8న ఆ విభాగపు అధ్యాపకులు, విద్యార్థులు, పూర్వవిద్యార్థులు భగవాన్ కి కృతజ్ఞతాసూచనగా సమర్పిస్తూ సాయికుల్యంత్ హాలులో నిర్వహించిన కార్యక్రమంలో ప్రధానాచార్యులు డా॥ పల్లవ్ కుమార్ (డిపార్ట్మెంట్ ఆఫ్ మేథమెటిక్స్ అండ్ కంప్యూటర్ సైన్స్) విద్యయొక్క లక్ష్యం పట్టాను పొందడంతో పూర్తికాదని, సమాజంతో మమేకమై, సామాజిక అభివృద్ధికి కృషిచేయడమే విద్యయొక్క పరమావధి అన్నారు. ఆత్మసాక్షాత్కారానికి దోహదపడే ఆత్మవిశ్వాసము, ఆత్మసంతృప్తి, స్వావలంబనలపట్ల విద్యార్థులకు సదవగాహన కలిగించడం శ్రీ సత్యసాయి విద్యావిధానంలో అంతర్భాగం అన్నారు. బ్యాండువాదన అనంతరం, డిపార్ట్మెంట్ కు అవరణ సేవల నందించిన అధ్యాపకులను సత్కరించారు.

భగవాన్ బాబావారి విద్యాప్రణాళిక స్వర్ణోత్సవం

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు 1968 జులై 22వ తేదీన అనంతపురంలో శ్రీ సత్యసాయి ఆర్ట్స్ అండ్ సైన్స్ మహిళా కళాశాల స్థాపనద్వారా విలువలతోకూడిన ఉన్నత విద్యాకార్యక్రమాలకు శ్రీకారం చుట్టి అర్ధ శతాబ్దం పూర్తి అయిన సందర్భంగా శ్రీ సత్యసాయి ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హైయర్ లర్నింగ్, అనంతపురం కేంపస్ తన పూర్వ

విద్యార్థినులతో కలసి జులై 21వ తేదీ ఉదయం మరియు సాయంత్రం రెండు పూటలా సాయికుల్యంత్ హాలులో స్వర్ణోత్సవ వేడుకలను ఘనంగా నిర్వహించింది. ఈ కార్యక్రమంలో ప్రసంగాలు, లఘుచిత్ర ప్రదర్శన, భక్తి సంగీతం చోటుచేసుకున్నాయి.

శ్రీమతి కరుణాస్వరూప్ మున్నీ స్వాగతోపన్యాసం గావిస్తూ, భగవాన్ రూపొందించిన విద్యావిధానం అసాధారణమైనది అన్నారు.

అనంతపురం క్యాంపస్ డైరెక్టర్ ప్రొ॥ రాజేశ్వరీ పటేల్ మహిళా సాధికారతకొరకు 50 సంవత్సరాల క్రితమే ఒక కళాశాలను స్థాపించడం స్వామివారి దివ్యదార్శనికతకు నిదర్శనం అన్నారు. వారి ఆదేశాలను, ఆదర్శాలను మరింత విస్తృతంగా అమలు చేయవలసిన బాధ్యత పూర్వ విద్యార్థినులపై ఉన్నదన్నారు.

విశ్వవిద్యాలయ ఛాన్సలర్ శ్రీ కె. చక్రవర్తి ఒక వ్యాసముల సంపుటిని ఆవిష్కరించారు. అనంతరం వారు ఉపన్యసిస్తూ సనాతన సంస్కృతిలో నిబిడీకృతమైన విలువలను ఆధునిక తరాలకు చెందిన విద్యార్థులలో పెంపొందింపజేయాలని భగవాన్ సంకల్పించారన్నారు. బుద్ధికి పదునుపెడుతూనే ఆత్మశోధనపై ఆసక్తి కలిగించే విద్యను అందించాలన్నది భగవాన్ అభిమతం అన్నారు.

తదుపరి, శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయానికి ఎనలేని సేవలను అందించిన శ్రీ కె. చక్రవర్తి, ప్రొ॥ జి. వెంకట్రామన్, శ్రీ ఎస్.వి. గిరి, శ్రీ అనిల్ గోకాక్, ప్రొ॥ విశ్వనాథ పండిట్, ప్రొ॥ నంజుండయ్య, శ్రీమతి పుష్పారమణ, ప్రొ॥ అనిమా ముఖర్జీ, డా॥ జె. హేమలత, డా॥ పూర్ణశ్రీదేవి, డా॥ ద్వారకరాణి రావ్ మరియు డా॥ మధు కపానీలను సత్కరించారు.

తదుపరి మనిలా, ఫిలిప్పైన్స్‌లో ఏషియన్ డెవలప్‌మెంట్ బ్యాంకులో ఉన్నత పదవిలో ఉన్న సాయి పూర్వవిద్యార్థిని సుష్మకోటగిరి ప్రసంగిస్తూ, ఒక దుర్ఘటనలో తండ్రిని, సోదరుని కోల్పోవడంతో తన ఆత్మస్థైర్యము దెబ్బతిన్నదని, ఆ విపత్తుర పరిస్థితిలో భగవాన్ తనకు చేయూతనిచ్చి ఆదుకొన్నారని, తామే ఆ కుటుంబానికి తండ్రినని ఒక ఇంటర్వ్యూలో అభయమిచ్చారన్నారు.

తదుపరి సాయి విద్యార్థినులు వివిధ భాషలలో భక్తి గీతాలను ఆలపించారు.

ఆరోజు ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్ బాబావారు విద్యను పూర్తి చేసికొని సమాజములో అడుగిడినవారు సత్సంగములో ప్రవేశించాలన్నారు. విద్యార్థులు తాము సన్మార్గములో నడుస్తూ తోటివారిని కూడా సన్మార్గంలో నడిచేటట్లు ప్రోత్సహించాలన్నారు. వారి నడవడికతో తల్లిదండ్రులకు, వారు చదివిన విద్యాసంస్థకు సత్పీఠాన్ని సాధించాలని ఉద్బోధించారు.

జులై 22వ తేదీ సాయంత్రం శ్రీమతి ప్రియాంక బార్వే మరాఠీలో భక్తిగీతాలను పాడారు.

ఆషాఢ ఏకాదశి ఉత్సవం

సంత్ తుకారామ్, సంత్ జ్ఞానేశ్వర్‌లు పండరీపుర యాత్రను చేపట్టి, అభంగాలను పాడుతూ, ఆషాఢ ఏకాదశినాడు పాండురంగ విఠలుని దర్శించుకోవడమనే సత్సంప్రదాయానికి ప్రాచుర్యం కల్పించారు. నేటికీ మహారాష్ట్రలో ఈ సంప్రదాయానికి విశేషమైన ఆదరణ ఉన్నది. ఈ ఒరవడిలోనే 2018 జులై 23న మహారాష్ట్ర మరియు గోవాలోనూ వందలాది సాయి భక్తులు భగవాన్ దివ్యవరణ సన్నిధిలో ఆషాఢ ఏకాదశి ఉత్సవాన్ని జరుపుకోవడానికి ప్రశాంతినిలయానికి ఏతెంచారు.

ఉదయం 8 గంటలకు సాయికుల్యంత్ హాలులో మహిళా భక్తులు శ్రీరుద్రం పఠించిన పిమ్మట కాషాయ రంగు పతాకాలను ధరించిన భక్తులు భగవాన్‌ని పల్లకీలో ఊరేగిస్తూ, ‘పరబ్రహ్మలింగం భజే పాండురంగం...’ పాడుతూ దివ్యసన్నిధానంవద్దకు వచ్చారు. జానపద దుస్తులను ధరించిన బాలికలు, “జైజై రామకృష్ణ హరి”

పాటకు అనుగుణంగా నర్తించారు. అనంతరం, మహారాష్ట్ర సంతల చిత్తరువులను ప్రదర్శించారు. నాగపూర్ మరియు అకోలాలోనూ వచ్చిన సాయయవత సభ్యులు ‘సాయి విఠల - భక్తజనవత్సల’ భక్తిసంగీతాన్ని అందించారు.

‘తమసోమా జ్యోతిర్గమయ’ - సంగీత నృత్య నాటిక:

ఆషాఢ ఏకాదశి రోజున సాయంసమయంలో పూణే బాలవికాస్ బాలలు 60మంది స్త్రీ శక్తికి ప్రతీకగా నిలిచిన సంత ముక్తాబాయి, ఛత్రపతి శివాజీ మాతృమూర్తి జిజియా బాయి, సంఘసంస్కర్త సావిత్రిబాయి పూలే చరిత్రలలోని ఘట్టాలను హృద్యంగా ప్రదర్శించారు. ప్రతి జీవితోనూ భగవంతుణ్ణి దర్శించాలని, ధర్మమొక్కటే సమాజానికి జీవగణ్ణయని సంత్ ముక్తాబాయి ప్రవచించారు. విదేశీ ముష్కరుల దండయాత్రలను త్రిప్పికొట్టి సురాజ్య స్థాపనకు కృషిచేసిన ఛత్రపతి శివాజీలో ఆ శౌర్యము, దేశభక్తి, దైవభక్తి కలగడానికి కారణం విలువలతోకూడిన మాతృమూర్తి పెంపకమే. సావిత్రిబాయి పూలే ‘బేటి బచావో, బేటి పడావో’ నినాదంతో మూఢ నమ్మకాలనుండి సమాజాన్ని రక్షించి, మహిళలకు విద్యాభ్యాసము చేసే అవకాశము కల్పించి, వారి సాధికారతకై కృషి చేశారు. వీరు 1848లో పూణేలో ప్రప్రథమ బాలికల పాఠశాలను ప్రారంభించారు. తరువాతికాలంలో ప్రభుత్వం సావిత్రి బాయి పూలే యూనివర్సిటీని స్థాపించడం జరిగింది.

శ్రీ సత్యసాయి ఇంటర్నేషనల్ లీడర్‌షిప్ ప్రోగ్రామ్

భగవాన్ బాబావారి ప్రబోధముల ఆధారంగా ప్రపంచ వ్యాప్తంగా 19 నుండి 30 సం॥లలోపు యువతకు (యంగ్ అడల్ట్స్ - Young Adults) నాయకత్వంలో శిక్షణ (శ్రీ సత్యసాయి ఇంటర్నేషనల్ లీడర్‌షిప్ ప్రోగ్రామ్ - SSSILP) కార్యక్రమానికి 2014లో శ్రీకారం చుట్టారు. అవిధంగా శిక్షణ పొందిన వందలాది యువతీ యువకుల నేతృత్వంలో నేడు ఎందరో సాయి సందేశాన్ని చాటుతూ సమాజసేవలో పాల్గొంటున్నారు. జులై 24న ప్రశాంతి నిలయంలో జరిగిన SSSILP 4వ స్నాతకోత్సవంలో 30 దేశాలనుండి 300 మంది పట్టాలను అందుకున్నారు. స్పెయిన్‌కి చెందిన కుమారి రక్ష మహతాని (జోసల్ యంగ్

అడల్ట్స్ కోఆర్డినేటర్, జోన్ 6, సౌత్ యూరోప్) ఈ శిక్షణను ఇంగ్లీషు, స్పానిష్ మరియు రష్యన్ భాషలలో నడుపుతున్నారని, మొత్తం తొమ్మిది మాడ్యూల్స్ ఉన్నాయని, వాటిలో కొన్నిటిని అంతర్జాలముద్వారా, మరికొన్నిటిని ప్రత్యక్షంగానూ నిర్వహిస్తున్నారని, వీటిని పూర్తిచేసినవారు ఒక సంవత్సరముపాటు ఒక ప్రాజెక్టును నిర్వహించవలసి ఉంటుందని తెలియజేశారు.

మలేషియాకు చెందిన డా॥ సత్యారావ్ (ఫ్యామిలీ మెడిసిన్ స్పెషలిస్టు మరియు జోన్ 4 యంగ్ అడల్ట్స్ కోఆర్డినేటర్) ప్రసంగిస్తూ విద్యుత్ సౌకర్యముకానీ, నీటివసతికానీ లేని అపార్ట్ (మలేషియా) ప్రాంతంలో తనకు యంగ్ అడల్ట్స్ ప్రాజెక్టు అప్పగించారని, వనరుల్ని సమకూర్చుకొని కొండప్రాంతాల్లోని రహదారులగుండా, వ్రేలాడే వంతెనలద్వారా నీటిసౌకర్యాన్ని కల్పించగలగడం కేవలం భగవాన్ అనుగ్రహంతోనే సాధ్యపడిందన్నారు.

వీరి ప్రసంగానంతరం యంగ్ అడల్ట్స్ సభ్యులు భక్తిగీతాలను సమర్పించారు.

పర్యావరణ పరిరక్షణ సదస్సు (గో గ్రీన్ కాన్ఫరెన్స్)

2018 జూలై 25 నుండి రెండు రోజులపాటు ప్రశాంతినిలయంలో పర్యావరణ పరిరక్షణపై శ్రీ సత్యసాయి అంతర్జాతీయ సంస్థ నిర్వహించిన సదస్సులో 70 దేశాలనుండి 1200 మంది ప్రతినిధులు పాల్గొన్నారు. స్వాగతోపన్యాసంలో అంతర్జాతీయ సాయిసంస్థ చైర్మన్ డా॥ నరేంద్రనాథ్ రెడ్డి ప్రకృతికి, మనిషికి మధ్యగల సమైక్యతాసూత్రమే దివ్యత్వమన్నారు. ప్రకృతి మానవునికి భగవంతుని వరప్రసాదం. ప్రకృతిలోని అణువణువులోనూ పరమాత్మతత్త్వం నిబిడీకృతమై ఉన్నది. కాబట్టి, ప్రకృతి వనరులను ఆరాధనాభావంతో పరిరక్షించుకోవలసిన అవసరం ఉన్నదన్నారు. ప్రపంచవ్యాప్తంగా శ్రీ సత్యసాయి అంతర్జాతీయ సంస్థ పర్యావరణ పరిరక్షణకై చేపట్టిన ప్రాజెక్టులను వివరించారు.

ప్రపంచ ప్రఖ్యాతి గాంచిన పర్యావరణ న్యాయవాది శ్రీ ఎమ్.సి. మెహతా కీలకోపన్యాసం గావిస్తూ, పర్యావరణాన్ని పరిరక్షించకపోతే మానవుని మనుగడకే

ముప్పు వాటిల్లుతుందన్నారు. పర్యావరణ పరిరక్షణ అన్నది కేవలం మాటలకు పరిమితం కాకుండా మన ఆలోచనలోనూ, ఆచరణలోనూ ప్రతిఫలించాలని అన్నారు. ఈ దిశగా శ్రీ సత్యసాయి అంతర్జాతీయ సంస్థ చేస్తున్న కృషిని కొనియాడారు.

తదుపరి ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్ బాబావారు నేటి మానవుడు దురాశతో ప్రకృతి వనరులను కొల్లగొట్టి దుఃఖానికి గురి అవుతున్నాడన్నారు. క్రమశిక్షణ లేకపోతే శ్రేయస్సు ఉండదన్నారు. ప్రకృతి, పరమాత్మల మధ్య గల అవినాభావ సంబంధాన్ని గుర్తించి వర్తించాలని ఉద్బోధించారు.

ఆ తరువాత పూర్ణచంద్ర హాలులో కార్యక్రమం కొనసాగింది. శ్రీ సత్యసాయి అంతర్జాతీయ సంస్థ పర్యావరణ పరిరక్షణ కమిటీ సభ్యురాలు కుమారి కటింకా వేన్ లామ్స్ఫీర్డ్ పర్యావరణ పరిరక్షణపట్ల జనులలో అవగాహనను పెంపొందించవలసిన ఆవశ్యకతను నొక్కి చెప్పారు.

అనంతరం, 'పర్యావరణ సమస్యలకు ఆధ్యాత్మిక పరిష్కారాలు' అన్న అంశంపై చర్చాగోష్ఠి జరిగింది.

ఆరోజు సాయంసమయంలో రోషిని విశ్వనాథన్ (డిప్యూటీ ఇంటర్నేషనల్ యంగ్ అడల్ట్స్ కోఆర్డినేటర్) ప్రసంగిస్తూ, ప్రకృతి భగవాన్ బాబావారి విశ్వరూపం అన్నారు. హ్రండ్ హెచ్ (ఐస్లాండ్) ప్రసంగిస్తూ, భగవాన్ బాబావారు బోధించిన మానవతా విలువలపట్ల అవగాహన ఏర్పడితే, పర్యావరణ పరిరక్షణకు అవశ్యకమైన విలువలు అలవడుతాయి అన్నారు. తదుపరి, నైజీరియాలో పని చేస్తున్న అచెన్యో ఐ. ఒబేరో పర్యావరణ పరిరక్షణలో ఎదురయ్యే సమస్యల పరిష్కారాలపై ప్రసంగించారు. అనంతరం, సదరన్ కేలిఫోర్నియా భక్తులు, బాలవికాస్ బాలులు కలసి భక్తిగీతాలను ఆలపించారు.

జూలై 26 ఉదయం సాయికుల్యంత్ హాలులో శ్రీ మాన్ ఫ్రెడ్ మ్యుల్లర్ (చైర్మన్ ఆఫ్ సాయికేర్ ఫౌండేషన్, జర్మనీ) భగవాన్ బాబావారు బోధించినట్లుగా ఆధునిక మానవుడు కోరికలపై అదుపును సాధిస్తే ప్రకృతి వనరుల దుర్వినియోగం ఆగిపోతుందన్నారు.

శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల జాతీయ అధ్యక్షులు శ్రీ నిమీష్ పాండ్య పర్యావరణ పరిరక్షణపట్ల ప్రతి వ్యక్తికి గల బాధ్యతను గుర్తుచేస్తూ, దేశవ్యాప్తంగా సాయిసంస్థ నిర్వహిస్తున్న పర్యావరణ ప్రాజెక్టుల వివరాలను తెలియ జేశారు. మానవుని మానసిక కాలుష్యమే పర్యావరణ కాలుష్యానికి దారితీస్తోందన్నారు.

(శ్రుతి విజయకుమార్ (న్యూజిలాండ్) భగవాన్ బాబావారి దివ్యానుగ్రహానికై అనుక్షణం పాటుపడే మనము ప్రకృతికూడా వారి స్వరూపమే అన్న సత్యాన్ని విస్మరించకూడదన్నారు.

ఆ తరువాత పూర్ణచంద్ర ఆడిటోరియంలో జరిగిన సమావేశంలో డా॥ అమేయ దేశ్‌పాండే ప్రకృతిపట్ల మానవుడు చూపవలసిన కృతజ్ఞతనుగురించి ప్రసంగించారు. ప్రకృతి వనరులను పొదుపుగా వినియోగించుకోవలసిన అవసరాన్ని నొక్కిచెప్పతూ, ఈ విషయంలో భగవాన్ బాబావారు స్వీయ ఆచరణద్వారా మానవాళికి అందించిన ఆదర్శాన్ని వివరించారు.

శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు శ్రీ ఆర్.జె. రత్నాకర్ ఇటీవల చేపట్టిన సౌరవిద్యుత్ ఉత్పత్తి పథకం సహా గడచిన అనేక సంవత్సరాలుగా శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు నిర్వహిస్తున్న పలు పర్యావరణ పరిరక్షణ కార్యక్రమాలను వివరించారు.

ఆరోజు సాయంవేళలో పర్యావరణ పరిరక్షణ సదస్సు ముగింపు సభలో శ్రీ దీపేశ్ పాయ్ వ్యక్తిస్థాయిలోనూ, సమాజస్థాయిలోనూ పర్యావరణ పరిరక్షణకై శ్రీ సత్యసాయి అంతర్జాతీయ సంస్థ చేపట్టిన వినూత్న ప్రక్రియలను తెలియజేశారు.

కుమారి సెలినా రికార్డ్ (ఆర్జెంటైనా) సదస్సులో తీసుకున్న నిర్ణయాలను తెలియజేశారు.

శ్రీ దేవేశ్ టంకారియా (యు.కె.) సమస్యలన్నింటికీ పరిష్కారం మానవ మస్తిష్కంలోనే ఉన్నదన్నారు.

అంతర్జాతీయ 'యంగ్ అడల్ట్స్' విభాగం మానవతా విలువలపై సమర్పించిన సంగీత ప్రధానమైన 'లవ్ ఆల్, సర్వ్ ఆల్' నాటిక మనిషి, ప్రకృతి, పరమాత్మల మధ్య గల అవినాభావ సంబంధాన్ని విశదపరచింది.

వ్యాసపార్లమెంట్:

జులై 27 ఉదయం భగవాన్‌ను జగద్గురువుగా కీర్తిస్తూ విద్యార్థులు 'గురువందన' కార్యక్రమాన్ని సమర్పించిన అనంతరం శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు శ్రీ ఎస్.ఎస్. నాగానంద్ గురుతత్వంపై ప్రసంగించారు. భగవాన్ ఆశించిన స్థాయికి ఎదగడానికి మనము త్రికరణ శుద్ధిగా కృషిచేసినప్పుడే సాయిభక్తులమని చెప్పుకోవడానికి మనకు అర్హత కలుగుతుందన్నారు.

శ్రీ నిమీష్ పాండ్య జాతీయ స్థాయిలో ఒక కౌన్సిల్‌ను ప్రారంభిస్తున్నామని, ఆ కౌన్సిల్ పర్యవేక్షణలో శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలు పనిచేస్తాయని చెప్పారు.

దేశవ్యాప్తంగా శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ నిర్వహించిన వ్యాసరచన పోటీలలో ప్రతిభ కనబరచిన విద్యార్థిని విద్యార్థులు పతకాలను స్వీకరించారు. ఆ తరువాత ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్, “గురుత్వహా గురుర్విష్ణుః...” శ్లోకానికి గురువునే బ్రహ్మగా, విష్ణువుగా, మహేశ్వరునిగా భావించాలనే అర్థం నేడు ప్రచారంలో ఉన్నదని, అయితే, బ్రహ్మయే గురువు, విష్ణువే గురువు, మహేశ్వరుడే గురువు అన్నది ఈ శ్లోకముయొక్క అసలైన భావము అన్నారు. బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులు మానవునియందే ఉన్నారన్నారు.

ఆరోజున సాయంవేళలో శ్రీ నరేంద్రనాథ్ రెడ్డి ప్రసంగించారు. మానవుని నిజతత్వం 'ఆత్మ' అని తెలుసుకోవడం, గురిని అంటే జీవితలక్ష్యాన్ని గ్రహించడం, అంతర్లీనంగా ఉన్న దివ్యత్వాన్ని అనుభవకవేద్యం గావించుకోవడం స్వామి ప్రబోధములలోని ప్రధాన అంశాలు అన్నారు.

వీరి ప్రసంగానంతరం శ్రీమతి వసుధా రావి కర్ణాటక బాణీలో భక్తిగీతాలను పాడారు.

జులై 28 సాయంవేళ తమిళనాడు బాలవికాస్ బాలలు సాయియువత సభ్యులతో కలసి 'శ్రీ సత్యసాయి ది గాడ్ ఆఫ్ యూనివర్సాలిటీ' నాటికను సమర్పించారు. బుద్ధ, జీసస్ మరియు శ్రీ సత్యసాయి దివ్యగాథలలోని ఘట్టాలు తోటివారిలోని లోపాలను ఎంచక, మంచిని గుర్తించాలన్న సందేశాన్నిచ్చాయి. ❖

భక్తుడు: అధ్యాపకులు ఎలా ఉండాలి స్వామీ!

భగవాన్: ట్యాంకులోని నీరు ఎంత పరిశుద్ధంగా ఉంటే ట్యాప్‌లోని నీరు అంత పరిశుద్ధంగా ఉన్నట్లు, అధ్యాపకుల భావాలలోని స్వచ్ఛతమీద విద్యార్థుల స్వచ్ఛ ప్రవర్తన ఆధారపడి ఉంటుంది. అధ్యాపకులు పనిలో శ్రద్ధ పెంచుకోవాలి. హక్కులు, వేతనాలగురించి మాత్రమేకాక గురువులుగా తమ గురుతర బాధ్యతగురించి యోచించాలి.

భక్తుడు: స్వామీ, ఒకే గురువును నమ్మాలా?

భగవాన్: ఉన్నది ఒకే గురువు. అదే అంతరాత్మ. “చెవిలో మంత్రం, చేతిలో డబ్బు” అన్నట్లు డబ్బు తీసుకుని ఉపదేశాలిచ్చే గురువులకు దూరంగా ఉండాలి.

భక్తుడు: స్వామీ, సాధనకు ఎంత సమయం కేటాయించుకోవాలి?

భగవాన్: సాధనకు సమయం కేటాయించుకోవకర్లేదు. చేసే ప్రతి పనీ శ్రద్ధతో, భగవదర్పితంగా చేయటం నేర్చుకుంటే అదే సాధన. ఉదాహరణకు, ఇల్లు ఊడుస్తున్నప్పుడు అంతర్లీనంగా ఉన్న లోపాలను ఊడ్చేస్తున్నట్లు భావించాలి. కూరలు తరిగేటప్పుడు, తొడిమలు, తొక్కలతోపాటు అరిషడ్వర్గాలను మనస్సునుంచి త్రుంచి పారవేస్తున్నట్లు భావించాలి.

భక్తురాలు: స్వామీ, పిల్లలమీద వ్యామోహం తగ్గించుకోలేకపోతున్నాను.

భగవాన్: అది ప్రకృతి సహజం. తగ్గించుకోవకర్లేదు. కాకపోతే, అది బాధ్యతాయుతమైన ప్రేమగా ఉండాలి. గారాబంగా కాదు. బిడ్డమీది ప్రేమ మొదటి మెట్టులా ఉండాలి. రానురాను మనస్సు పెద్దది చేసుకొని తన బిడ్డలకు మాత్రమే పరిమితం చేసుకోకుండా ప్రపంచంలో అందరికీ తల్లి ప్రేమ పంచివ్వగలిగే ఎత్తుకు ఎదగాలి.

భక్తుడు: స్వామీ, సన్మార్గంలో నడవడమంటే?

భగవాన్: హెడ్, హార్ట్, హేండ్ (తల, హృదయం, చేయి)ల మధ్య సమన్వయం సాధించాలి. ‘ఫాలో ది మాస్టర్, ఫేస్ ది డెవిల్, ఫైట్ టు ది ఎన్డ్, ఫినిష్ ది గేమ్’ అనే నాలుగు సూత్రాలను పాటించాలి. అనుసరించాల్సిన మాస్టర్ - ధర్మము. ప్రతిఘటించవలసినది ధనదాహము. చివరివరకూ పోరాడవలసింది కామంతో. అప్పుడే జీవితమనే క్రీడను సవ్యంగా పూర్తి చేయగలరు. ధనార్జన, కోరిక ధర్మానికి కట్టుబడి ఉన్నప్పుడు మోక్షప్రాప్తి తథ్యము. జీవితమనే ఆటకు అదే సరియైన ముగింపు.

భక్తుడు: స్వామీ, పూజాపునస్కారాలు ఎక్కువ చేయలేకపోతున్నాను.

భగవాన్: అవి ఎవరి మనోనిశ్చలతకోసం వాళ్ళు చేసేవేగాని భగవంతుడు కోరేవి కావు. భగవంతుడు అడిగేది ప్రేమ నిండిన హృదయం, సాయం చేసే చేతులు మాత్రమే.

(మూలం: సనాతన సారథి)

శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు

ప్రశాంతినిలయం, పుట్టపర్తి, ఆంధ్రప్రదేశ్

ప్రకటన

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టుద్వారా స్థాపించిన శ్రీ సత్యసాయి ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హైయర్ లర్నింగ్ (డీప్స్ యూనివర్సిటీ) మరియు శ్రీ సత్యసాయి లోకసేవా ట్రస్టులకు, కర్ణాటక రాష్ట్రంలోని గుల్బర్గా జిల్లా కలబురగిలో ప్రశాంతి బాలమందిర ట్రస్టు ఇటీవల ప్రారంభించిన శ్రీ సత్యసాయి యూనివర్సిటీ ఫర్ హ్యూమన్ ఎక్స్‌లెన్స్‌తో ఎటువంటి సంబంధమూ లేదని ఇందుమూలంగా ప్రజలందరికీ తెలియజేయడమైనది.

1. భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు వ్యవస్థాపక ధర్మకర్తగా 1981వ సంవత్సరంలో శ్రీ సత్యసాయి యూనివర్సిటీని స్థాపించారు. ప్రస్తుతమిది శ్రీ సత్యసాయి ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హైయర్ లర్నింగ్‌గా పరిగణింపబడుతున్నది. ఈ విశ్వవిద్యాలయానికి నాలుగు ప్రాంగణాలు - మొదటిది, అనంతపురములో (మహిళలకొరకు); రెండవది, బృందావన్, వైట్‌ఫీల్డ్, బెంగళూరులో; మూడవది, విద్యాగిరి, పుట్టపర్తిలో; నాలుగవది, శ్రీ సత్యసాయి గ్రామ, ముద్దేనహళ్ళి, చిక్‌బళ్ళాపూర్ జిల్లా, కర్ణాటకలో ఉన్నాయి. వీటితోపాటు మానవతా దృక్పథంతో విద్యాలయాలను నిర్వహించడానికి, వైద్యసేవలను అందించడానికి, ఇంకా ప్రజల అవసరాలను తీర్చే త్రాగునీటి సౌకర్యమువంటి పథకములను చేపట్టడానికి 'శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు' పేరుతో ఒక పబ్లిక్ ఛారిటబుల్ ట్రస్టును భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు వ్యవస్థాపించారు. ఆరోజులలో ట్రస్టు బాధ్యతలను ఏకైక ధర్మకర్తగా భగవాన్ బాబావారే స్వయంగా నిర్వహిస్తూ వచ్చారు.

2. 14.8.1978న భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు శ్రీ సత్యసాయి లోకసేవా ట్రస్టును స్థాపించి, అంతవరకు 'లోకసేవావృంద' పేరుతో ఒక సొసైటీ అళికెలోనూ, ముద్దేనహళ్ళిలోనూ నడుపుతున్న రెండు పాఠశాలల నిర్వహణ బాధ్యతనుకూడా తీసుకున్నారు. మానవతావిలువలను, సార్వజనీనమైన ప్రేమను, సర్వమతములపట్ల, ఆయా ప్రబోధములపట్ల గౌరవమును విద్యార్థులలో పెంపొందిస్తూ వాటిని ఆదర్శవంతమైన పాఠశాలలుగా తీర్చిదిద్దారు. భగవాన్ బాబావారే శ్రీ సత్యసాయి లోకసేవా ట్రస్టుకు ఏకైక ధర్మకర్తగా వ్యవహరిస్తూ వచ్చారు.

3. శ్రీ సత్యసాయి లోకసేవా ట్రస్టుయొక్క ట్రస్ట్ డీడ్ ప్రకారం ఆ ట్రస్ట్‌కు ధర్మకర్తలను నియమించే అధికారం శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టుకు చెందినదైయున్నది. ఆ అధికారాన్ని వినియోగిస్తూ శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు, భగవాన్ బాబావారి మహాసమాధి అనంతరం, 2011 ఏప్రిల్‌లో శ్రీ సత్యసాయి లోకసేవాట్రస్టుకు ధర్మకర్తలను నియమించింది. కొంతకాలం ధర్మకర్తలు అందరూ సమన్వయంతో వ్యవహరించారు. ఒక సంవత్సరము తరువాత, 2012లో, శ్రీ బి.ఎన్. నరసింహమూర్తి మధుసూదన్‌నాయుడు అనే వ్యక్తితో కుమ్మక్కయి ఆ ట్రస్టులోని ఇతర ధర్మకర్తలనుగాని, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులనుగాని సంప్రదించకుండా, వారినుండి ఎటువంటి అనుమతి పొందకుండా, చట్టవిరుద్ధంగా, వ్యక్తిగతమైన

ప్రయోజనాన్ని ఆశించి, ట్రస్టు డీడ్ లో మార్పులు చేయాలనే లక్ష్యంతో ఒక క్రొత్త దస్తావేజును సృష్టించారు. దీనివలన న్యాయపరమైన వివాదం తలెత్తింది. ఆ వివాదం ప్రస్తుతం సివిల్ కోర్టు పరిశీలనలో ఉన్నది. శ్రీ బి.ఎన్. నరసింహమూర్తి వాదిస్తున్నట్లుగా ఆయన శ్రీ సత్యసాయి లోకసేవా ట్రస్టు ధర్మకర్త కాదు. శ్రీ సత్యసాయి లోకసేవా ట్రస్టు నిధులను, ఆస్తులను, మరలించడానికి శ్రీ బి.ఎన్. నరసింహమూర్తి, ఆయనకి అండగా ఉన్నవారు స్వప్రయోజనార్థమై వారివారి పేర్లమీద క్రొత్త ట్రస్టులను ప్రారంభించారు. అవిధంగా స్థాపించిన ట్రస్టులలో ఒకటి ప్రశాంతి బాలమందిర ట్రస్టు.

4. ప్రశాంతి బాలమందిర ట్రస్టు ప్రోత్సహిస్తున్న 'శ్రీ సత్యసాయి యూనివర్సిటీ ఫర్ హ్యూమన్ ఎక్స్‌లెన్స్'ను స్థాపించడానికి కర్ణాటక రాష్ట్ర శాసనసభ 2018 జూన్ లో చట్టబద్ధంగా అనుమతిచ్చిందని, ఆ సమాచారం కర్ణాటక గెజెట్ లో ప్రచురింపబడిందని తెలియవచ్చింది. శ్రీ సత్యసాయి లోకసేవా ట్రస్టులోని ఇతర ధర్మకర్తలను, భగవాన్ బాబావారు స్థాపించిన ఇతర సంస్థలను సంప్రదించకుండా, తెలియజేయకుండా, రహస్యంగా ఈ క్రొత్త విశ్వవిద్యాలయాన్ని స్థాపించడం జరిగింది. కర్ణాటకయందలి కలబురగిలో ఈ విశ్వవిద్యాలయాన్ని స్థాపిస్తున్నారనే విషయాన్ని ప్రసార మాధ్యమాలద్వారా, సామాజిక మాధ్యమాలద్వారా విస్తృతంగా ప్రచారం చేశారు. ఆయా ప్రకటనలలో జనసామాన్యానికి, భక్తులకు, దాతలకు 'శ్రీ సత్యసాయి యూనివర్సిటీ ఆఫ్ హ్యూమన్ ఎక్స్‌లెన్స్' అనేది భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు స్థాపించిన సంస్థలకు సంబంధించినదనే నమ్మకం కలగాలనే ఉద్దేశ్యంతో "ఎంబ్లెమ్స్ అండ్ నేమ్స్ (ప్రివెన్షన్ ఆఫ్ ఇంప్రోపర్ యూజ్) యాక్ట్, 1950" పరిధిలో ఉన్న భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి ఫోటోలను, 'శ్రీ సత్యసాయి' పేరును, సర్వధర్మ ఎంబ్లెమ్ ను చట్టవిరుద్ధంగా వాడుకోవడం, ప్రముఖంగా ప్రదర్శించడం జరిగింది. ఇది ప్రజలను తప్పుదోవ పట్టించడమే.

5. 'ప్రశాంతి బాలమందిర ట్రస్టు' అనేది భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారిచే స్థాపించబడలేదు. దీనితో శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టుకుగాని, భగవాన్ బాబావారు స్థాపించిన ఇతర ట్రస్టులకుగాని ఎట్టి సంబంధమూ లేదు. పైన పేర్కొన్న విశ్వవిద్యాలయ స్థాపనలో శ్రీ బి.ఎన్. నరసింహమూర్తి, మరికొందరు చేపడుతున్న చట్టవిరుద్ధమైన కార్యకలాపాలను విచారించి అవరాధులపై తగిన చర్య తీసుకోవాలని కోరుతూ కర్ణాటక ప్రభుత్వానికి 2018 జూన్ లో ఒక లీగల్ నోటీసు పంపడం జరిగింది. పైన పేర్కొన్న సంఘటనల దృష్ట్యా వాస్తవాన్ని స్పష్టంగా తెలియజేయాలనే లక్ష్యంతో ఈ బహిరంగ ప్రకటన చేయవలసివచ్చింది.

6. 'శ్రీ సత్యసాయి లోకసేవా గ్రూప్ ఆఫ్ ఎడ్యుకేషనల్ ఇన్ స్టిట్యూషన్స్, ముద్దేనహళ్ళి' అనేదానికి అస్తిత్వం లేదు. ఈరోజువరకు, విశ్వవిద్యాలయాన్ని స్థాపించడానికి, విద్యావిషయక కార్యకలాపాలను చేపట్టడానికి అవసరమైన అనుమతులను కర్ణాటక రాష్ట్ర ప్రభుత్వమునుండి, ఇంకా సంబంధిత వ్యవస్థలనుండి పొంది ఉండలేదని ప్రజలు గ్రహించాలని ఈ ప్రకటనద్వారా హెచ్చరించడమైనది. పైన పేర్కొన్న విశ్వవిద్యాలయాన్ని స్థాపించినవారు విద్యార్థులను చేర్చుకోవడానికి న్యాయపరమైన అనుమతులను పొంది ఉండలేదు.

పైన పేర్కొన్న విషయాలను ప్రజలు గ్రహించి, ప్రశాంతి బాలమందిర ట్రస్టు మరియు శ్రీ బి.ఎన్. నరసింహమూర్తి చేస్తున్న తప్పుడు వాదనలకు మోసపోకుండా జాగ్రత్తపడమని తెలియజేస్తున్నాము.

తేదీ: 2018 జూలై 14

**శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు
మెంబర్ - సెక్రెటరీ,
www.srisathyasai.org**

ఆషాఢ పకాదశి ఉత్సవం (1), అనంతపురం కేంపస్ స్వర్ణోత్సవం (2, 3)
పర్యావరణ పరిరక్షణ సదస్సు (4, 6), బీడర్షిప్ ప్రోగ్రామ్ స్నాతకోత్సవం (5)

Date of Publication 23rd August 2018

అనంతపురం కేంపస్ విద్యార్థినుల బృందం వాదన

ఆషాఢ ఏకాదశి : బాలల నృత్య ప్రదర్శన

అంతర్జాతీయ సాయి యువత సంగీత విభావరి

ఓంకారాన్ని ఉచ్చరించే సరియైన పద్ధతి

ఓంకారమును ఎంతో సౌమ్యంగా, మధురంగా, సున్నితంగా పలకాలి. అది ఎక్కడినుండో వచ్చి దగ్గర చేరి తిరిగి ఎక్కడికో పోతున్నట్లుగా ఉండాలి. మీరు విని యుంటారు - విమానం ఎక్కడినుండో వచ్చే సమయంలో శబ్దము కొంచెం వస్తుంది, దగ్గరకు వచ్చిన తరువాత శబ్దము ఎక్కువ వినిపిస్తుంది, తిరిగిపోయే సమయంలో తక్కువతక్కువగా వినిపిస్తుంది. ఓంకారాన్ని అదేరీతిగా ఉచ్చరించాలి. దీనికికూడా 'స్పెల్లింగ్' ఉన్నది. G-O-D అనే మూడక్షరాలు చేరితేనే 'గాడ్' (దైవం) అవుతుంది కదా! అట్లే, అకార ఉకార మకారములు మూడూ చేరినదే ఓంకారము. ఐతే, ఓంకారాన్ని ఉచ్చరించే సమయంలో, ఇది అకార ఉకార మకారములతోకూడినది కదాయని, "అ...ఊ...మ్..." అంటూ దాని స్పెల్లింగ్ను ఉచ్చరించ కూడదు. అకారము లోపలనుండి రావాలి, ఉకారము నాలుకనుండి రావాలి, మకారము పెదవులనుండి రావాలి. ఈ మూడూ ఏకం కావాలి, మధ్యలో గ్యాప్ రాకూడదు. అదే సరియైన స్వరము. ఇలాంటివాటిని వేదము చక్కగా బోధిస్తుంది.

- బ్రహ్మ

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా క్షేత్రం, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.